



Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

21. helmikuuta 2018

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 27. ja 28. huhtikuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 190, 15.6.2017.

Hyväksytyt tekstit, 28. huhtikuuta 2016, vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuonna 2014 on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL L 246, 14.9.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Torstai 28. huhtikuuta 2016

2018/C 066/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 lapsen edun turvaamisesta EU:ssa Euroopan parlamentille esitettyjen vetoomusten perusteella (2016/2575(RSP))	2
2018/C 066/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 Euroopan investointipankista (EIP) – vuosikertomus 2014 (2015/2127(INI))	6
2018/C 066/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 sairaaloihin ja kouluihin kohdistetuista hyökkäyksistä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomisena (2016/2662(RSP))	17
2018/C 066/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 asiakirjojen julkisuudesta (työjärjestyksen 116 artiklan 7 kohta) vuosina 2014–2015 (2015/2287(INI))	23
2018/C 066/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 kotitalous- ja hoivatyötä tekevästä naisista EU:ssa (2015/2094(INI))	30
2018/C 066/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä digitaalisella aikakaudella (2015/2007(INI))	44

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Torstai 28. huhtikuuta 2016

2018/C 066/07	Euroopan parlamentin päätös 28. huhtikuuta 2016 Bolesław G. Piechan koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2339(IMM))	57
---------------	---	----

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Torstai 28. huhtikuuta 2016

2018/C 066/08	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Georgian välistä yhteistä ilmailualuetta koskevaa sopimusta muuttavan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (12227/2014 – C8-0035/2015 – 2014/0134(NLE))	59
2018/C 066/09	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion hallituksen välistä Euro-Välimeri-ilmailusopimusta muuttavan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (12265/2014 – C8-0102/2015 – 2014/0187(NLE))	60
2018/C 066/10	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 suosituksesta neuvoston päätökseksi Kroatian tasavallan liittymisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella 18 päivänä joulukuuta 1997 tehtyyn yleissopimukseen tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä (COM(2015)0556 – C8-0376/2015 – 2015/0261(NLE))	61
2018/C 066/11	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta (10578/1/2015 – C8-0415/2015 – 2013/0014(COD))	62
2018/C 066/12	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta Euroopan unionissa (uudelleenlaadittu) (10579/1/2015 – C8-0416/2015 – 2013/0015(COD))	64
2018/C 066/13	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rautateiden turvallisuudesta (uudelleenlaadittu) (10580/1/2015 – C8-0417/2015 – 2013/0016(COD))	66

Rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävät indeksit ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävistä indekseistä (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))

P8_TC1-COD(2013)0314

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämismenettely: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämismenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursiivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai ylivivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 27. ja 28. huhtikuuta 2016

*Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 190, 15.6.2017.**Hyväksytyt tekstit, 28. huhtikuuta 2016, vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuonna 2014 on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL L 246, 14.9.2016.*

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Torstai 28. huhtikuuta 2016

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0142

Lapsen edun turvaaminen EU:ssa Euroopan parlamentille esitettyjen vetoomusten perusteella

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 lapsen edun turvaamisesta EU:ssa Euroopan parlamentille esitettyjen vetoomusten perusteella (2016/2575(RSP))

(2018/C 066/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 228 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 81 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 24 artiklan,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 8 ja 20 artiklan, joissa korostetaan hallitusten velvollisuutta suojella lapsen identiteettiä ja myös hänen perhesuhteitaan,
- ottaa huomioon vuonna 1961 tehdyn konsulisuhteita koskevan Wienin yleissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan b alakohdan,
- ottaa huomioon 29. toukokuuta 1993 tehdyn Haagin yleissopimuksen lasten suojelusta ja yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa,
- ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27. marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ (Bryssel II a),
- ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevan EU:n toimintasuunnitelman (COM(2011)0060),
- ottaa huomioon lapsen oikeuksia käsittelevän yhdeksannen eurooppalaisen foorumin keskusteluasiakirjaan sisältyvät suuntaviivat,
- ottaa huomioon perusoikeusviraston toteuttaman lastensuojelujärjestelmiä koskevan kartoituksen,
- ottaa huomioon lukuisat lasten hyvinvoinnista vastaavien viranomaisten menettelyistä ja lasten oikeuksien suojelusta, lapsen huoltajuudesta, lapsikaappauksista ja lastenhoidosta vuosien varrella EU:n eri jäsenvaltioista vetoomusvaliokunnalle toimitetut vetoomukset sekä Saksaan 23. ja 24. marraskuuta 2011 (Jugendamt), Tanskaan 20. ja 21. kesäkuuta 2013 (sosiaalipalvelut) ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan 5. ja 6. marraskuuta 2015 (suostumukseen perustumattomat adoptiot) tehtyjen tiedonhankintamatkojen raporteissa esitetyt suositukset,

⁽¹⁾ EUVL L 338, 23.12.2003, s. 1.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon kansainvälisiä vanhempien tekemiä lapsikaappauksia käsittelevän Euroopan parlamentin sovittelijan roolin ja tehtävät,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 216 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että lapsen etu on asetettava etusijalle kaikissa lastenhoitokysymyksiin liittyvissä päätöksissä kaikilla tasoilla;
- B. toteaa, että EU voi toteuttaa perheoikeudellisia toimenpiteitä, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia (SEUT-sopimuksen 81 artiklan 3 kohta), myös adoptioasioissa;
- C. ottaa huomioon, että liikkuvuuden lisääntyminen EU:ssa on lisännyt sellaisten rajat ylittävien lastensuojeluasioiden määrää, joihin liittyy huoltajuuden menettäminen;
- D. katsoo, että lapsen huoltajuuteen liittyvillä kysymyksillä on huomattava vaikutus jokaisen asianosaisen henkilön elämään ja koko yhteiskuntaan, ja toteaa, että Bryssel II a -asetuksessa on puutteita ja että sen tuleva tarkistaminen on oivallinen tilaisuus vahvistaa sen säännöksiä;
- E. katsoo, että liikkumis- ja oleskeluvapauden kaltaisen perusoikeuden käyttäminen ei saisi aiheuttaa suurempaa uhkaa lapsen oikeudelle perhe-elämään;
- F. katsoo, että lapsilla, joiden vanhemmat käyttävät oikeuttaan liikkua vapaasti, on oikeus ylläpitää säännöllisesti henkilökohtaisia suhteita ja suoria yhteyksiä vanhempiinsa, paitsi jos tämä on lapsen edun vastaista, perusoikeuskirjan 24 artiklan mukaisesti;
1. palauttaa mieliin, että lapsiin liittyvistä tapauksista tehtyjen vetoomusten suuri määrä osoittaa, että Bryssel II a -asetuksen täytäntöönpanossa on vakava ongelma;
2. katsoo, että kaikkien lastensuojelujärjestelmien yhteydessä olisi pantava täytäntöön valtioiden rajat ylittävät mekanismit, joilla otetaan huomioon rajat ylittävien konfliktien erityispiirteet;

Lastensuojelu ja oikeudellinen yhteistyö EU:ssa

3. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön seuranta- ja arviointijärjestelmiä (asiaa koskevien sosioekonomisten ja kansallisuuden mukaan eriteltyjen tilastojen kanssa) kansallisen koordinoitikehyksen puitteissa lapsia koskevilla rajat ylittävissä tapauksissa; suosittaa, että komissio koordinoi tiedonsiirtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä;
4. kehottaa neuvostoa tiedottamaan jäsenvaltioiden toteuttamista erityistoimista synergioiden aikaansaamiseksi 28 kansallisen lastensuojelujärjestelmän välillä;
5. kehottaa määrittelemään tarkistetussa Bryssel II a -asetuksessa selkeästi käsitteen "vakituinen asuinpaikka";
6. korostaa Bryssel II a -asetuksessa säädettyä kansallisten viranomaisten veloitetta tunnustaa ja panna täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa annetut tuomiot lapsiin liittyvissä tapauksissa; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään ja parantamaan oikeuslaitostensa yhteistyötä lapsiin liittyvissä tapauksissa;
7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osarahoittamaan ja edistämään perheoikeudenkäynneissä muiden EU-maiden kansalaisille apua tarjoavan foorumin sekä yhteisen eurooppalaisen hätäpuhelinpalvelun perustamista lapsikaappauksia tai lasten hyväksikäyttöä koskevia tapauksia varten sekä antamaan neuvontaa lastensuojelutoimista ja adoptointimenettelyistä;
8. kehottaa komissiota antamaan EU:n kansalaisille lastensuojelua koskevista institutionaalisista järjestelyistä selkeitä ja helpokäyttöisiä käytännön tietoja sisältäviä ohjeita, joissa keskitytään erityisesti adoptointiin tai lasten sijoittamiseen ilman vanhempien suostumusta sekä vanhempien oikeuksiin eri jäsenvaltioissa;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

Sosiaalipalvelujen rooli lastensuojelussa

9. kehottaa jäsenvaltioita omaksumaan ennaltaehkäisevän lähestymistavan ja varmistamaan asianmukaiset ja resursseiltaan riittävät toimintapolitiikat, jotta voidaan mahdollisuuksien mukaan välttää lastensuojelumenettelyjen käynnistäminen ottamalla käyttöön varhaisvaroitusmenettelyjä ja seurantamekanismeja sekä myöntää asianmukaista tukea perheille ensisijaisina huoltajina erityisesti heikossa asemassa olevissa yhteisöissä, joissa on sosiaalisen syrjäytymisen riski;
10. korostaa, että yksittäisten tapausten asianmukaista arviointia perheisiin liittyvissä kysymyksissä ei saisi vaikeuttaa säästötoimenpiteistä johtuvilla määrärahojen leikkauksilla etenkin, kun on kyse sosiaalipalvelujen laadusta;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan erityiskoulutusta sosiaalityöntekijöille ja muille ammattilaisille, jotka ovat tekemisissä lapsia koskevien rajat ylittävien tapausten kanssa;
12. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia siinä jäsenvaltiossa, joka aikoo lähettää sosiaalityöntekijöitä toiseen jäsenvaltioon selvittämään lapsen adoptoimista tai sijoittamista koskevaa tapausta, ilmoittamaan tämän jäsenvaltion viranomaisille, että selvitys aiotaan tehdä;

Lastenhoitoon liittyvät oikeudelliset menettelyt

13. kehottaa jäsenvaltioita nimeämään perhetuomioistuimiin erityisiä osastoja tai rajat ylittäviä sovitteluelimiä käsittelemään rajat ylittäviä lapsiin liittyviä tapauksia; korostaa, että tuomion antamisen jälkeisen tilanteen asianmukainen seuranta on erittäin tärkeää myös silloin, kun kyseessä on yhteydenpito vanhempiin;
14. kehottaa jäsenvaltioita panemaan järjestelmällisesti täytäntöön vuonna 1963 tehdyn Wienin yleissopimuksen määräykset ja varmistamaan, että suurlähetystöille tai konsulaattiedustustoille tiedotetaan alusta alkaen kaikista lastensuojelumenettelyistä, joissa on osallisina niiden omia kansalaisia, ja että niillä on täysi oikeus tutustua asiaankuuluviin asiakirjoihin; ehdottaa, että konsuliviranomaisten sallitaan osallistua käsittelyn kaikkiin vaiheisiin;
15. kehottaa jäsenvaltioita takaamaan vanhemmille oikeuden säännölliseen tapaamiseen lukuun ottamatta tapauksia, joissa tämä olisi haitallista lapsen edun kannalta, ja sallimaan sen, että vanhemmat käyttävät vierailujen aikana lastensa kanssa äidinkieltään;
16. suosittaa, että jäsenvaltiot antavat vanhemmille alusta alkaen ja lapsiin liittyvien oikeudenkäyntien kaikissa vaiheissa täydelliset ja selvät tiedot oikeudenkäynnistä ja sen mahdollisista seurauksista; kehottaa niitä ilmoittamaan vanhemmille oikeudellista tukea ja apua koskevista säännöistä esimerkiksi toimittamalla heille luettelon kaksikielisistä erityisasianajajista ja tarjoamalla tulkkauspalveluja, jotta voidaan välttää tapaukset, joissa vanhemmat antavat suostumuksensa ymmärtämättä täysin sitoumustensa vaikutuksia; suosittaa myös, että vanhemmille, joilla on lukemisvaikeuksia, tarjotaan asianmukaista tukea;
17. suosittaa, että vahvistetaan lasten kuulemista kansallisissa siviilioikeudenkäynneissä koskevat vähimmäisvaatimukset perusoikeuskirjan 24 artiklan mukaisesti;
18. suosittaa, että tuomari, asiantuntija tai sosiaalityöntekijä kuulee vanhempia ja lapsia erikseen, jotta voidaan välttää se, että lapsiin pyritään vaikuttamaan tai heistä tulee lojaliteettiristiriitojen uhreja;
19. suosittelee, että lastensuojelua koskevissa rajat ylittävissä oikeudenkäynneissä määritellään kullekin vaiheelle enimmäiskestoaika, jotta lapsen perheen jäsenillä laajemmassa mielessä on riittävästi aikaa ilmaista kantansa ja hakea lapsen adoptoimista tai jotta vanhemmat voivat ratkaista ongelmansa ja ehdottaa kestäviä vaihtoehtoja ennen lopullisen adoptointipäätöksen tekemistä; katsoo, että ennen kuin mistään adoption kaltaisesta pysyvästä ratkaisusta päätetään, on tehtävä biologisen perheen tilannetta koskeva asianmukainen uudelleenarviointi;
20. kehottaa jäsenvaltioita antamaan alkoholi- tai huumeriippuvuudesta kärsiville vanhemmille kohtuullisesti aikaa, jotta heillä on todellinen mahdollisuus parantua ennen kuin oikeus tekee lopullisen päätöksen heidän lapsensa adoptoinnista;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

21. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota kaikkien asianosaisten kansallisen ja unionin tason sidosryhmien rajat ylittävässä sovittelussa antamiin suosituksiin;

Lapsen sijoittaminen ja adoptio

22. toteaa, että EU:ssa ei ole mekanismeja, jolla tunnustetaan automaattisesti toisessa jäsenvaltiossa annetut kansalliset adoptointimääräykset; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota sääntelemään kansallisen adoptoinnin tunnustamista ja ottamaan huomioon lapsen edun ja noudattamaan asianmukaisesti syrjimättömyysperiaatetta;

23. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan muita kuin sopimusvaltioita liittymään vuonna 1993 tehtyyn Haagin yleissopimukseen, mikä takaisi, että kaikki lapset hyötyvät samoista standardeista ja auttaisi välttämään takeiltaan heikompia rinnakkaisia järjestelmiä; kehottaa jäsenvaltioita välttämään raskasta byrokratiaa sellaisten kansainvälisten adoptioiden tunnustamisessa, jotka jo on tunnustettu toisessa jäsenvaltiossa;

24. korostaa, että on tärkeää tarjota kaikenlaisissa kasvatus- tai adoptiojärjestelyissä oleville lapsille sijoituspaikka, joka tarjoaa lapselle parhaat mahdollisuudet ylläpitää siteitä kulttuuriseen taustaan sekä oppia ja käyttää äidinkieltä; pyytää lastensuojeluun liittyviin oikeuskäsittelyihin osallistuvia jäsenvaltioiden viranomaisia pyrkimään kaikin tavoin siihen, että vältetään sisarusten erottaminen toisistaan;

25. kehottaa jäsenvaltioita suuntaamaan erityistä huomiota ja tukea vanhemmille ja erityisesti naisille, jotka ovat olleet perheväkivallan uhreja joko lapsina tai aikuisina, jotta voidaan estää heitä joutumasta uudelleen uhreiksi siten, että heiltä poistetaan automaattisesti lastensa huoltajuus;

Vanhempien tekemät rajat ylittävät lapsikaappaukset

26. kehottaa komissiota julkaisemaan tulokset, joita on saatu edistettäessä lapsikaappaustapauksiin liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä, jonka se julisti ensisijaiseksi tavoitteeksi lapsen oikeuksia koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa;

27. kehottaa neuvostoa tiedottamaan rajat ylittävien lapsikaappausten hälytysjärjestelmien perustamisessa saavutetuista tuloksista ja tekemään rajat ylittäviä lapsikaappauksia koskevia asianmukaisia yhteistyösopimuksia komission suuntaviivojen perusteella;

o

o o

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0200

Euroopan investointipankin vuosikertomus 2014

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 Euroopan investointipankista (EIP) – vuosikertomus 2014 (2015/2127(INI))

(2018/C 066/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan investointipankin toimintakertomuksen 2014,
- ottaa huomioon Euroopan investointipankin tilinpäätöskertomuksen vuodelta 2014 ja tilastokertomuksen vuodelta 2014,
- ottaa huomioon vuoden 2014 kestävyyskertomuksen, vuoden 2014 kertomuksen Euroopan investointipankin EU:ssa toteuttamien toimien kolmeen pilariin perustuvasta arvioinnista sekä vuoden 2014 kertomuksen Euroopan investointipankin EU:n ulkopuolella toteuttamien toimien tuloksista,
- ottaa huomioon EIP:n tarkastuskomitean vuosikertomuksen 2014,
- ottaa huomioon Euroopan investointipankkiryhmän vuosikertomuksen 2014 petostentorjunnasta,
- ottaa huomioon EIP-ryhmän toimintasuunnitelman 2014–2016 (17. joulukuuta 2013), Euroopan investointirahaston toimintasuunnitelman 2014–2016 (joulukuu 2013) sekä EIP-ryhmän toimintasuunnitelman 2015–2017 (21. huhtikuuta 2015),
- ottaa huomioon kertomuksen EIP:n avoimuuspolitiikan täytäntöönpanosta vuonna 2014,
- ottaa huomioon säännösten noudattamista valvovan EIP:n toimiston toimintakertomuksen 2014,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 ja 9 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 15, 126, 174, 175, 208, 209, 271, 308 ja 309 artiklan sekä siihen liitetyn pöytäkirjan N:o 5 Euroopan investointipankin perussäännöstä,
- ottaa huomioon Euroopan investointipankin työjärjestyksen,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman ”Euroopan investointipankki (EIP) – vuosikertomus 2012” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman Euroopan investointipankin vuosikertomuksesta 2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta ⁽³⁾ sekä 27. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta (COM(2014)0168),
- ottaa huomioon EIP:n ulkoisista valtuuksista vuosiksi 2007–2013 25. lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1080/2011/EU sekä EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 466/2014/EU,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0201.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0183.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0161.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta tehdyn päätöksen N:o 1639/2006/EY sekä yleisistä säännöistä yhteisön rahoitustuelle Euroopan laajuisten liikenne- ja energiaverkkojen alalla annetun asetuksen (EY) N:o 680/2007 muuttamisesta 11. heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 670/2012 (joka koskee Eurooppa 2020 -hankejoukkolainoja koskevan aloitteen pilottivaihetta),
 - ottaa huomioon lokakuussa 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät, joissa viitataan nimenomaisesti siihen, että EIP osallistuu uuteen varantoon, josta katetaan energiatehokkuuden parantamiseen ja energiajärjestelmien uudistamiseen tehtäviä investointeja alemman tulotason jäsenvaltioissa,
 - ottaa huomioon 26. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan investointiohjelma” (COM(2014)0903),
 - ottaa huomioon Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta 25. kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2015/1017 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Työtä ja kasvua Euroopan tulevaisuuden hyväksi: kansallisten keskuspankkien rooli Euroopan investointiohjelman tukemisessa” (COM(2015)0361),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön ja kansainvälisen kaupan valiokunnan, budjettivaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A8-0050/2016),
- A. toteaa, että EIP:n ydintehtävä EU:n pankkina on tukea taloudellisesti unionin edun mukaisia hankkeita, jotka edistävät sisämarkkinoiden tasapainoista kehitystä sekä sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta ja tätä kautta Euroopan yhdentymistä sekä työllisyyden parantamista ja unionin kilpailukykyä;
- B. toteaa, että kaikkien EIP:n rahoittamien toimien on oltava johdonmukaisia unionin perussopimusten sekä Eurooppa 2020 -strategiassa ja kasvu- ja työllisyys sopimuksen rahoitusvälineessä vahvistettujen yleisten tavoitteiden ja painopistealojen kanssa;
- C. toteaa, että tätä varten EIP voittoa tavoittelematta myöntää lainoja ja antaa takauksia, jotka helpottavat hankkeiden rahoittamista kaikilla talouden aloilla;
- D. toteaa, että vuoden 2008 rahoitus-, talous- ja sosiaalikiiri on aiheuttanut vakavan investointivajeen ja massatyöttömyyden, joka koskee erityisesti nuoria, ja Euroopan talouden pysähtyneisyyden odotetaan jatkuvan vielä pitkään;
- E. toteaa, että tällä hetkellä sekä yksittäiset jäsenvaltiot että koko EU ovat mittavan haasteen edessä ja koko EU:n historiassa ennennäkemättömässä tilanteessa, kun niiden on hallinnoitava eri puolilta maailmaa tulevia maahanmuuttovirtoja;
- F. toteaa, että nykyoloissa EIP:n keskeinen rooli Euroopan investointiohjelman tehokkaassa täytäntöönpanossa ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) tuloksekkaassa toiminnassa on entistä tärkeämpi, sillä pankki on pääasiallinen väline kasvun aikaansaamiseksi, kunnollisten työpaikkojen luomiseksi sekä sosiaalisten ja alueellisten rajalinjojen umpeen kuromiseksi unionissa;
- G. toteaa, että Euroopan investointirahastolla (EIR) on keskeinen rooli EIP-ryhmän toimissa, joilla vastataan kriisin pitkän aikavälin seurauksiin, ja toteaa, että tukemalla pieniä ja keskisuuria yrityksiä se myötävaikuttaa osaltaan Euroopan talouden elpymiseen;

⁽¹⁾ EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- H. katsoo, että EIP:n ei pitäisi olla pelkästään rahoituslaitos, vaan myös tiedon ja hyvien käytäntöjen pankki, joka neuvoo jäsenvaltioita ja talouden toimijoita ja edistää omalta osaltaan sitä, että EU:n varat tuottavat mahdollisimman paljon lisäarvoa;
- I. toteaa, että EIP:n EU:n ulkopuolella rahoittamien toimien on tarkoitus tukea EU:n ulkopoliittisia tavoitteita ja toimien on oltava unionin arvojen mukaisia ja perustuttava kestäviin sosiaali- ja ympäristönormeihin;
- J. katsoo, että EIP:n tämänhetkiset tehtävät ovat niin laajoja ja monimutkaisia, että pankin on vahvistettava sitoumuksensa pidättäytyä ehdottomasti rahoittamasta hankkeita, jotka rikkovat moitteettoman varainhoidon perusvaatimuksia ja vahingoittavat näin EIP:n uskottavuutta AAA-luottoluokituksen saaneena ja maineeltaan tahrattomana julkisena rahoituslaitoksena;

EIP:n investointiohjelma EU:n politiikan tavoitteiden tukena

Investoinnit etusijalle elpymisen vauhdittamiseksi ja tuottavuuden parantamiseksi

1. suhtautuu myönteisesti EIP:n vuosikertomukseen 2014 ja kertomuksessa esiteltyihin pankin saavutuksiin ja kannustaa EIP:tä jatkamaan ponnistelujaan lisätäkseen EU:ssa tällä hetkellä alhaista investointien määrää;
2. panee tyytyväisenä merkille erityisesti sen, että EIP myönsi vuonna 2014 rahoitusta 285 000 pienelle ja keski-suurelle yritykselle ja turvasi näin 3,6 miljoonaa työpaikkaa ja allekirjoitti sopimuksen kaikkiaan 413:sta EU:ssa toteutettavasta hankkeesta, joiden arvo on 69 miljardia euroa, sekä 92:sta EU:n ulkopuolella toteutettavasta uudesta hankkeesta, joiden arvo on yhteensä 7,98 miljardia euroa; pitää myönteisenä myös sitä, että samana vuonna EIR myönsi pääoma- ja takuurahastojensa kautta 3,3 miljardia euroa pienyritysten tukemiseen, minkä ansiosta voitiin panna täytäntöön yksi EIP:n kunnianhimoisimmista liiketoimintasuunnitelmista, jossa EIP-ryhmän rahoitus oli yhteensä 80,3 miljardia euroa, pantiin onnistuneesti täytäntöön; suhtautuu myönteisesti siihen, että EIP:n vuonna 2014 hyväksymien hankkeiden määrä on korkeimmalla tasolla sitten vuoden 2009, mutta korostaa, että hyväksytyjen hankkeiden määrässä on vielä parantamisen varaa; tukee EIP:n pääoman lisäystä 10 miljardilla eurolla, mistä kaikki jäsenvaltiot päättivät vuonna 2012;
3. panee kuitenkin merkille, että 59,4 prosenttia kaikista hankkeista, jotka EIP allekirjoitti vuonna 2014, toteutetaan EU:n viidessä suurimmassa taloudessa, kun muiden 23 jäsenvaltion osuus jäi vain 30,3 prosenttiin; kannustaa EIP:tä ottamaan käyttöön tasapainoisemman jäsenvaltioita koskevan lainanantopolitiikan ottaen huomioon unionin sekä tämänhetkisten että pitkän aikavälin haasteiden vakavuuden;
4. kehottaa EIP:tä tarjoamaan hyväksymistä edeltävässä vaiheessa enemmän teknistä tukea niille jäsenvaltioille, jotka ovat onnistuneet huomattavasti vähemmän hankkeita, ja kannustaa EIP:tä helpottamaan jäsenvaltioiden välistä parhaiden käytäntöjen vaihtoa onnistuneesta hankesuunnittelusta;
5. kehottaa EIP:tä keskittymään reaalitalouden investointeihin työpaikkojen ja kasvun edistämiseksi EU:ssa;
6. muistuttaa monien jäsenvaltioiden dramaattisen korkeasta työttömyys- ja etenkin nuorisotyöttömyysasteesta ja kehottaa EIP:tä ottamaan tämän huomioon toimintalinjojensa täytäntöönpanossa;
7. huomauttaa, että toimet on määrärahojen saatavuus huomioon ottaen suunnattava sellaisten investointien luomiseen, jotka vauhdittavat talouden elpymistä ja tuottavaa työllisyyttä, ja niihin on kytkettävä jäsenvaltioille jatkuvasti annettava tuki, jotta voitaisiin tarvittaessa parantaa niiden vastaanotto- ja kykyä, sekä jatkuva sitoutuminen alueellisen pirstoutumisen riskin välttämiseen;
8. panee merkille, että riittämätön hankesuunnittelukyky julkisella ja yksityisellä sektorilla sekä huono lainanotto- ja joissakin jäsenvaltioissa yhdistettyinä nykyisiin markkinaolosuhteisiin merkitsevät huomattavia haasteita EIP:n lainaohjelmalle; kehottaa EIP:tä tämän vuoksi lisäämään merkittävästi teknistä apuaan ja rahoitusneuvontaansa kaikilla tärkeimmillä toiminta-aloilla, ja katsoo, että tässä yhteydessä olisi varmistettava, että apu ja neuvonta ovat helposti kaikkien jäsenvaltioiden saatavilla, jotta EIP:n kyky tuottaa kasvua parani huomattavasti nykyisestä;
9. panee tyytyväisenä merkille, että EIP on käyttänyt kolmeen pilariin perustuvaa arviointikehystä (3PA) ja tulosten mittausta koskevaa kehystä (ReM) arvioidessaan etukäteen tuloksia, joita odotetaan niin EU:ssa kuin sen ulkopuolella toteutettavilta investointihankkeilta;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

10. kehottaa EIP:tä, kun se arvioi ja luokittelee hankkeita, pitämään ehdottoman ensisijaisena perusteena investointien pitkän aikavälin vaikutusta ja kiinnittämään huomiota pelkkien rahoitusindikaattoreiden sijaan myös ennen kaikkea siihen, miten investoinnit vaikuttavat kestäväan kehitykseen ja elämänlaadun parantamiseen, kun ne saavat aikaan lisäparannuksia työllisyyden, sosiaalisten normien ja ympäristön aloilla;

11. korostaa, että hankerahoituksen hyväksymisen olisi perustuttava asianmukaiseen rahoitus- ja riskianalyysiin, taloudelliseen toteutuskelpoisuuteen ja moitteettomaan varainhoitoon; korostaa, että EIP:n rahoituksen saajiksi hyväksytyjen hankkeiden olisi tuotava selkeää lisäarvoa Euroopan taloudelle;

12. pitää valitettavana, että kolmeen pilariin perustuvassa arviointikertomuksessa ei esitetä – joko kolmeen pilariin perustuvan arviointikehyksen tai muiden asiaankuuluvien välineiden perusteella saatuja – tietoja tuloksista, jotka on saavutettu EU:ssa vuonna 2014 toteutetuilla toimilla (kun taas EU:n ulkopuolella saavutetuista tuloksista tiedot esitetään), vaikka kolmeen pilariin perustuvan arviointikertomuksen tarkoituksena on parantaa EIP:n valmiuksia valvoa täytäntöönpanoa, kun vaikutukset voidaan jäljittää koko hankesyklin ajan; odottaa, että kolmeen pilariin perustuvan arviointikehyksen (3PA) ja tulosten mittausta koskevan kehyksen (ReM) yhdenmukaistaminen tuottaa uuden yhdenmukaisen kehyksen, joka sopii paremmin sekä EU:ssa että sen ulkopuolella toteutettujen hankkeiden tulosten jälkiarviointiin ja raportointiin ja on täysin yhdenmukainen ESIR-rahaston toimille laaditun tulostaulun kanssa; toivoo, että tämä kehys on käytössä vuoden 2016 alussa ja EIP käyttää sitä vuotta 2015 koskevassa raportoinnissaan; kehottaa julkaisemaan yksittäisten hankkeiden arvioinnit järjestelmällisesti;

13. ottaa huomioon EIP:n toimintasuunnitelman vuosiksi 2015–2017; pitää myönteisenä, että EIP on tietoinen siitä, että elpymisvauhti vaihtelee jäsenvaltioiden välillä, ja että EIP on asettanut taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden horisontaaliseksi poliittiseksi tavoitteekseen;

14. panee merkille, että EIP on uudistanut tärkeimmät julkisen politiikan tavoitteensa EIP-ryhmän osalta vuosina 2015–2017 (innovointi ja inhimillinen pääoma, pk-yritysten ja mid cap -yritysten rahoitus, tehokas infrastruktuuri sekä ympäristö) niin, että julkisen politiikan tavoitteet on nyt luokiteltu eri tavalla kuin vuosina 2014–2016 (kasvu- ja työllisyysmahdollisuuksien parantaminen, ympäristökestävyys, taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja lähentyminen sekä ilmastotoimet); panee merkille, että julkisen politiikan tavoitteet on mukautettu muuttuvaan taloudelliseen tilanteeseen, ja kehottaa tässä yhteydessä EIP:tä varmistamaan, että kahta horisontaalista tavoitetta, eli EU:n taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevaa tavoitetta sekä ilmastotoimia koskevaa tavoitetta, vahvistetaan edelleen, mihin kuuluu myös se, että lisätään näitä tavoitteita edistävän rahoituksen osuutta;

15. katsoo kuitenkin, että vuoden 2014 toimintakertomuksessa esitelty EIP:n toimet eivät ole johdonmukaisia vuoden 2014 julkisen politiikan tavoitteiden kanssa; pitää lisäksi valitettavana, että kertomuksessa ei esitetä tietoja vuonna 2014 käyttöön otetuilla EIP:n eri rahoitusvälineillä ja aloitteilla saavutetuista tuloksista; suosittelee, että EIP:n olisi toimistaan tiedottaessaan keskityttävä pikemminkin investointien vaikutuksiin eikä niinkään niiden määrään;

16. toivoo, että EIP antaa oman panoksensa Eurooppa 2020 -strategian väliarviointiin esittämällä tietoja toimistaan ja siitä, miten ne ovat myötävaikuttaneet strategian tavoitteiden saavuttamiseen;

17. kehottaa EIP:tä harkitsemaan, että se laatisi vuonna 2015 kattavamman ja analyttisemmän toimintakertomuksen, jossa tiivistettäisiin asianmukaisella tavalla aihekohtaisten kertomusten tiedot ja joka vastaisi paremmin EIP:n perussäännön 9 artiklassa esitettyjä vaatimuksia;

18. panee tyytyväisenä merkille talousarvioesitykseen liitetystä rahoitusvälineistä koskevassa valmisteluasiakirjassa esitetyt uudet tiedot; pitää kuitenkin valitettavana, ettei EIP:lle vuosittain osoitettavista sitoumuksista ja maksuista anneta kattavaa yleiskuvaa, ja odottaa saavansa asiasta lisätietoja;

19. korostaa, että investointien, rakenneuudistusten ja vakaan finanssipolitiikan on oltava osa yleistä strategiaa;

Nuorten työllisyys, innovointi ja pk-yritykset nousuun

20. panee tyytyväisenä merkille EIP:n ”Skills and Jobs – Investing for Youth” -ohjelman toteuttamisen vuonna 2014 ja kannustaa EIP:tä investoimaan jatkossakin nuorten koulutukseen, osaamisen kehittämiseen ja työpaikkoihin; kehottaa EIP:tä raportoimaan kattavasti ”Investing for Youth” -aloitteella saavutetuista tuloksista ja myös tuloksista, jotka on saatu käyttämällä jotain indikaattoria, kuten tietyillä toimilla aikaansaatu kestävä työllisyys;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

21. panee tyytyväisenä merkille, että kaikenkokoisille innovoijille avoimen InnovFin-hankkeen (EU Finance for Innovators) yhteydessä tuotiin vuonna 2014 markkinoille monia uusia tuotteita, ja suhtautuu myönteisesti mittaville T&K-hankkeille tarkoitettun InnovFin-neuvontapalvelun käynnistämiseen; panee merkille myös EIP:n uuden riskipääomavaltuutuksen (Risk Enhancement Mandate, EREM) käynnistämisen vuonna 2014;

22. panee merkille, että vuonna 2014 EIP allekirjoitti yhteensä 225:n EU:ssa toteutettavan toimen rahoituksen, ja toteaa, että toimilla tuetaan innovointia ja osaamista (62 innovointia ja T&K-toimia koskevaa hanketta, joihin myönnettiin 9,6 miljardia euroa, ja 25 koulutusta ja osaamista koskevaa hanketta, joihin myönnettiin 4,4 miljardia euroa) sekä pk-yrityksiä ja mid cap -yrityksiä (138 hanketta, joihin myönnettiin 22,2 miljardia euroa);

23. panee merkille, että EIR:n pääomaa korotettiin 1,5 miljardilla eurolla vuonna 2014 ja se tarjosi pk-yrityksille riskirahoitusta ennätyksellisen paljon, 3,3 miljardia euroa, joilla saatiin käyttöön kaikkiaan 14 miljardin euron pääoma; kehottaa sisällyttämään EIP:n vuosikertomukseen kattavan ja avoimen katsauksen EIR:n toimista;

24. panee merkille, että EIP-ryhmä kanavoi pk-yritysten ja mid cap -yritysten rahoituksen monenlaisten rahoituksen välittäjien kautta, millä pyritään parantamaan rahoituksen ehtoja ja rahoituksensaantimahdollisuuksia; kehottaa EIP:tä tämän vuoksi tekemään huomattavasti aikaisempaa tiiviimpää yhteistyötä rahoituksen välittäjiensä kanssa jäsenvaltioissa ja kehittämään niitä levittämään asiaankuuluvaa tietoa mahdollisille edunsaajille, jotta saataisiin aikaan yrittäjyyttä suosiva ympäristö, jossa pk-yritysten on helpompi saada rahoitusta;

25. panee merkille, että monissa osissa Eurooppaa pk-yrityksillä on valtavia vaikeuksia saada tarvitsemaansa rahoitusta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä EIP:n keskittymistä entistä enemmän pk-yritysten tukemiseen; korostaa EIP:n merkitystä kumppanuuksien edistämässä samoin kuin sellaisten tukivälineiden lisäämisessä, joilla rahoitetaan mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten toimintaa sekä innovatiivisia start up -yrityksiä; kehottaa lisäksi EIP:tä lisäämään yhteistyötä alueellisten julkisten elinten kanssa pk-yritysten rahoitusmahdollisuuksien optimoimiseksi;

26. pitää myönteisenä EIP:n kauppaa helpottavia ohjelmia, erityisesti pk-yrityksille tarkoitettua kaupan rahoitusvälinettä, joka tarjoaa takauksia kaupan rahoitusta tarjoaville ulkomaisille pankeille ja osallistuu siten kauppavirtojen vilkastuttamiseen ja käteisvakuuksia koskevien rajoitusten purkamiseen, sekä muita kaupan rahoitukseen liittyviä hankkeita, jotka on suunnattu talouskriisin vakavasti koettelemille maille, tai räätälöityjä rahoitusratkaisuja, kuten eurooppalaista Progress-mikrorahoitusjärjestelyä, jolla lisätään rahoituspalvelujen saatavuutta;

27. kehottaa EIP:tä laatimaan mahdollisiin yksityisiin edunsaajiin kohdistettavan tehokkaan viestintäpolitiikan, ja katsoo, että tämän olisi kuuluttava olennaisena osana sen neuvontatehtäviin; kannustaa EIP:tä vahvistamaan ja laajentamaan toimipisteverkostoaan EU:ssa;

28. pitää valitettavana, että vuoden 2014 toimintakertomuksessa ei esitetä tietoja komission ja EIR:n heinäkuussa 2014 yritysten kilpailukykyä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) yhteydessä tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta;

Ympäristökestävyys ja ilmastotoimet paremmiksi

29. panee merkille, että vuonna 2014 allekirjoitetuista 84:stä EU:ssa toteutettavasta ympäristöhankkeesta, joiden arvo on yhteensä 12,6 miljardia euroa, kestävää liikennettä koskevien hankkeiden osuus oli 5,1 miljardia euroa, uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevien hankkeiden osuus oli 3,7 miljardia ja ympäristönsuojelua koskevien hankkeiden osuus 3,8 miljardia; panee merkille, että ilmastotoimien horisontaaliseen tavoitteeseen kuuluvien allekirjoitettujen toimien arvo oli 16,8 miljardia euroa, mikä vastaa 24:ää prosenttia EIP:n EU:ssa toteutettaviin toimiin myöntämästä rahoituksesta;

30. panee merkille, että valmiuksien kehittämiseen uusiutuvan energian alalla tarkoitettu EIP:n tuki keskittyi vuonna 2014 suurimmaksi osaksi unionin viiteen suurimpaan talouteen ja ainoastaan 42 miljoonaa euroa yhteensä 4,5 miljardista eurosta, jotka oli myönnetty uusiutuvan energian alalla toteutettaviin hankkeisiin 28 jäsenvaltion EU:ssa, käytettiin 13 uudessa jäsenvaltiossa; huomauttaa lisäksi, että samanlaista keskittymistä on havaittavissa energiatehokkuuden alalla, jolla yhteensä 2 miljardista eurosta ainoastaan 148 miljoonaa euroa osoitettiin 13 uudelle jäsenvaltiolle; katsoo, että olisi asetettava tavoitteet siitä, mikä osa tulevaisuuden investoinneista käytetään uusiutuvaa energiaa koskevien valmiuksien kehittämiseen ja energiatehokkuusalaan uusissa jäsenvaltioissa, ja kannustaa nostamaan näitä osuuksia asteittain, niin että ne ovat 30 prosenttia kaikista näillä aloilla tehdyistä investoinneista vuoteen 2020 mennessä; kehottaa pyrkimään voimakkaammin siihen, että tarjotaan teknistä lisätukea kansallisille ja alueellisille viranomaisille, jotta voitaisiin parantaa niiden valmiuksia valmistella toteuttamiskelpoisia hankkeita, jotka mahdollistavat energia-alan tehtävien investointien lisäämisen;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

31. suhtautuu myönteisesti siihen, että vuonna 2014 käynnistettiin uusia innovatiivisia välineitä ilmastotoimien tueksi, esimerkiksi energiatehokkuuteen liittyvä yksityisen rahoituksen väline (PF4EE) sekä luonnon pääomaan liittyvien hankkeiden rahoitusväline (NCFF), ja toivoo, että EIP raportoi tulevissa toimintakertomuksissaan niiden täytäntöönpanosta;

32. kannustaa EIP:tä sen sitoumuksessa tukea aloitteita, joilla autetaan EU:ta pysymään edelläkävijänä ja saavuttamaan sen omat pitkäaikaiset hiilimarkkinatavoitteet vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden, vuoteen 2050 ulottuvan vähähiilisyystrategian sekä uuden maailmanlaajuisen sopimuksen tekemiseen tähtäävien YK:n ilmastoneuvottelujen yhteydessä; kehottaa tarkistamaan ilmastotoimien osuutta EIP:n investoinneista, sillä 25 prosentin osuutta koskeva tavoite on jo saavutettu;

33. panee merkille otolliset olosuhteet vihreiden joukkovelkakirjamarkkinoiden kehittämiselle sekä EIP:n johtavan aseman, joka sillä on omien vihreiden joukkovelkakirjojensa ja ilmastojoukkovelkakirjalainojensa ansiosta, ja toteaa tämän osoittavan, että sijoittajat ovat nyt kiinnostuneita sellaisista rahoitustuotteista, jotka on tarkoitettu tukemaan kestävää, vähähiilistä ja ilmastomuutokseen sopeutuvaa kasvua; kehottaa EIP:tä tarkistamaan päästönormiaan vuonna 2016 vuoteen 2050 ulottuvan vähähiilisyystrategian mukaiseksi;

34. panee tyytyväisenä merkille syyskuussa 2015 julkaistun EIP:n ilmastostrategian, jolla pyritään hankkimaan rahoitusta vähähiiliseen ja ilmastomuutokseen sopeutuvaan talouteen siirtymiseen, sekä yhteenvetokertomuksen EU:ssa vuosina 2010–2014 toteutettaviin ilmastotoimiin (ilmastonmuutoksen hillintään) myönnetyn EIP:n rahoituksen arvioinnista; kehottaa soveltamaan erityisissä toimintasuunnitelmissa, jotka on laadittava EIP:n ilmastostrategian jälkeen vuoteen 2017 mennessä, SMART-periaatetta, jonka mukaan toimintasuunnitelmien on oltava erikseen määritettyjä, mitattavissa olevia, käytettävissä/saavutettavissa olevia, olennaisia ja oikein ajoitettuja;

Tiiviimpi taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja lähentyminen

35. panee merkille, että koheesiotoimiin myönnettiin 19,9 miljardia euroa, mikä vastaa 29:ää prosenttia EIP:n EU:ssa toteutettaviin toimiin vuonna 2014 myöntämästä rahoituksesta; pitää kuitenkin valitettavana, että kertomuksessa ei esitetä tietoja EIP-ryhmän kyseisillä aloilla tukemien hankkeiden lukumäärästä tai tähän horisontaaliseen tavoitteeseen liittyvistä rahoitusvälineistä tai sovelletuista aloitteista;

36. korostaa koheesiopolitiikan ratkaisevan tärkeää roolia Euroopan alueiden välisen epätasapainon vähentämisessä ja Euroopan yhdentymisen lujittamisessa; painottaa tässä yhteydessä suoritus pohjaisen lähestymistavan suurta merkitystä; kehottaa EIP:tä sisällyttämään tuleviin vuosikertomuksiinsa yksityiskohtaisia tietoja toimista, joita on toteutettu koheesiopolitiikan tavoitteiden täytäntöönpanemiseksi kaikissa EIP:n toimissa, sekä näiden toimien tuloksista;

37. on tyytyväinen EIP-ryhmän kasvavaan rooliin koheesiopolitiikan toteuttamisessa ohjelmakaudella 2014–2020; katsoo, että tämä on askel oikeaan suuntaan EIP:n ja ERI-rahastojen välisten synergioiden lisäämiseksi; kehottaa parantamaan EIP-ryhmän toimintaa taloudellisesta, sosiaalisesta ja alueellisesta yhteenkuuluvuudesta tehdyn SEUT-sopimuksen pöytäkirjan (N:o 28) mukaisesti; pitää tarpeellisena komission, EIP:n sekä paikallisten ja alueellisten elinten välisen yhteistyön lujittamista, jotta voidaan varmistaa, että rahoitusvälineitä käytetään vaikuttavasti aluekehityksen ja yhteenkuuluvuuden lisäämiseen; pitää myönteisenä komission ja EIP:n yhteistyötä neuvoo-antavan foorumin (Fi-Compass) luomisessa; on vakaasti sitä mieltä, että on yksinkertaistettava sääntöjä, jotka koskevat ERI-rahastoista EIP:n rahoitusvälineille annettavaa tukea;

38. pitää erityisen myönteisenä EIP:n rahoitustoimintaa, jolla tuetaan infrastruktuuri- ja liikennehankkeita Euroopan alueilla; korostaa, että tällaiset taloudellisen tuen muodot lisäävät merkittävästi kaupankäynnin kehittymismahdollisuuksia edistämällä kasvua ja lisäämällä kilpailukykyä erityisesti pysyvistä maantieteellisistä haitoista kärsivillä alueilla;

39. panee merkille, että vuonna 2014 EIP allekirjoitti 104 EU:ssa toteutettavaa sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämiseen liittyvää hanketta, joiden arvo on yhteensä 20,2 miljardia euroa, josta strategisten liikennehankkeiden (TEN-T-hankkeet mukaan luettuina) osuus oli 8,2 miljardia euroa, kilpailukykyisten ja turvallisten energiahankkeiden osuus 7,5 miljardia euroa ja kaupunkiuudistushankkeiden (terveyshankkeet mukaan luettuina) osuus 4,5 miljardia euroa;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

40. korostaa, että investoinnit kestäviin infrastruktuurihankkeisiin ovat erittäin tärkeitä Euroopan kilpailukyvyyn parantamiseksi ja kasvun ja työllisyyden elvyttämiseksi; kehottaa siksi EIP:tä kohdistamaan rahoitustaan suurtyöttömyydestä eniten kärsiville alueille sekä sosiaalista infrastruktuuria koskeviin hankkeisiin; korostaa, että EIP:n olisi keskityttävä rahoitustoiminnassaan ensisijaisesti maihin, joissa infrastruktuurin laatu ja kehitys on jäänyt jälkeen muista maista, ja katsoo, että tässä yhteydessä olisi kuitenkin pidettävä mielessä moitteettoman varainhoidon sekä hankkeiden toteutuskelpoisuuden periaate;

41. panee huolestuneena merkille suuntauksen, että rahoitetaan moottoriteiden kaltaista infrastruktuuria, joka kannustaa käyttämään fossiilisia polttoaineita ja on näin ollen ristiriidassa niiden unionin pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa, jotka koskevat siirtymistä kohti hiiletöntä taloutta; kehottaa EIP:tä sisällyttämään unionissa ja sen ulkopuolella rahoitettavien hankkeiden valintaprosessiin ympäristöllistä, taloudellista ja sosiaalista lisäarvoa koskevan pakollisen ja perusteellisen etukäteisarvion; kehottaa toteuttamaan kaikki etukäteen ja jälkikäteen laadittavat arvioinnit siten, että sidosryhmät, paikalliset, alueelliset ja kansalliset viranomaiset sekä kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat aktiivisesti mukana; kehottaa lisäksi julkaisemaan ja asettamaan kokonaisuudessaan kaikkien saataville näiden arviointien tulokset ja käytetyt indikaattorit;

42. painottaa, että mittavien hankkeiden rahoittaminen mahdollistaa usein sellaisten yritysten soluttautumisen, joilla on kytköksiä järjestäytyneeseen rikollisuuteen; arvostelee sitä, että EIP on rahoittanut Passante di Mestre -ohitustietä, josta on käynnistetty veropetostutkimus; panee huolestuneena merkille, että EIP ei ole vastannut tätä koskeviin pyyntöihin, joita esitettiin aiheesta "Vuosikertomus 2013 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta" laaditussa mietinnössä; kehottaa EIP:tä jälleen kerran keskeyttämään kaiken rahoituksen maksamisen tähän hankkeeseen;

43. korostaa aluekehityksen merkitystä ja kehottaa EIP:tä lisäämään vuoropuhelua ja yhteistyötä alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä pankkien ja virastojen kanssa; katsoo tässä yhteydessä, että olisi tuettava myös rajatylittävää yhteistyötä;

44. kehottaa EIP:tä lisäämään tukeaan hankkeille, jotka ovat osa Euroopan unionin makroalueellisia strategioita; korostaa, että on tärkeää jatkaa kestävien innovatiivisten ja perinteisten talouden alojen tukemista EU:ssa; korostaa, että Eurooppa on liitettävä yhteen intermodaalisten kuljetusten ja paikkakohtaisten investointien avulla; kehottaa lisäksi luomaan rahoitus- ja investointijärjestelyitä eri lähteistä tulevien varojen yhdistämisen mahdollistamiseksi sekä makroalueellisille projekteille tarpeellisten investointien käynnistämiseksi;

Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR-rahaston) hallinnointi

45. pitää myönteisenä uutta Euroopan strategisten investointien rahastoa (ESIR); tähdentää, että ESIR-rahaston toiminnan on oltava tehokasta, avointa ja oikeudenmukaista ja linjassa sen toimeksiannon ja asetuksen kanssa, ja suosittaa, että Euroopan parlamentti ja Euroopan tilintarkastustuomioistuin tekevät tiivistä yhteistyötä ja valvovat toimia; painottaa, että rahaston määrärahoilla olisi täydennettävä tehokkaasti EIP:n rahoittamia tavanomaisia toimia; muistuttaa, että ESIR-rahastolla on myös edistettävä yhteenkuuluvuutta, ja kehottaa EIP:tä varmistamaan, että Euroopan rakenne- ja investointirahastot ja muu julkinen rahoitus täydentävät toisiaan; kehottaa EIP:tä toteuttamaan ja kehittämään ESIR-rahastoa tiiviissä yhteistyössä lainsäätäjien kanssa, mikä edellyttää myös tekeillä olevan Euroopan parlamentin ja EIP:n välisen sopimuksen oikea-aikaista päätökseen saattamista;

46. toivoo, että ESIR-rahastolle asetettavat tavoitteet ovat johdonmukaisia EIP:n julkisen politiikan tavoitteiden kanssa ja että EIP:n investointimääriä vuonna 2016 myös mukautetaan vastaamaan ESIR-toimia;

47. korostaa, että ESIR-rahaston olisi hyödytettävä kaikkia jäsenvaltioita ilman minkäänlaista alakohtaista tai alueellista ennakkoehdottamista ja sen olisi myös oltava johdonmukainen käynnissä olevien alue- tai paikallistason investointialoitteiden kanssa; korostaa, että myös pienimuotoisten hankkeiden olisi hyödyttävä ESIR-rahoituksesta;

48. on tietoinen haasteista, joita strategisten hankkeiden ESIR-jatkumon perustamiseen ja nopeasti toimintakykyiseksi saamiseen liittyy; suhtautuu myönteisesti siihen, että EIP on perustanut Euroopan investointineuvontakeskuksen, jonka tavoitteena on tarjota teknistä apua ja asiantuntemusta mahdollisille hankkeiden vetäjille; toivoo, että teknisen avun mekanismi toimii tehokkaasti paikallisella ja alueellisella tasolla;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

49. suosittelee, että jäsenvaltiot nimeävät kansalliset kehityspankit ja että tiivistetään EIP:n ja kansallisten kehityspankkien, rahoituslaitosten ja investointijärjestelyjen yhteistyötä, jotta voitaisiin koota ja jakaa asiantuntemusta ja mukauttaa EIP:n toimet paremmin jäsenvaltioiden toimintapolitiittisiin painopisteisiin; muistuttaa, että on toimittava täysin avoimesti ja asetettava etusijalle tulossuuntautuneisuus, kun ESIR-hankkeisiin otetaan mukaan kansallisia kehityspankkeja ja -laitoksia;

50. kehottaa EIP:tä varmistamaan, että ESIR-rahastoa ei käytetä epäsuorasti EIP:n pääomanlisäyksenä; kehottaa EIP:tä aina, kun ESIR on toimissa mukana, tarkistamaan ja osoittamaan, että asetuksen (EU) N:o 2015/1017 5 artiklan 1 kohdan täydentävyyttä koskevat edellytykset täyttyvät eikä syrjäytetä yksityisiä rahoituslähteitä;

51. panee huolestuneena merkille, että useat valmisteluvaiheissa etukäteen rahoitettavaksi valitut hankkeet olisivat saaneet rahoitusta myös normaaliedellytyksin eivätkä ne täytä täydentävyyteen liittyvää vaatimusta; muistuttaa, että ESIR-takuun avulla EIP:lle haluttiin antaa mahdollisuus suurempaan riskinottoon siten, että säilytetään sen AAA-luottoluokitus; korostaa aikovansa tarkkailla erityisen valppaasti tämän kriteerin täyttymistä;

52. edellyttää EIP-ryhmän noudattavan erittäin tarkasti varainhoitoasetuksen 140 artiklan 6 kohtaa, jonka mukaan rahoitusvälineet eivät "saa tuottaa kolmansille osapuolille perusteetonta etua etenkin perusteettomien osinkojen tai voittojen muodossa", sillä on olemassa vaara, että ESIR-rahasto voisi osaltaan edistää "riskien sosialisointia ja voittojen yksityistämistä" ottaen huomioon muun muassa sellaiset rahoituskokemukset kuin Castor-hanke Espanjassa tai Passante di Mestre -hanke Italiassa;

Hankejoukkolainoja koskeva mahdollinen aloite

53. katsoo, että hankejoukkolainoja koskevaa aloitetta olisi arvioitava huolellisesti sen rahoitusvaikutusten sekä yhteiskunnallisten ja ympäristöä koskevien vaikutusten kannalta; kehottaa komissiota käynnistämään hankejoukkolainojen tulevaisuudesta vuosina 2016–2020 osallistavan ja avoimen unionin tason kuulemisen, jossa Euroopan parlamentin edustajat ovat aktiivisesti mukana, ennen kuin hankejoukkolainoja koskeva nykyinen pilottivaihe käynnistetään täysimääräisesti;

EIP:n toimien ulkoinen ulottuvuus ajan tasalle

54. suhtautuu myönteisesti siihen, että EIP:n ulkoista lainanantoa koskeva valtuus uusittiin vuosiksi 2014–2020, ja toteaa, että lainavaltuus tarjoaa EU:lle takuun, joka kattaa EIP:n ulkoiset toimet aina 30 miljardiin euroon saakka; suhtautuu myönteisesti myös ulkoista lainanantoa koskevan valtuuden tärkeimpiin tavoitteisiin, joita ovat paikallisen yksityissektorin kehittäminen, sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen sekä ilmastomuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen;

55. kehottaa EIP:tä kiinnittämään huomiota kolmansiin maihin ja EU:n ulkopuolisiin alueisiin, joita konfliktit ja äärimmäinen köyhyys koettelevat, jotta voidaan vähentää kehityseroja EU:n ja näiden alueiden välillä, sekä myötävaikuttamaan pk-yrityksille itäisen ja eteläisen naapuruston kauppakumppanimaissa tarkoitettuihin tukiohjelmiin muun muassa varmistamalla riittävä rahoitus pitkälle menevää ja laaja-alaista vapaakauppa-alueita (DCFTA) koskeva rahoitusväline pk-yrityksiä varten; katsoo, että tässä yhteydessä olisi painotettava erityisesti Välimeren eteläpuolisia ja itäisen Euroopan naapurimaita; kehottaa EIP:tä työskentelemään yhdessä Afrikan kehityspankin (AfDB) kanssa talouskehitystä edistävien pitkän aikavälin investointien rahoittamiseksi; suhtautuu myönteisesti siihen, että EU:n tukia yhdistetään entistä enemmän EIP:n lainanantoon parempien hanketulosten saavuttamiseksi EU:n kumppanivaltioissa;

56. kehottaa EIP:tä edistämään edelleen aktiivisesti kestävästä kasvusta sekä kehittyneissä että kehittyvissä maissa, jotta voidaan tukea kestävästä kehityksestä kaikkialla maailmassa; korostaa, että EIP:n on unionin tason rahoituslaitoksena tehtävä oma osuutensa YK:n kestävästä kehityksestä tavoitteiden saavuttamiseksi; vaatii kiinnittämään erityistä huomiota vuoden 2015 jälkeiseen kehitysohjelmaan EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden vuoden 2016 väliarvioinnissa;

57. muistuttaa, että Euroopan investointipankki on suurin ulkomainen rahoittaja Turkissa ja että liittymisneuvottelujen käynnistyttyä vuonna 2004 EIP lisäsi luotonantotoimiaan tässä maassa ja noin 23 miljardia euroa on asetettu saataville kymmenen viime vuoden aikana; pitää valitettavana, että huolimatta EU:ssa sitkeästi jatkuvasta talouskriisistä Turkki on tällä hetkellä ensimmäisellä sijalla EU:n ulkopuolisten EIP:n rahoituksen vastaanottajamaiden joukossa ja sen osuus EIP:n lainojen kokonaismäärästä on 3,5 prosenttia (2015); vaatii asettamaan rahoitukselle tiukempia ehtoja, jotka liittyvät ihmisoikeuksien ja ilmaisunvapauden kunnioittamiseen;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

58. kehottaa EIP:tä kehittämään ja ottamaan käyttöön kattavan lähestymistavan, jotta voidaan vastata Eurooppaan tulevien muuttovirtojen aiheuttamiin vakaviin haasteisiin, ja toteaa, että tällaiseen lähestymistapaan kuuluu myös toimien lisääminen muuttovirtojen lähtömaissa sekä lähtömaiden rajanaapurimaissa;

59. kehottaa tässä yhteydessä EIP:tä keskittämään toimintansa investointitarpeiden tukemiseen, kun kyseessä on kaupunki-, terveydenhuolto-, koulutus- ja sosiaali-infrastruktuuri, uusia työllistymismahdollisuuksia luovan taloudellisen toiminnan vauhdittamiseen sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisen rajat ylittävän yhteistyön edistämiseen;

60. huomauttaa, että EIP on merkittävä toimija, joka voi edistää EU:n ulkopoliittikan painopisteitä ja tavoitteita; suosittaa tiivistämään EIP:n ja EU:n ulkopoliittikan yksiköiden ja välineiden yhteistyötä; kehottaa tekemään jatkossakin järjestelmällisesti ennakko- ja jälkiarvioinnin EIP:n tukemien hankkeiden taloudellisista, yhteiskunnallisista ja ekologisista vaikutuksista ja vertaamaan niitä EUH:n tavoitteisiin ja SEU-sopimuksen 21 artiklassa, EU:n strategiakehyksessä ja ihmisoikeuksia koskevassa toimintasuunnitelmassa tarkoitettuihin, unionin ulkoisia toimia ohjaaviin yleisiin periaatteisiin sekä parantamaan näitä arviointeja; kehottaa laatimaan unionin ulkopuolisten investointien yhteydessä yksityiskohtaisemman raportin mahdollisista tappioista sekä siitä, miten ja missä tapauksissa on käytetty takausvälinettä; pitää myönteisenä, että EIP on järjestänyt liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia käsitteleviä seminaareja;

61. kehottaa EIP:tä antamaan parlamentille ja kansalaisille yksityiskohtaista tietoa EIP:n rahoituksesta ja liike-elämän oikeusasiamiehen toiminnasta Ukrainassa;

62. pitää myönteisenä Maailmanpankin kanssa saavutettua ratkaisua, jonka avulla EIP voi osaltaan helpottaa Ukrainan kaasuostoja;

63. aikoo valvoa tarkkaan EIP:n ulkoisten valtuuksien täytäntöönpanoa ennen väliarviointia ja ottaa myös huomioon mahdollisen 3 miljardin euron lisämäärän käyttöönoton; vahvistaa olevansa sitoutunut tarkastelemaan yksityiskohtaisesti hankkeiden ensimmäisiä loppuraportteja, jotka julkaistaan EIP:n ulkoista lainanantoa koskevien valtuuksien mukaisesti ajanjaksolta 2014–2020; pyytää Euroopan tilintarkastustuomioistuinta laatimaan erityiskertomuksen EIP:n ulkoisen lainanannon tuloksellisuudesta ja sovittamisesta yhteen EU:n politiikkojen kanssa;

Parannuksia EIP:n hallintoon, avoimuuteen ja valvontakehykseen

64. pitää myönteisenä EIP:n omaisuuserien laadukkuutta ja toteaa, että sen riskilainojen määrä on lähellä 0:aa prosenttia (0,2 prosenttia) koko lainasalkusta ja likviditeettihallinta varovaista; pitää ehdottoman välttämättömänä, että EIP säilyttää AAA-luottoluokituksensa, jotta se voisi edelleen hankkia rahoitusta kansainvälisiltä pääomamarkkinoilta parhain mahdollisin rahoitusehdoin;

65. ehdottaa, että EIP:n olisi lisättävä valmiuksiaan tehdä alakohtaisia analyyseja ja julkaistava yhteenkoottuja tilastotietoja sekä tietoja alahankkeista, jotta voidaan edistää tiettyihin pk-yritysaloihin tai tiettytyyppisiin pk-yrityksiin kohdennettua lähestymistapaa; korostaa, että EIP:n vuosikertomuksiin on tarpeen sisällyttää kattavampi ja yksityiskohtaisempi analyysi unionin alakohtaisista investointitarpeista, jotta voidaan määrittää alat, joilla on investointivajeita suhteessa EU:n ensisijaisiin tavoitteisiin; katsoo, että EIP:n olisi arvioitava investointivälineidensä mahdollisuudet korjata nämä vajeet;

66. korostaa, että EIP ei suvaitse lainkaan petoksia, korruptiota eikä vilpillistä yhteistoimintaa ja se on sitoutunut tinkimättömyyteen ja lujiin eettisiin sääntöihin; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille, että EIP:n valtuusto hyväksyi ajantasaistetut petostentorjuntatoimet sekä EIP-ryhmän vuosikertomuksen 2014 petostentorjunnasta; toivoo, että EIP lopettaa lainojen maksatuksen hankkeille, jotka ovat kansallisen tai unionin tason korruptiotutkimuksen kohteina;

67. panee tyytyväisenä merkille, että EIP-ryhmän tarkistettu rahanpesun ja terrorismirahoituksen vastainen kehys (AML-CFT) hyväksyttiin heinäkuussa 2014; kannustaa EIP:tä käymään kansalaisyhteiskunnan kanssa vuoropuhelua yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevan toimintapolitiikkansa parantamisesta; kehottaa EIP:tä vahvistamaan vastuullista verotusta koskevan uuden toimintapolitiikan ottaen lähtökohdaksi yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevan toimintapolitiikkansa vuonna 2016 suoritettavan uudelleentarkastelun päätelmät; kehottaa EIP:tä asettamaan niin suoran rahoituksen kuin välittäjien toteuttaman rahoituksen ehdoksi, että ilmoitetaan sekä maakohtaiset verotustiedot luottolaitoksia koskevan neljännen vakavaraisuusdirektiivin säännösten mukaisesti että tosiasiallista omistajaa koskevat tiedot;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

68. kehottaa EIP:tä päivittämään rahanpesun vastaisia sekä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden rahoitusta torjuvia toimintalinjoja sellaisten yritysten etukäteisarvioita ajatellen, joilla on ratkaisemattomia oikeudellisia ongelmia;

69. panee merkille kertomuksen EIP:n avoimuuspolitiikan täytäntöönpanosta vuonna 2014; korostaa tarvetta saavuttaa mahdollisimman suuri avoimuus ja institutionaalinen vastuuvollisuus kaikilla tasoilla siten, että varmistetaan kattavien ja luotettavien budjettitietojen saanti EIP:n rahoittamista hankkeista ja pääsy niitä koskeviin rahoitustietoihin;

70. kehottaa noudattamaan hankinta- ja alihankintajärjestelmän yhteydessä mahdollisimman suurta avoimuutta ja julkisuutta ja takaamaan parlamentille joka tapauksessa pääsyn tietoihin ja asiakirjoihin;

71. kannustaa EIP:tä noudattamaan tarkasti ns. Århusin asetuksessa (asetus (EY) N:o 1367/2006) säädettyjä vaatimuksia ympäristöön liittyvien asiakirjojen julkisesta rekisteristä ja raportoimaan jatkossakin säännöllisesti lainanantotoiminnastaan EU:n ulkopuolella kansainvälisen avun läpinäkyvyyttä koskevan aloitteen (IATI) standardien mukaisesti;

72. toistaa kantanaan, että EIP:n olisi vahvistettava due diligence -toimia, jotta voitaisiin parantaa lopullisia edunsaajia koskevien tietojen laatua ja estää tehokkaammin toimet sellaisten rahoituksen välittäjien kanssa, joista on huonoja kokemuksia avoimuuden, petosten, korruption, järjestäytyneen rikollisuuden, rahanpesun tai vahingollisten sosiaalisten ja ympäristöön kohdistuvien vaikutusten yhteydessä tai jotka on rekisteröity offshore-rahoituskeskuksiin tai veroparatiiseihin tai jotka käyttävät aggressiivista verosuunnittelua; kehottaa EIP:tä pidättäytymään käyttämästä hankejoukkoalinoja koskevaa aloitetta sellaisten toimien rahoittamiseen, joilla on kytköksiä järjestäytyneeseen rikollisuuteen; korostaa jälleen kerran, että EIP:n on laadittava yhdessä komission kanssa sitova julkinen luettelo rahoituksen välittäjien valintaperusteista;

73. kehottaa EIP:tä tiukentamaan eturistiriitoja koskevia sääntöjä ja laatimaan selkeät, tiukat ja avoimet perusteet, joita sovelletaan rahoitusta saaviin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin, jotta voidaan varmistaa, että paitsi hankkeisiin tehtyjen investointien määrä myös investointeihin liittyvät riskit jakautuvat oikeudenmukaisesti julkisen ja yksityisen sektorin kumppaneiden kesken, jotta voidaan valvoa yleistä etua; kehottaa EIP:tä vahvistamaan esimerkiksi ohjeita antamalla hallitusten, alueiden, kaupunkien ja kuntien taitotietopohjaa, jotta ne voivat osallistua julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin liittyviin rakenteisiin;

74. kehottaa EIP:tä varmistamaan, että EIP:n yhteisrahoittamiin hankkeisiin osallistuvilta yrityksiltä vaaditaan samapalkkaisuuden ja palkkauksen avoimuutta koskevan periaatteen sekä sukupuolten tasa-arvon periaatteen noudattamista miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammatteihin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/54/EY säädetyllä tavalla; toteaa lisäksi, että päätettäessä hankkeiden rahoittamisesta EIP:n tulisi ottaa huomioon ehdolla olevien yritysten toimet yhteiskuntavastuukysymyksissä;

75. katsoo, että säännöllisesti päivitettyt tiedot EIP:stä aiheutuvista hallintokuluista ja -maksuista sekä rahoitettujen hankkeiden vaikutuksesta työllisyyteen ja taloudelliseen lisäarvoon olisivat hyödyllisiä;

76. suosittaa julkaisemaan EIP:n verkkosivustolla asiakirjat, jotka eivät ole luottamuksellisia, kuten aikaisempien vuosien toimintasuunnitelmat, toimielinten sopimukset ja muistiot sekä muut asiaankuuluvat sopimukset; suosittaa julkaisemaan järjestelmällisesti myös pöytäkirjat EIP:n hallintoelinten kokouksista tammikuusta 2016 alkaen; katsoo, että asiakirjojen parempi saatavuus on erittäin tärkeää pankin avoimuuden, vastuuvollisuuden ja lahjomattomuuden kannalta;

77. suhtautuu myönteisesti EIP:n valitusmekanismia koskevan toimintalinjan tarkistamiseen, joka käynnistettiin syyskuussa 2015, sekä sidosryhmien julkiseen kuulemiseen; toivoo, että valitusmekanismia koskevan toimintalinjan meneillään oleva tarkistaminen parantaa ja lisää mekanismin riippumattomuutta ja edistää valituksia käsittelevän toimiston vaikuttavuutta ja tehokkuutta; kehottaa EIP:n hallitusta ottamaan toimiston suositukset huomioon sekä toimimaan Euroopan oikeusasiamiehen kannanottojen mukaisesti; kehottaa varmistamaan jatkuvan tiedonkulun EIP:n valitusmekanismista vastaavan toimiston ja EIP:n hallintoneuvoston välillä; katsoo, että EIP:n ja oikeusasiamiehen välillä tehty yhteistoimintapöytäkirja olisi saatettava ajan tasalle, jotta oikeusasiamies voisi harjoittaa EIP:n ulkoista valvontaa aktiivisemmin ja jotta voitaisiin parantaa seurantamenettelyjä ja EIP:n vastuuvollisuutta entisestään;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

78. panee tyytyväisenä merkille EIP:n tarkastuskomitean vuosikertomuksen varainhoitovuodelta 2014, ja vaatii asiasta vastaavia EIP:n elimiä varmistamaan, että parhaita toiminnan vakautta edistäviä pankkikäytäntöjä noudatetaan täysimääräisesti kaikilla aloilla, joilla tähän ei päästy vuonna 2014; panee merkille EIP:n johdon aikeen järjestää pankin valvontatehtävät uudelleen; kannattaa tarkastuskomitean pyyntöä asiaa koskevan toteutus suunnitelman laatimisesta samoin kuin tarkastuskomitean aikomusta seurata tarkasti asian etenemistä; pitää myönteisenä sitä, että tarkastuskomitea on varoittanut EIP:n johtoa ja yksiköitä siitä, että EIP:n olisi säilytettävä valmiutensa heikentämättä nykyistä sisäisen valvonnan järjestelmää;

79. katsoo, että EIP:n vuosikertomuksissa olisi keskityttävä enemmän päätökseen saatujen hankkeiden tuloksiin; kehottaa tässä yhteydessä EIP:tä yhdessä hankekumppaneiden kanssa esittämään kustakin päätökseen saadusta hankkeesta tulokset, joissa arvioidaan EIP:n rahoituksen tehokkuutta;

80. toteaa, että SEUT-sopimuksen 287 artiklan 3 kohdassa mainitun kolmikantasopimuksen, jossa määrätään EIP:n, komission ja tilintarkastustuomioistuimen välisestä yhteistyöstä EIP:n toimintaa unionin ja jäsenvaltioiden varojen hallinnassa koskevassa tilintarkastustuomioistuimen suorittamassa valvonnassa, voimassaolo päättyy 27. lokakuuta 2015; kehottaa kolmea toimielintä tekemään yhteistyötä sopimuksen uusimiseksi ja ajan tasalle saattamiseksi sekä varmistamaan, että uusi sopimus kattaa jo olemassa olevat ja mahdolliset uudet EIP:n välineet tai aloitteet, joissa käytetään EU:n tai Euroopan kehitysrahaston varoja; kehottaa tässä yhteydessä lisäämään Euroopan tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa, jotta EIP:n lainanantokäytäntöjä, -välineitä ja -aloitteita, kun ne liittyvät suoraan unionin talousarvion määrärahojen käyttöön, voidaan arvioida ja niistä voidaan raportoida perusteellisemmin;

Kohti kattavaa parlamentaarista vastuuta

81. katsoo, että koska EIP:n toimet muuttuvat koko ajan monimutkaisemmiksi ja niiden määrä kasvaa ja rahoitusmarkkinoiden epävarmuus jatkuu, on entistä tärkeämpää löytää ratkaisuja EIP:n vakavaraisuuteen kohdistuvan pankkivalvonnan käyttöön ottamiseksi; pitää tämän vuoksi valitettavana, että sen enempää komissio kuin EIP:kään eivät ole ottaneet huomioon parlamentin aikaisemmin esittämiä ehdotuksia vakavaraisuuteen kohdistuvan säännöllisen ulkoisen pankkivalvonnan käyttöön ottamiseksi;

82. kannattaa osapuolten toteuttamia toimia saada aikaan Euroopan parlamentin ja EIP:n välinen toimielinten sopimus, jossa määrättäisiin tiiviimmästä yhteistyöstä näiden kahden toimielimen välillä; kehottaa EIP:n pääjohtajaa käymään säännöllistä jäsenneulyä vuoropuhelua Euroopan parlamentin kanssa, jotta voidaan varmistaa EIP:n toimiin kohdistuva tiukempi parlamentaarinen valvonta; kehottaa lisäksi EIP:tä allekirjoittamaan osana tätä toimielinten sopimusta parlamentin kanssa sopimuksen, jotta Euroopan parlamentin jäsenet voisivat esittää pääjohtajalle suoria kysymyksiä, joihin vastaamiselle olisi sovittu määräaika, kuten EKP:n pääjohtajan kanssa jo tehdään;

o

o o

83. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan investointipankille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0201

Sairaaloihin ja kouluihin kohdistetut hyökkäykset kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomisena**Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 sairaaloihin ja kouluihin kohdistetuista hyökkäyksistä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomisena (2016/2662(RSP))**

(2018/C 066/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Geneven yleissopimukset ja muut kansainvälisen humanitaarisen oikeuden oikeudelliset välineet,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja muut Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvälineet,
- ottaa huomioon Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön,
- ottaa huomioon 10.–11. joulukuuta 2015 kokoontuneen neuvoston päätelmät maailman humanitaarisen avun huippukokouksen valmistelutoimista,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan, joka koskee kehityspolitiikan johdonmukaisuutta,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 8. joulukuuta 2009 antamat päätelmät kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämisestä,
- ottaa huomioon ajantasaistetut Euroopan unionin suuntaviivat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon maailmanlaajuisessa humanitaarisen avun foorumissa 12. heinäkuuta 2007 vahvistetut kumppanuuden periaatteet,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin maailman humanitaarisen avun huippukokousta varten laatiman 2. helmikuuta 2016 päivätyn raportin "One humanity, shared responsibility",
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 12. heinäkuuta 2011 antaman päätöslauselman 1998 ja 7. maaliskuuta 2014 antaman päätöslauselman 2143 aseellisesta konfliktista kärsimään joutuvien lasten suojelusta,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 9. heinäkuuta 2010 antaman päätöslauselman 64/290 oikeudesta koulutukseen hätätilanteissa,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2016 Jemenin humanitaarisesta tilanteesta ⁽²⁾, 4. helmikuuta 2016 niin kutsutun Isisin/Da'eshin järjestelmällisesti toteuttamasta uskonnollisten vähemmistöjen joukkomurhasta ⁽³⁾, 26. marraskuuta 2015 lasten koulutuksesta hätätilanteissa ja pitkittyneissä kriiseissä ⁽⁴⁾, 27. helmikuuta 2014 aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä ⁽⁵⁾ ja 16. joulukuuta 2015 valmistautumisesta maailman humanitaarisen avun huippukokoukseen: humanitaarisen avun haasteet ja mahdollisuudet ⁽⁶⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1502 (2003) humanitaarisen työn tekijöihin kohdistetusta väkivallasta ja päätöslauselman 2175 (2014) siviilien suojelusta aseellisissa konflikteissa,
- ottaa huomioon toukokuussa 2015 laaditun turvallista koulunkäyntiä koskevan julistuksen, joka avattiin hyväksyttäväksi Norjan ulkoministeriön toukokuussa 2015 koolle kutumassa turvallista koulunkäyntiä käsitelleessä Oslon konferenssissa, ja siihen liittyvät suuntaviivat koulujen ja yliopistojen suojelemisesta sotilaskäytöltä aseellisen konfliktin aikana,

⁽¹⁾ EUVL C 303, 15.12.2009, s. 12.⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0066.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0051.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0418.⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0172.⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0459.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon lapsia aseellisissa selkkauksissa käsittelevän YK:n erityisedustajan 21. toukokuuta 2014 esittämän sairaaloihin ja kouluihin kohdistettuja hyökkäyksiä koskevan ohjeistuksen (Guidance Note on Attacks against schools and hospitals), jolla tuetaan kaikkia asian seurantaan, raportointiin ja käsittelyyn osallistuvia,
 - ottaa huomioon Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun kansainvälisen liikkeen 32. kansainvälisessä konferenssissa 10. joulukuuta 2015 annetun päätöslauselman kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen vahvistamisesta,
 - ottaa huomioon Punaisen Ristin kansainvälisen komitean (ICRC) raportin Health Care in Danger -hankkeesta sekä raportin terveydenhoitotiloihin ja -henkilöstöön kohdistuvasta väkivallasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että kansainvälinen yhteisö on joutunut todistamaan muutaman viime vuoden aikana sairaaloihin ja kouluihin kohdistuvien hyökkäysten järkyttävää yleistymistä aseellisissa konflikteissa eri puolilla maailmaa, kuten viimeisimmät hyökkäykset Lääkärit ilman rajoja -järjestön sairaaloihin Kunduzissa (Afganistan) 3. lokakuuta 2015, Razahissa (Jemen) 10. tammikuuta 2016 ja lukuisissa syyrialaisissa kaupungeissa meneillään olevan konfliktin aikana; toteaa, että humanitaarisen avun epääminen, siviilien ja humanitaarisen henkilöstön teloittaminen, vangittuna pitäminen epäinhimillisissä oloissa ja siviilien ottaminen panttivangeiksi tai pakottaminen orjuuteen ovat lisääntyneet ennennäkemättömästi; toteaa, että nykyinen humanitaarisen avun järjestelmä on tullut ääriarajoilleen tarpeiden ja haasteiden lisääntyessä, kestävien sitoumusten puuttuessa ja humanitaarisen avun kustannusten kasvaessa ja että tämä on pakottanut lukuisat järjestöt tilapäisesti keskeyttämään ruoka-avun, majoituksen tarjoamisen ja muut ihmishenkiä pelastavat humanitaariset toimet;
- B. ottaa huomioon, että maailman ensimmäinen humanitaarisen avun huippukokous pidetään Istanbulissa 23.–24. toukokuuta 2016; ottaa huomioon, että YK:n pääsihteeri korostaa maailman humanitaarisen avun huippukokousta varten laatimassaan raportissa "One humanity, shared responsibility" sitä, mitä hän kutsuu "kansainvälisten ihmisoikeuksien ja humanitaarisen oikeuden kunnioittamisen jyrkäksi ja rajuksi heikkenemiseksi" aseellisissa konfliktitilanteissa ja mikä uhkaa aiheuttaa paluun rajattoman sodankäynnin kauteen; panee merkille, että raportin mukaan tätä heikkenemistä lisää se, ettei vaadita kunnioittamaan ja edistämään näitä normeja eikä tueta nykyisiä täytäntöönpano-, valvonta- ja vastuumekanismeja;
- C. ottaa huomioon, että kansainvälisellä humanitaarisella oikeudella, joka tunnetaan myös aseellisia konflikteja koskevana oikeutena, pyritään lieventämään aseellisten konfliktien vaikutuksia suojelemalla niitä, jotka eivät osallistu konfliktiin, ja sääntelemällä sodankäynnin keinoja ja menetelmiä;
- D. toteaa, että YK:n turvallisuusneuvostolla on selkeä rooli kaikkien humanitaarisen työn tekijöiden suojelua koskevan kansainvälisen oikeuden noudattamisen varmistamisessa;
- E. toteaa, että humanitaarisen työn tekijöiden suojelua on lujitettava tekemättä eroa turvallisuusjärjestelyissä kansainvälisen ja paikallisten henkilöstön välillä;
- F. toteaa, että valtiosta riippumattomien toimijoiden, terroristiryhmien ja muiden aseellisten konfliktien osapuolten yleistyminen asettaa haasteita kansainvälisen humanitaarisen oikeuden soveltamiselle; katsoo, että konfliktin kaikkien osapuolten ja myös valtiollisten ja valtiosta riippumattomien aseistautuneiden osapuolten on taattava humanitaarisille toimijoille pääsy konfliktista kärsivien ja heikossa asemassa olevien siviilien luokse;
- G. katsoo, että humaaniuden, neutraaliuden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden humanitaaristen periaatteiden ja Geneven yleissopimuksiin ja niiden lisäpöytäkirjoihin sisältyvien kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuksien perussääntöjen on oltava kaiken humanitaarisen toiminnan keskiössä; muistuttaa, että kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden suojelu on turvattava ja että avun on oltava riippumatonta;
- H. ottaa huomioon, että kansainvälisellä humanitaarisella oikeudella suojellaan erityisesti sairaaloita ja lääkintähenkilöstöä, ja toteaa, että tahalliset hyökkäykset siviilejä ja siviili-infrastruktuuria kohtaan on selkeästi kielletty kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa ja ne katsotaan vakavaksi kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomiseksi;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- I. toteaa, että Kansainvälisen tuomioistuimen Rooman perussäännössä humanitaarisen työn tekijöihin kohdistetut hyökkäykset katsotaan sotarikokseksi; toteaa, että Rooman perussäännössä korostetaan myös, että tahallinen hyökkäys uskonnon harjoittamiseen, opetukseen, taiteiden tai tieteen harjoittamiseen tai hyväntekeväisyystarkoitukseen käytettäviä rakennuksia tai historiallisia muistomerkkejä vastaan on sotarikos;
- J. ottaa huomioon, että YK:n tilat ja omaisuus, mukaan lukien koulut ja terveyskeskukset, ovat vuonna 1946 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien erioikeuksia ja vapauksia koskevan yleissopimuksen nojalla loukkaamattomia ja suojattuja;
- K. ottaa huomioon, että ICRC on myös todennut, että epäiltyjen sotarikosten tutkintavollisuus on kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen sisältyvän tapaoikeuden mukainen sääntö, jota sovelletaan sekä kansainvälisiin että muihin aseellisiin konflikteihin;
- L. toteaa, että tietyt aseelliset ryhmät vastustavat tunnustuksetonta koulutusta ja tyttöjen koulutusta tai sitä, että miespuolinen lääkintähenkilöstö hoitaa tyttöjä, ja estävät sen vuoksi työiltä mahdollisuuden käyttää näitä palveluja; toteaa, että konfliktista aiheutuvan yleisen epävarmuuden vuoksi myöskään lapset ja opettajat eivät voi mennä kouluun eikä lääkintähenkilöstö voi tehdä hoitotyötä; ottaa huomioon, että naisiin ja lapsiin kohdistuu muita suurempia riskejä kotiseudulta siirtymään joutumisen ja tavallisten suoja- ja tukirakenteiden hajoamisen vuoksi; katsoo kansainvälisen humanitaarisen oikeuden edellyttävän, että sodassa raiskatuille tytöille ja naisille on tarjottava syrjimättä kaikki heidän tarvitsemansa lääketieteellinen hoito; toteaa, että vaaralliset raskaudenkeskeytykset ovat Maailman terveysjärjestön mukaan yksi kolmesta tärkeimmästä äitiyskuolleisuuden syystä; toteaa, että äitiysterveys, raiskatuille naisille suunnattu neuvonta ja kotiseudultaan siirtymään joutuneiden lasten koulutus ovat pakolaisleirien suurimpia haasteita;
- M. ottaa huomioon, että 14 päivään maaliskuuta 2016 mennessä 52 valtiota, mukaan lukien useat mutta ei kaikki unionin jäsenvaltiot, oli hyväksynyt toukokuussa 2015 pidetyssä turvallista koulunkäyntiä käsitelleessä Oslon konferenssissa annetun turvallista koulunkäyntiä koskevan julistuksen;
- N. ottaa huomioon, että hyväksyessään Euroopan unionin suuntaviivat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi ulkoasiainneuvosto korosti, että on tärkeää puuttua tehokkaasti vakavien rikkomusten seurauksiin tukemalla asianmukaisia vastuuseen saattamisen mekanismeja, ja painotti, että Kansainvälisellä rikostuomioistuimella voi olla tärkeä rooli tapauksissa, joissa kyseinen valtio tai kyseiset valtiot eivät kykene tai ovat haluttomia käyttämään lainkäyttövaltaansa; ottaa huomioon, että EU:n suuntaviivoissa veloitetaan asiaankuuluvat neuvoston työryhmät seuraamaan tilanteita, jotka saattavat edellyttää kansainvälisen humanitaarisen oikeuden soveltamista, ja tällaisissa tapauksissa suosittelemaan toimia kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi (15 kohdan a alakohta);
- O. toteaa, että ICRC järjesti 2012–2015 merkittävän kuulemisprosessin siitä, miten voidaan parantaa aseellisten konfliktien uhrien oikeussuojaa ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamista koskevien mekanismien vaikuttavuutta;
- P. toteaa, että ajantasaistetuissa Euroopan unionin suuntaviivoissa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi käsitellään erilaisia EU:n käytettävissä olevia toimintakeinoja sen suhteissa kolmansien maihin, kuten poliittinen vuoropuhelu, yleiset julkilausumat, rajoittavat toimenpiteet, yhteistyö muiden kansainvälisten elinten kanssa, kriisinhallintaoperaatiot, yksilön vastuu, koulutus ja aseiden vienti;
- Q. ottaa huomioon, että Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun kansainvälisen liikkeen joulukuussa 2015 pidetyn 32. kansainvälisen konferenssin osallistujavaltiot eivät lopulta onnistuneet sopimaan ICRC:n ja Sveitsin hallituksen ehdottamasta uudesta mekanismista, jolla olisi vahvistettu kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamista; ottaa huomioon, että osallistujavaltiot sopivat käynnistävänsä uuden hallitustenvälisen prosessin, jossa pyritään löytämään tapoja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden täytäntöönpanon vahvistamiseksi ja jonka tulokset on määrä esitellä seuraavassa kansainvälisessä konferenssissa vuonna 2019;
- R. ottaa huomioon, että EU:n humanitaarista apua koskevan luvun määrärahat, jotka olivat vuonna 2015 yhteensä 909 miljoonaa euroa, vastaavat alle prosenttia EU:n koko talousarviosta; ottaa huomioon, että hätäavun ja pidemmän aikavälin avun yhdistäminen paremmin toisiinsa olisi yksi keinoista, joilla voitaisiin vähentää nykyistä epäsuhtaa valtaviin humanitaaristen tarpeiden ja saatavilla olevien resurssien välillä;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

1. toteaa, että kansainvälinen humanitaarinen oikeus on vaikuttanut perustavalla tavalla ihmiskunnan nykyhistoriaan, ja kehottaa kaikkia YK:n jäsenvaltioita käyttämään hyväkseen maailman humanitaarisen avun huippukokouksen tarjoamaa tilaisuutta vahvistaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja sen tarjoaman suojan keskeistä asemaa;
2. pitää erittäin valitettavana kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioittamisen puutetta ja on järkyttynyt ja erittäin huolissaan sairaaloihin, kouluihin ja muihin siviilikohteisiin kohdistetuista tappavista hyökkäyksistä, jotka ovat yleistyneet hälyttävällä tavalla aseellisissa konflikteissa eri puolilla maailmaa ja joiden kohteiksi ja uhreiksi joutuu potilaita, opiskelijoita, lääkintä- ja opetushenkilöstöä, humanitaarisia avustustyöntekijöitä, lapsia ja perheenjäseniä; katsoo, että kansainvälisen yhteisön tuomitsevien lausuntojen on johdettava riippumattomiin tutkimuksiin ja todelliseen vastuuseen saattamiseen; kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja toimielimiä sekä varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tunnustamaan tämän hälyttävän tilanteen todellisen laajuuden ja käyttämään kaikkia niiden käytettävissä olevia välineitä tähän asiaan puuttumiseksi;
3. tuomitsee sairaaloihin ja kouluihin kohdistetut hyökkäykset kansainvälisessä oikeudessa kiellettyinä tekoina ja toteaa, että tällaiset teot saattavat rikkoa räikeästi vuonna 1949 tehtyjä Geneven yleissopimuksia ja olla Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön nojalla sotarikoksia; katsoo, että terveydenhoito- ja koulutustilojen pitäminen puolueettomina ja suojeltuina kohteina aseellisissa konfliktitilanteissa on varmistettava niihin kohdistettuja raakoja hyökkäyksiä koskevilla avoimilla, riippumattomilla ja puolueettomilla tutkimuksilla ja saattamalla kaikki rikoksiin syyllistyneet osapuolet todella vastuuseen; korostaa, että on edelleen tärkeää erottaa toisistaan humanitaariset ja sotilaalliset toimijat ja että on pidättyävä käyttämästä humanitaarista toimintaa sotilaallisten tai poliittisten tavoitteiden saavuttamiseen, sillä tämä heikentää aitoja humanitaarisia operaatioita ja vaarantaa ne sekä niiden henkilöstön;
4. tuomitsee sen, että aseellisten konfliktien osapuolet käyttävät sairaaloita ja kouluja ja muuttavat ne käytännössä hyökkäysten kohteiksi; muistuttaa, että myös tahot, jotka käyttävät suojelun piiriin kuuluvia henkilöitä tai omaisuutta ihmiskilpinä tai naamioinnin välineinä, syyllistyvät kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomiseen;
5. kehottaa konfliktien osapuolia noudattamaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden peruseriaatteita ja pidättymään kohdistamasta tahallisia hyökkäyksiä siviili-infrastruktuureihin; korostaa, että on tärkeää parantaa avustustyöntekijöiden turvallisuutta, jotta hyökkäyksiin voidaan reagoida tehokkaammin; pyytää sen vuoksi, että EU ja sen jäsenvaltiot kehottavat YK:ta ja YK:n turvallisuusneuvostoa takaamaan sekä paikallisten että kansainvälisten humanitaarisen työn tekijöiden suojelun;
6. antaa tunnustuksen konfliktialueilla työskentelevän kansainvälisen ja paikallisen lääkintä- ja opetushenkilöstön sekä humanitaaristen avustustyöntekijöiden ihailtavalle rohkeudelle ja omistautumiselle;
7. korostaa, että oikeus terveyteen on ihmisoikeus, ja kehottaa aseellisen konfliktin osapuolia takaamaan terveydenhoitopalvelujen saatavuuden, saavutettavuuden, hyväksyttävyyden ja laadun aseellisten konfliktien aikana; vaatii kansainvälisen humanitaarisen oikeuden, Geneven yleissopimusten ja niiden lisäpöytäkirjojen mukaisesti maailmanlaajuisia sitoutumista sen varmistamiseen, että naiset ja tytöt ovat jokaisen hätätilan tai kriisin alusta saakka turvassa; katsoo tämän edellyttävän seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan riskin torjumista, valistustyötä ja sen varmistamista, että tällaiseen väkivaltaan syyllistyneet joutuvat syytteeseen ja että naisilla ja työillä on humanitaarisissa kriiseissä saatavillaan kaikki seksuaali- ja lisääntymisterveyden palvelut, mukaan lukien turvallinen raskaudenkeskeytys, sen sijaan, että vain jatkettaisiin epäinhimillistä kohtelua;
8. korostaa, että humanitaarisen avun ja kehitysavun parempi keskinäinen täydentävyys on tarpeen, jotta voidaan puuttua tehokkuutta koskeviin kysymyksiin ja humanitaarisen rahoituksen puutteisiin; korostaa, että samalla olisi lisättävä kehitysapua ja humanitaarista rahoitusta; kehottaa EU:ta, sen jäsenvaltioita ja muita kansainvälisiä avunantajia sitoutumaan maailman humanitaarisessa huippukokouksessa täysimääräisesti kaikkiin ehdotettuihin keskeisiin sitoumuksiin, jotka sisältyvät Agenda for Humanity -toimintaohjelmaan, jossa keskitytään lieventämään vihollisuuksien humanitaarisia vaikutuksia ja mahdollistamaan humanitaarinen toiminta;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

9. vaatii EU:ta ja sen jäsenvaltioita kehottamaan YK:n turvallisuusneuvostoa käyttämään kaikkia käytettävissä olevia välineitä, muun muassa kohdennettuja toimia, tiedonhankintamatkoja tai tutkimuskomissioita ja oikeudellisia menettelyjä, kuten asioiden saattaminen Kansainvälisen rikostuomioistuimen käsiteltäväksi; pyytää, että pidäytään veto-oikeuden käytöstä turvallisuusneuvoston päätöksissä, jotka liittyvät humanitaarista toimintaa koskeviin kysymyksiin, että parannetaan humanitaarisen työn tekijöiden suojelua koskevien kansainvälisen oikeuden normien kunnioittamista, että tutkitaan järjestelmällisesti teot, jotka voitaisiin katsoa näiden normien rikkomiseksi, ja että saatetaan oikeuden eteen ne, joiden epäillään olevan vastuussa tällaisista teoista;

10. pitää valitettavana, että monet EU:n ja sen jäsenvaltioiden kumppaneista rikkovat vakavasti kansainvälistä humanitaarista oikeutta; kehottaa EU:ta hyödyntämään kaikkia sen käytettävissä olevia kahdenvälisiä välineitä edistääkseen tehokkaasti kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamista sen kumppaneiden keskuudessa ja kehottaa käyttämään tähän myös poliittista vuoropuhelua, ja ellei tällainen vuoropuhelu johda tuloksiin, kehottaa harkitsemaan muita toimia kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämistä koskevien Euroopan unionin suuntaviivojen mukaisesti;

11. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käynnistämään aloitteen, jonka tarkoituksena on EU:n asevientikiellon määrääminen maille, jotka ovat vastuussa vakavista kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksista ja etenkin tahallisesti siviili-infrastruktuuriin kohdistetuista hyökkäyksistä; korostaa, että aseiden myynnin salliminen edelleen tällaisiin maihin on vastoin neuvoston 8. joulukuuta 2008 vahvistamaa yhteistä kantaa 2008/944/YUTP⁽¹⁾;

12. kehottaa ulkoasiainneuvostoa ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa pyytämään EU:n edustustojen päälliköitä ja asianomaisia EU:n edustajia (EU:n siviilioperaatioiden päälliköitä, EU:n sotilasoperaatioiden komentajia ja EU:n erityisedustajia) raportoimaan vakavista kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomisista;

13. kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan täysin YK:n pääsihteerin kaikille YK:n jäsenvaltioille osoittamaa kehotusta käyttää hyväkseen maailman humanitaarisen avun huippukokouksen tarjoamaa tilaisuutta sitoutua uudelleen suojelemaan siviilejä ja varmistamaan kaikkien ihmisten ihmisoikeudet kunnioittamalla, panemalla täytäntöön ja edistämällä sääntöjä, joista ne ovat jo sopineet; painottaa YK:n pääsihteerin pitävän tärkeänä, että kansainvälisiä tutkintaja tuomioistuinjärjestelmiä ja myös Kansainvälistä rikostuomioistuinta lujitetaan kansallisten järjestelmien täydentämiseksi, jotta kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaamista koskeva rankaisemattomuus saataisiin loppumaan;

14. toteaa, että Euroopan unionin suuntaviivat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi ovat tärkeitä, koska mitkään muut valtiot tai organisaatiot eivät ole hyväksyneet vastaavaa asiakirjaa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita panemaan EU:n suuntaviivat tehokkaasti täytäntöön;

15. kehottaa ulkoasiainneuvostoa ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa varmistamaan, että kansainvälistä humanitaarista oikeutta koskevia EU:n toimintapolitiikkoja ja toimia kehitetään johdonmukaisesti ja tehokkaasti ja että kansainvälistä humanitaarista oikeutta koskevien suuntaviivojen täytäntöönpano kuuluu pääasiassa neuvoston puheenjohtajavaltion johtamalle kansainvälistä julkisoikeutta käsittelevälle neuvoston työryhmälle; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n suuntaviivoissa sitoudutaan siihen, että asiaankuuluvat neuvoston työryhmät seuraavat tilanteita, jotka saattavat edellyttää kansainvälisen humanitaarisen oikeuden soveltamista, ja suosittelevat tällaisissa tapauksissa toimia, joilla edistetään kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamista; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita raportoimaan yksityiskohtaisemmin suuntaviivojen täytäntöönpanosta yksittäisissä konfliktitilanteissa ja erityisesti EU:n vuosikertomuksessa ihmisoikeuksista ja demokratiasta;

16. muistuttaa EU:n suuntaviivoissa omaksutusta kannasta, jonka mukaan tarvittaessa harkitaan vuoden 1949 Geneven yleissopimukseen liitetyn I lisäpöytäkirjan nojalla perustetun kansainvälisen humanitaarisen tutkimuskomission (International Humanitarian Fact-Finding Commission, IHFFC) palvelujen hyödyntämistä, koska se voi auttaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämistä, sillä sen tehtäviin kuuluvat tosiasioiden selvittäminen ja hyvät palvelukset; pitää valitettavana, että IHFFC:n palveluja ei ole käytetty, ja kehottaa kaikkia osapuolia harkitsemaan palvelujen hyödyntämistä; kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita tunnustamaan IHFFC:n toimivallan;

⁽¹⁾ EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

17. kehottaa lisäämään kansainvälisen yhteisön institutionaalista liikkumavaraa puuttua kansainvälisen humanitaarisen oikeuden täytäntöönpanoon liittyviin yhteisiin huolenaiheisiin; pitää myönteisenä EU:n ja sen jäsenvaltioiden ICRC:lle antamaa sitoumusta tukea voimakkaasti sellaisen tehokkaan mekanismin perustamista, jolla vahvistetaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamista; kehottaa kuitenkin varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa raportoimaan parlamentille tavoitteistaan ja strategiastaan tämän sitoumuksen täyttämiseksi tulevassa hallitustenvälisessä prosessissa, jossa pyritään löytämään tapoja vahvistaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden täytäntöönpanoa, kuten joulukuussa 2015 pidetyssä Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun kansainvälisen liikkeen 32. kansainvälisessä konferenssissa sovittiin, mikä voisi vahvistaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden hallintajärjestelmää;

18. pitää myönteisenä EU:n ja jäsenvaltioiden käytäntöä antaa sitoumuksia ICRC:n konferenssille; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa raportoimaan säännöllisesti näiden sitoumusten täyttamisestä erityisesti sisällyttämällä tätä koskevan yksityiskohtaisen osion ihmisoikeuksia käsittelevän neuvoston vuosikertomuksen kansainvälistä humanitaarista oikeutta koskevaan lukuun;

19. kehottaa YK:ta ja EU:ta toteuttamaan kampanjoita sen varmistamiseksi, että kaikki toimijat, myös valtiosta riippumattomat aseistautuneet ryhmät, tiedostavat kansainvälisestä oikeudesta johtuvat velvoitteensa ja täyttävät velvoitteensa helpottaa humanitaarisen avun toimittamista ja suojan antamista niiden vaikutuspiiriin kuuluville ihmisille;

20. kehottaa jäsenvaltioita näyttämään esimerkkiä ja täyttämään sitoumuksensa ratifioida keskeiset kansainväliset humanitaarisen oikeuden välineet ja muut merkitykselliset oikeudelliset välineet, jotka vaikuttavat kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen;

21. muistuttaa olevansa hyvin huolestunut aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä kansainvälisen oikeudellisen kehyksen ulkopuolella ja tähdentää esittäneensä neuvostolle kehotuksen hyväksyä aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käyttöä koskeva EU:n yhteinen kanta;

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, ihmisoikeuksista vastaavalle Euroopan unionin erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille, YK:n yleiskokouksen puheenjohtajalle ja YK:n jäsenvaltioiden hallituksille.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0202

Asiakirjojen julkisuus vuosina 2014–2015**Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 asiakirjojen julkisuudesta (työjärjestyksen 116 artiklan 7 kohta) vuosina 2014–2015 (2015/2287(INI))**

(2018/C 066/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 1, 10, 11 ja 16 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 15 ja 298 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 ja 42 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin ⁽²⁾ 6. syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006,
 - ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman asiakirjojen julkisuudesta (työjärjestyksen 104 artiklan 7 kohta) vuosina 2011–2013 ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 17. lokakuuta 2013 antaman tuomion asiassa C-280/11 P, Euroopan unionin neuvosto vastaan Access Info Europe,
 - ottaa huomioon komission toukokuussa 2015 hyväksymän parempaa sääntelyä koskevan paketin,
 - ottaa huomioon komission puheenjohtajan Junckerin poliittiset suuntaviivat,
 - ottaa huomioon komission, neuvoston ja parlamentin kertomukset asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamisesta vuosina 2013 ja 2014,
 - ottaa huomioon komission vuonna 2007 antaman vihreän kirjan aiheesta ”Yleisön oikeus saada tietoja Euroopan yhteisön toimielinten hallussa olevista asiakirjoista”,
 - ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2014,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan ja 116 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A8-0141/2016),
- A. toteaa, että kansalaisten unionin toimielimiä kohtaan osoittaman luottamuksen perustana on täysi avoimuus ja että avoimuus edistää tietoisuutta unionin oikeusjärjestelmästä johtuvista oikeuksista sekä käsitystä ja tietoisuutta unionin päätöksentekoprosessista, mukaan luettuna hallinto- ja lainsäädäntömenettelyjen asianmukainen täytäntöönpano;

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.⁽²⁾ EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13.⁽³⁾ EUVL C 168 E, 16.6.2013, s. 159.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0203.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- B. ottaa huomioon, että asiakirjoihin tutustumista koskeva oikeus on perusoikeuskirjassa ja perussopimuksissa vahvistettu oikeus, joka on pantu täytäntöön asetuksella (EY) N:o 1049/2001, jotta voitaisiin taata erityisesti kyseisen oikeuden joustava toteutuminen ja edistää asiakirjojen saantia koskevia hyviä hallintokäytäntöjä takaamalla, että toimielinten toimintaa ja sen vastaavuutta perussopimuksissa vahvistettujen määräysten kanssa valvotaan demokraattisesti;

Avoimuus ja demokratia

1. huomauttaa, että kolme toimielintä eivät ole noudattaneet asianmukaisella tavalla monia niistä suosituksista, jotka sisältyivät parlamentin päätöslauselmaan asiakirjojen julkisuudesta vuosina 2011–2013; pitää erityisesti valitettavana, että unionin toimielimet ja elimet eivät ole nimittäneet oman hallintonsa piiristä avoimuudesta vastaavaa virkamiestä, joka olisi vastuussa vaatimusten noudattamisesta ja käytäntöjen parantamisesta; kehottaa toimielimiä tekemään niin mahdollisimman pian;
2. toteaa, että unionin toimielinten toiminnan ja toimintapolitiikan on perustuttava edustukselliseen demokratiaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja niillä on varmistettava, että noudatetaan periaatteita, jotka koskevat täyttä avoimuutta, vastuunjakoja sekä asianmukaista ja ripeää kansalaisille tiedottamista; korostaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 10 artiklan 3 kohdassa tunnustetaan osallistavan demokratian asema yhtenä unionin keskeisistä demokraattisista periaatteista, millä korostetaan sitä, että päätökset on tehtävä mahdollisimman lähellä kansalaisia; korostaa, että kun kansalaisten osallistuminen päätöksentekoprosessiin toteutetaan julkisina kuulemisina, toimielinten on otettava huomioon niiden tulokset;
3. muistuttaa, että pääsääntönä on oltava avoimuus ja toimielinten asiakirjojen saaminen yleisön tutustuttavaksi asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti ja että, kuten unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on jo vahvistettu, tätä sääntöä koskevia poikkeuksia on tulkittava oikein siten, että otetaan huomioon merkittävä yleinen etu, joka liittyy tietojen julkistamiseen ja demokratian vaatimuksiin, mukaan luettuina kansalaisten tiiviimpi osallistuminen päätöksentekoprosessiin, hallinnon legitiimiyys, tehokkuus ja vastuullisuus kansalaisiin nähden;
4. katsoo, että unionin toimielimet, virastot ja muut elimet eivät asetusta (EY) N:o 1049/2001 soveltaessaan edelleenkaan ota täysin huomioon eivätkä noudata sääntöjä ja muutoksia, joista määrätään Lissabonin sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa etenkin osallistavan demokratian osalta; ottaa huomioon unionin tuomioistuimen suuren jaoston äskettäin antamat tuomiot asioissa Digital Rights Ireland⁽¹⁾ ja Schrems⁽²⁾, pitää niitä myönteisinä ja toteaa, että molemmissa asioissa tuomioistuin käytti tuomiionsa perusteena perusoikeuskirjaa, kun se julisti pätemättömiksi tietojen säilyttämisestä annetun direktiivin⁽³⁾ sekä safe harbor -päätöksen⁽⁴⁾, korostaa, että tällä hetkellä asiakirjojen saatavuuden ja asiakirjarekisterien hallinnan on perustuttava asianmukaisesti perusoikeuskirjan 41 ja 42 artiklan mukaisiin standardeihin;
5. korostaa, että yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa on kunnioitettava samalla kun varmistetaan avoimuus;
6. muistuttaa, että kaikkien päätösten, joilla evätään yleisön oikeus tutustua asiakirjoihin, on perustuttava selkeästi ja tiukasti rajattuihin sekä pätevästi ja täsmällisesti perusteltuihin laillisiin poikkeuksiin, niin että kansalaiset ymmärtävät epäämisen ja voivat hyödyntää tehokkaasti käytettävissään olevia oikeussuojakeinoja;
7. muistuttaa, että oikeusvaltion periaatetta noudattavan legitiimin, vastuullisen ja demokraattisen poliittisen järjestelmän takaamiseksi kansalaisilla on oltava oikeus tietoon ja valvontaan, joka koskee

— heidän edustajiensa toimintaa, kun nämä on valittu tai nimetty hoitamaan julkisia tehtäviä

— päätöksentekoprosessia (mukaan lukien esimerkiksi jaetut asiakirjat, asianosaiset henkilöt ja annetut äänet)

⁽¹⁾ Yhdistetyt asiat C-293/12 ja C-594/12. Unionin tuomioistuimen (suuri jaosto) 8. huhtikuuta 2014 antama tuomio.

⁽²⁾ Asia C-362/14. Unionin tuomioistuimen (suuri jaosto) 6. lokakuuta 2015 antama tuomio.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/24/EY, annettu 15. maaliskuuta 2006.

⁽⁴⁾ Komission päätös N:o 2000/520/EY, tehty 26. heinäkuuta 2000.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

— julkisten varojen myöntämistä ja käyttöä sekä saavutettuja tuloksia;

pitää näin ollen tärkeänä julkaista sähköinen rekisteri, johon merkitään kaikki edellä mainitut seikat;

8. kehottaa komissiota nimittämään komission jäsenen vastaamaan asiakirjojen julkisuudesta ja avoimuudesta; kehottaa komission varapuheenjohtajaa esittelemään tällä välin mahdollisimman pian asiakirjojen avoimuutta koskevan kunnianhimoisen toimintasuunnitelman, sillä avoimuus on paremman sääntelyn kulmakivi;

9. pitää valitettavana, että kansalaisten on edelleen vaikea tutustua unionin toimielinten hallussa olevaan tietoon, koska toimielimillä ei ole yhteistä käytäntöä, jonka tavoitteena olisi helpottaa kansalaisten mahdollisuutta tutustua asiakirjoihin ja jolla pyrittäisiin täyteen avoimuuteen, viestintään ja suoraan demokratiaan; kannustaa unionin toimielimiä, elimiä ja virastoja kehittämään edelleen ennakoivampaa lähestymistapaa avoimuuteen julkistamalla ennakoivasti asiakirjojaan mahdollisimman paljon ja mahdollisimman yksinkertaisessa, käyttäjäystävällisessä ja helppokäyttöisessä muodossa, kääntämällä asiakirjat pyynnöstä muille unionin virallisille kielille ja ottamalla käyttöön asianmukaiset, yksinkertaiset ja edulliset tiedonsaantijärjestelyt, joissa otetaan huomioon vammaisten henkilöiden tarpeet, mukaan luettuina digitaaliset ja sähköiset järjestelyt; katsoo erityisesti, että tiedon saatavuutta olisi parannettava helppokäyttöisillä käyttöliittymillä ja hakujärjestelmillä; vaatii kehittämään yhteisen pääsyn kolmen toimielimen portaaleihin ja käyttämään tämän perustana unionin toimielinten asiakirjojen ennakoivaa verkkojulkaisemista tutkinutta koehanketta sekä yhdenmukaistamaan saman toimielimen yksiköiden (mukaan luettuina komission pääosastot) hakuportaaleja; kehottaa toimielimiä myös jatkamaan ja tehostamaan unionin lainsäädännön ja toimintalinjojen tunnetuksi tekemistä; katsoo, että tätä varten unionin olisi hyödynnettävä täysimääräisesti uusien teknologioiden (kuten sosiaaliset verkot, älypuhelinsovellukset) tarjoamia mahdollisuuksia, jotta varmistetaan, että kaikki tiedot ovat helposti saatavilla;

10. pitää valitettavana, että virallisten asiakirjojen turvaluokitusta usein liioitellaan; toistaa kantansa, jonka mukaan olisi luotava selkeät ja yhdenmukaiset säännöt, jotka koskevat asiakirjojen turvaluokituksen asettamista ja poistamista; pitää valitettavana, että toimielimet pitävät kokouksia suljetuin ovin ilman asianmukaisia perusteita; kehottaa jälleen toimielimiä arvioimaan ja julkisesti perustelemaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti pyynnöt, jotka koskevat suljetuin ovin pidettäviä kokouksia; katsoo, että parlamentin olisi arvioitava tapauskohtaisesti kokoukset, jotka pidetään parlamentissa suljetuin ovin; uskoo, että riippumattoman valvontaviranomaisen olisi valvottava salassapito- ja julkistamisprosesseja;

11. kehottaa toimielimiä, elimiä ja virastoja ottamaan käyttöön nopeampia, yksinkertaisempia ja helppokäyttöisempiä menettelyjä, joilla käsitellään asiakirjoihin tutustumisen kieltävistä päätöksistä tehtyjä valituksia; katsoo, että ennakoivampi lähestymistapa auttaisi varmistamaan tehokkaan avoimuuden sekä torjumaan tarpeettomia oikeusriitoja, joista voi seurata tarpeettomia kustannuksia ja rasitteita niin toimielimille kuin kansalaisille;

12. kehottaa kaikkia toimielimiä soveltamaan asetusta (EY) N:o 1049/2001 ja siihen perustuvaa oikeuskäytäntöä täysin ja asetuksen kirjaimen ja hengen mukaisesti asetuksen toivottavaa tarkistamista odotettaessa ja ottaen huomioon Lissabonin sopimuksen ja perusoikeuskirjan mukanaan tuomat muutokset; kehottaa erityisesti neuvostoa ja sen omia valmisteluelimiä julkaisemaan neuvoston työryhmien kokousten pöytäkirjat ja muut asiakirjat Access Info Europe -tapauksen valossa, osallistuvat jäsenvaltiot ja niiden ehdotukset; kehottaa parlamenttia asettamaan saataville valiokuntien koordinaattoreiden, puhemiehistön ja puheenjohtajakokouksen kokousten pöytäkirjat ja palautemuistiot sekä periaatteessa kaikki asiakirjat, joihin näissä esityslistoissa viitataan, asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti julkaisemalla ne parlamentin verkkosivustolla;

13. kehottaa kaikkia toimielimiä soveltamaan asetuksessa (EY) N:o 1367/2006 säädettyjä tiukempia avoimuutta koskevia säännöksiä, jos pyydetty tiedot liittyvät ympäristöön, ja noudattamaan velvollisuuksiaan julkistaa ennakoivasti ympäristöön liittyviä tietoja;

14. kehottaa kaikkia toimielimiä arvioimaan ja tarvittaessa tarkistamaan rikkomusten ilmoittamisessa käyttämiään sisäisiä järjestelyjä sekä vaatii suojelemaan ilmiäntäjiä; kehottaa erityisesti komissiota raportoimaan parlamentille siitä, millaisia kokemuksia sillä on vuonna 2012 hyväksytyistä unionin henkilöstöön sovellettavista ilmiäntämisestä koskevista uusista säännöistä ja niiden täytäntöönpanotoimista;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistaminen

15. toteaa, että SEU:n ja SEUT:n voimaantulon jälkeen oikeus tutustua asiakirjoihin koskee kaikkia unionin toimielimiä, elimiä ja virastoja; katsoo näin ollen, että asetus (EY) N:o 1049/2001 on pikaisesti saatettava ajan tasalle ja että sitä on muutettava perussopimusten määräysten sekä unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaa koskevan oikeuskäytännön perusteella; pitää erityisen tärkeänä laajentaa soveltamisala koskemaan kaikkia unionin toimielimiä, jotka eivät nykyisin kuulu sen piiriin, kuten Eurooppa-neuvosto, Euroopan keskuspankki, tuomioistuin ja kaikki unionin elimet ja virastot;

16. pitää valitettavana, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistaminen on neuvostossa keskeytynyt, ja toivoo, että asiassa edistytään mahdollisimman pian; kehottaa neuvostoa omaksumaan rakentavan kannan ja ottamaan huomioon edellä mainitun Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä 15. joulukuuta 2011 vahvistetun kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjojen julkista saatavuutta koskevien yleisten periaatteiden ja rajoitusten määrittelystä;

17. suosittelee, että laaditaan myös asetusten (EY) N:o 1367/2006 ja (EY) N:o 1049/2001 perusteella yhdet asiakirjojen julkaisuutta koskevat periaatteet, jotka tarjoavat kansalaisille lisää selkeyttä;

18. pitää valitettavana, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanossa on edistytty vain vähän suhteessa toimielinten, virastojen ja muiden elinten velvollisuuteen pitää täydellistä asiakirjarekisteriä, josta säädetään sen 11 ja 12 artiklassa ja viime kädessä määrätään Lissabonin sopimuksessa ja perusoikeuskirjassa; vaatii kehittämään rekistereitä koskevat yhteiset toimintatavat, ja kehottaa niitä unionin toimielimiä, jotka eivät ole vielä perustaneet asiakirjarekistereitä, tekemään niin, sekä ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla yhdenmukaistetaan eri toimielinten asiakirjojen turvaluokitus ja esittäminen; viittaa unionin asiakirjojen yhteiseen ja keskitettyyn saatavuuteen kolmen toimielimen portaalin kautta ja vaatii jälleen, että laaditaan rekisteröintiä koskevat yhteiset menettelyt ja kriteerit ja annetaan kaikille asiakirjoille toimielinten yhteinen koodi, jotta viime kädessä voidaan perustaa toimielinten yhteinen rekisteri, mukaan luettuna erityinen yhteinen tietokanta lainsäädäntöasiakirjojen käsittelyn kulusta;

19. huomauttaa, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 1 artiklan c alakohdassa ja 15 artiklan 1 kohdassa toimielimiltä edellytetään, että ne edistävät ”asiakirjoihin tutustumismahdollisuutta koskevia hyviä hallintokäytäntöjä” ja ”kehittävät hyviä hallintokäytäntöjä helpottaakseen [...] asetuksessa taatun tutustumisoikeuden käyttöä”; korostaa, että avoimuuteen on läheisesti yhteydessä SEUT-sopimuksen 298 artiklassa ja perusoikeuskirjan 41 artiklassa tarkoitettu oikeus hyvään hallintoon, ja pyytää jälleen antamaan asetuksen unionin omaa hallintoa koskevasta hallintomenettelystä ⁽¹⁾;

20. toteaa, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen säädöksistä on poistettu viittaus päätöksentekoprosessin tehokkuuden suojeluun;

Lainsäädäntöprosessin avoimuus

Kolmikantaneuvottelut

21. muistuttaa, että lainsäädäntöprosessin avoimuus on kansalaisille erittäin tärkeää; pyytää toimielimiä asettamaan lainsäädäntöprosessiin kuuluvat tai siihen liittyvät asiakirjat saataville; katsoo erityisesti, että unionin toimielinten olisi asetettava mahdollisimman paljon asiakirjoja yleisön saataville verkkosivustojen kautta ja harkittava Sinun Eurooppasi -portaalien muuttamista yhdeksi yhteiseksi portaaliksi, jonne yleisöllä on pääsy, jotta asiakirjoihin tutustumista voidaan helpottaa;

22. panee merkille Euroopan oikeusasiamiehen tutkimuksen, jossa seurattiin käytäntöjä niin sanotuissa kolmikantaneuvotteluissa, jotka ovat osa vakiintunutta menettelyä, jolla suurin osa EU:n lainsäädännöstä hyväksytään; kannustaa tältä osin oikeusasiamiestä käyttämään täysimääräisesti hänelle perussopimuksissa ja oikeusasiamiehen ohjesäännössä annettua tutkintavaltaa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2013 suosituksista komissiolle Euroopan unionin hallintomenettelylaista (EUVL C 440, 30.12.2015, s. 17).

Torstai 28. huhtikuuta 2016

23. huomauttaa, että vaikka kolmikantaneuvottelujen käytöstä ei muodollisesti määrätä perussopimuksissa, niihin turvautumisesta on tullut tehokas keino saavuttaa yhteisymmärrys lainsäädäntövallan käyttäjien välillä ja nopeuttaa perussopimuksessa määriteltyä lainsäädäntömenettelyä; panee merkille, että tämän johdosta sovittelukomiteoita käytetään ainoastaan viimeisenä keinona kolmannessa käsittelyssä;

24. pitää valitettavana, että kansalaisilla ei ole minkäänlaista valtaa valvoa kolmikantaneuvotteluja; on huolestunut väärinkäytöksistä, joita tällaisiin lainsäädäntökäytäntöihin voi liittyä, etenkin mitä tulee uusien lainsäädäntöön liittyvien asioiden esittelemiseen kolmikantaneuvottelujen yhteydessä ilman, että asiat perustuisivat komission ehdotukseen tai parlamentin tarkistuksiin, minkä seurauksena tavallinen lainsäätämismenettely ja julkinen valvonta voidaan kiertää;

25. pitää valitettavana, että kolmikantaneuvotteluihin liittyvien virallisten ja epävirallisten asiakirjojen vuotamisen vuoksi asioista hyvin perillä olevat ja suhteita hyödyntävät eturyhmät pääsevät epätasa-arvoisella tavalla käsiksi asiakirjoihin ja siten vaikuttamaan lainsäädäntöprosessiin; huomauttaa, että asiakirjojen vuotamista tapahtuisi vähemmän, jos kolmikantaneuvotteluihin liittyvät asiakirjat julkistettaisiin ennakoivasti ja viipymättä helposti käytettävissä olevalla alustalla;

26. muistuttaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustetaan ulkoisen painostuksen vaara ja että tämä voi olla legitiimi peruste rajoittaa oikeutta tutustua päätöksentekomenettelyyn liittyviin asiakirjoihin sillä edellytyksellä, että tällaisen ulkoisen painostuksen olemassaolo on varmuudella todettu ja todisteita esitetään sen osoittamiseksi, että oli olemassa kohtuudella ennakoitavissa oleva riski siitä, että tämä ulkoinen painostus vaikuttaisi tehtävään päätökseen merkittävästi⁽¹⁾; on huolestunut, että nykyinen käytäntö suosii sitä, että edunvalvojilla on mahdollisuus tutustua lainsäädäntöprosessin ratkaiseviin vaiheisiin laajemmalla määrällä kuin yleisöllä;

27. huomauttaa, että vaikka kolmikantaneuvottelut ovat tärkeitä ja tehokkaita, niihin nykyisin sovellettavat menettelyt aiheuttavat huolta lainsäädäntömenettelyn avoimuudesta; kehottaa kyseisiä toimielimiä varmistamaan epävirallisten kolmikantaneuvottelujen suuremman avoimuuden, jotta voidaan vahvistaa demokratiaa, sillä se tarjoaa kansalaisille mahdollisuuden valvoa kaikkia tietoja, jotka muodostavat lainsäädäntötoimen perustan, kuten Euroopan unionin tuomioistuin totesi yhdistetyissä asioissa Ruotsi ja Turco vastaan neuvosto siten, että samalla taataan lainsäädäntövallan käyttäjien ajatuksille riittävästi tilaa; kehottaa unionin toimielimiä raportoimaan parlamentin asiasta vastaavissa valiokunnissa enemmän kolmikantaneuvottelujen tilanteesta; katsoo, että kun kolmikantaneuvottelujen yhteydessä laaditaan asiakirjoja, kuten esityslistat, tulosten yhteenvedot, pöytäkirjat ja neuvoston yleiset lähestymistavat, sikäli kuin ne ovat saatavilla, nämä asiakirjat liittyvät lainsäädäntömenettelyihin eikä niitä voida periaatteessa käsitellä eri tavalla kuin muita lainsäädäntöasiakirjoja; katsoo, että luettelo kolmikantakokouksista sekä edellä mainituista asiakirjoista olisi asetettava suoraan yleisön saataville Euroopan parlamentin verkkosivustolla; toteaa, että tuleva toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä sisältää lainsäädäntöasiakirjoja koskevan tietokannan, ja jos se hyväksytään, se vaikuttaisi myös kolmikantaneuvottelujen asianmukaiseen toteuttamiseen;

Täysistunnossa esitettävät tarkistukset

28. pitää valitettavana, että kun kirjataan täysistunnossa esitettyjä tarkistuksia, jotka on allekirjoittanut vähintään 40 parlamentin jäsentä, vain muutamien allekirjoittajien nimet julkaistaan; katsoo, että kaikkien allekirjoittajien nimet olisi julkaistava;

Pakollinen edunvalvojien rekisteri

29. kehottaa komissiota toimittamaan viipymättä ehdotuksensa toimielinten väliseksi sopimukseksi, jolla perustetaan pakollinen toimielinten välinen rekisteri, johon kirjataan toimielimissä toimivat edunvalvojat, paikalliset viranomaiset ja alueelliset organisaatiot, ja pyytää, että tätä pidettäisiin ensisijaisena asiana; vaatii, että kyseiseen rekisteriin merkitään yksityiskohtaiset tiedot siitä, kuka edustaa mitään eturyhmää missä tarkoituksessa, millaisin resurssein ja millä rahoituksella;

30. kannustaa parlamentin jäseniä ja neuvoston edustajia noudattamaan komission 25. marraskuuta 2014 tehdyn päätöksen myötä jo aloittamaa käytäntöä julkistaa tiedot yhtäältä henkilöstönsä ja toisaalta sidosryhmien ja kansalaisyhteiskunnan välisistä kokouksista;

⁽¹⁾ Asia T-144/05, Pablo Muñoz vastaan komissio, 86 kohta.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

31. kehottaa parlamenttia asettamaan mietintöjen esittelijöiden saataville mietintöihin liitettävän mallipohjan ensimmäisenä askeleena niitä parlamentin jäseniä varten, jotka haluavat ilmoittaa yhteytensä edunvalvojiin, sekä osoittamaan näitä tietoja varten tilaa kutakin parlamentin jäsentä koskevalta parlamentin verkkosivulta;

Delegoidut säädökset

32. toteaa, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti ja täyden demokraattisen ja avoimen parlamentaarisen valvonnan takaamiseksi yleisölle olisi annettava mahdollisuus tutustua myös toimivallan siirtoa koskevassa menettelyssä laadittuihin asiakirjoihin (delegoidut säädökset), sillä ne muodostavat merkittävän osan unionin lainsäädännöstä, minkä vuoksi olisi täysin taattava riittävä ja avoin parlamentaarinen ja demokraattinen valvonta; pitää tässä yhteydessä erityisen valitettavana Euroopan valvontaviranomaisten (EPV, EVLEV ja EAMV) avoimuuden puutteellisuutta, koska lainsäätäjät eivät ole osallisina; pitää valitettavana, että kaikesta toissijaisesta lainsäädännöstä ei vielä ole luotu yhtenäistä rekisteriä, ja pyytää komissiota perustamaan sellaisen viipymättä;

Kansainväliset sopimukset

33. muistuttaa kansainvälisten sopimusten sitovuudesta ja vaikutuksesta unionin lainsäädäntöön ja panee merkille tarpeen taata neuvottelujen avoimuus koko prosessin ajan, mikä merkitsee, että toimielinten olisi julkaistava unionin neuvottelijalle annetut neuvotteluvaltuudet ilman että se heikentää unionin neuvotteluasemaa; katsoo, että kansainvälisiin sopimuksiin liittyvien asiakirjojen olisi oltava periaatteessa julkisia sanotun vaikuttamatta legitiimeihin poikkeuksiin ja vaarantamatta kyseisten osapuolten välistä luottamusta, joka on tarpeen tehokkaita neuvotteluja varten; pitää valitettavana, että komissio ja neuvosto luokittelevat rutiininomaisesti kaikki neuvotteluihin liittyvät asiakirjat salaisiksi, mikä rajoittaa kansalaisten tiedonsaantia; katsoo, että yleisöllä olisi oltava oikeus tutustua kaikkiin keskeisiin neuvotteluasiakirjoihin, mukaan luettuna ne asiakirjat, joista osapuolet ovat jo päässeet sopimukseen, lukuun ottamatta niitä, joita on pidettävä luottamuksellisina selkeästi perustelluista syistä ja tapauskohtaisesti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 9 artiklan mukaisesti;

34. muistuttaa komissiota siitä, että SEUT-sopimuksen 218 artiklan mukaisesti parlamentille on tiedotettava välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa; kehottaa komissiota arvioimaan kaikissa vaiheissa, mitä asiakirjoja ja tietoja voidaan julkistaa ennakkoivasti;

Hallintoprosessin avoimuus

35. toteaa, että avoimuudella vahvistetaan perusoikeuskirjan 41 artiklassa ja SEUT:n 298 artiklassa tarkoitettua hyvän hallinnon periaatetta ja myötävaikutetaan sen täytäntöönpanoon; pyytää näin ollen unionin toimielimiä varmistamaan, että tämä tavoite saavutetaan niiden sisäisissä hallintomenettelyissä;

36. pyytää unionin toimielimiä määrittelemään yhteiset säännöt hallintomenettelyjen toteuttamisesta ja hallinnollisten asiakirjojen jättämisestä käsiteltäviksi, määraamisestä salassa pidettäviksi tai julkisiksi, merkitsemisestä rekisteriin sekä niiden julkistamisesta; toivoo, että tätä koskeva lainsäädäntöesitys voitaisiin esittää pikaisesti;

Rikkomismenettelyt

37. pitää valitettavana jäsenvaltioita vastaan käynnistettyjen virallisia ilmoituksia koskevien menettelyjen ja rikkomismenettelyjen heikkoa avoimuutta; pyytää erityisesti, että komission näiden menettelyjen yhteydessä jäsenvaltioille toimittamat asiakirjat ja niihin liittyvät vastaukset asetetaan yleisön saataville; pyytää lisäksi, että unionin tuomioistuimen antamien tuomioiden täytäntöönpanoa koskevat tiedot julkaistaan ennakkoivasti;

Rakennerahastojen hallinnointi ja muita kysymyksiä

38. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että taataan kansallisia ja alueellisia ohjelmia koskeviin neuvotteluihin liittyvien tietojen tosiasiallinen avoimuus ja yleisön täysimääräinen oikeus tutustua niihin;

39. katsoo, että tietojen täydellinen avoimuus ja saatavuus on tärkeää kaikenlaisten väärinkäytösten ja petosten ehkäisemisessä ja torjumisessa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tekemään rakennerahastojen kaikkia edunsaajia, myös alihankkijoita, koskevien tietojen julkaisemisen pakolliseksi; toteaa jälleen, että EU:n julkisten menojen täydellinen avoimuus on ratkaisevan tärkeää vastuuvuorollisuuden takaamiseksi ja lahjonnan torjumiseksi;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

40. kehottaa komissiota valvomaan, että jäsenvaltiot noudattavat asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 vahvistettuja tiedotus- ja viestintävelvoitteita ja ottavat tarvittaessa käyttöön seuraamuksia näiden velvoitteiden rikkomisesta;

41. huomauttaa, että vaikka edistymistä onkin tapahtunut siinä, millaisia tietoja parlamentin verkkosivustolla annetaan parlamentin jäsenten saamista erilaisista korvauksista ja niihin sovellettavista säännöistä, tällaisissa toimintaperiaatteissa olisi otettava huomioon kansallisten parlamenttien parhaat käytännöt samoin kuin yksittäisten jäsenten jo toteuttamat toimet; kannustaa sen vuoksi kaikkia parlamentin jäseniä osallistumaan näihin pyrkimyksiin julkistamalla ennakoivasti tietoja toiminnastaan ja menojen käytöstään, jotta parlamentti voi jatkossakin olla avoimuuden edelläkävijä unionissa ja jotta voidaan parantaa julkisiin varoihin liittyvää julkista vastuuvetovollisuutta;

42. ottaa huomioon EKP:n toteuttaman avoimuuspolitiikan muutoksen, jonka mukaan Euroopan keskuspankin neuvoston kokousten pöytäkirjat julkaistaan, mutta pitää valitettavana, että se on edelleen pahasti jäljessä tässä asiassa muihin maailman keskuspankkeihin verrattuna; odottaa, että muita sen viestintäkanavien avoimuuden parantamiseksi laadittavia tärkeitä toimia pannaan täytäntöön;

43. toivoo lisäksi, että tulevaisuudessa julkaistaan kaikki asiakirjat, jotka koskevat saamisten laadun arvioinnin (AQR) yhteydessä tehtyjä päätöksiä, jotta voidaan taata tasapuoliset kilpailuedellytykset kaikkialla unionissa; toivoo, että avoimuusvaatimuksia sovelletaan myös kriisinratkaisumekanismiin, 1. tammikuuta 2016 lähtien voimassaolevan kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti;

44. kehottaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 15 artiklan 2 kohdassa perustettua toimielinten välistä komiteaa työskentelemään aktiivisemmin ja raportoimaan asiasta vastaaville valiokunnille keskustelluista asioista; kehottaa sitä kokoontumaan säännöllisemmin ja käynnistämään avoimia sisäisiä keskusteluja ja pohdintoja sekä pyytämään ja ottamaan huomioon kansalaisyhteiskunnan, Euroopan oikeusasiamiehen ja Euroopan tietosuojavaltuutetun mielipiteet; kehottaa sitä puuttumaan kiireesti tässä päätöslauselmassa mainittuihin ongelmiin;

45. pitää keskeisen tärkeänä, että unionin virastoihin sovelletaan eturistiriitoja koskevaa yhteistä politiikkaa; toteaa, että joissakin tapauksissa tähän asti sovellettuun avoimuuspolitiikkaan on sisältynyt sääntöjä johtajan ja muiden johtohenkilöiden ansioluetteloiden ja sidonnaisuusilmoitusten julkaisemista; panee kuitenkin huolestuneena merkille, että ansioluetteloiden ja sidonnaisuusilmoitusten julkaisemisvelvollisuutta ei sovelleta asiantuntijoihin; kehottaa virastoja laajentamaan kyseisen velvollisuuden koskemaan asiantuntijoita;

Seuranta

46. pyytää komissiota ja kehottaa Euroopan parlamentin pääsihteeriä ilmoittamaan Euroopan parlamentille tämän päätöslauselman suositusten täytäntöönpanosta;

47. kehottaa komissiota yhdenmukaistamaan kriteerit, jotka koskevat rakennerahastojen edunsaajien julkaisemista;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan oikeusasiamiehelle, Euroopan tietosuojavaltuutetulle sekä Euroopan neuvostolle.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0203

Kotitalous- ja hoivatyötä tekevät naiset EU:ssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 kotitalous- ja hoivatyötä tekevästä naisista EU:ssa (2015/2094(INI))

(2018/C 066/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen johdanto-osan sekä 3 ja 6 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 1, 3, 5, 27, 31, 32, 33 ja 47 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naiseen kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta,
- ottaa huomioon yleissopimuksen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (ECHR) ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan, jossa kielletään orjuus ja orjuuden kaltainen pakkotyö, sekä sen 14 artiklan, jossa kielletään syrjintä,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1979 tehdyn YK:n yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta (CEDAW),
- ottaa huomioon 3. toukokuuta 1996 voimaan tulleen Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja erityisesti sen I osan sekä II osan 3 artiklan,
- ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon työterveyttä ja -turvallisuutta koskevasta EU:n strategiakehyksestä kaudelle 2014–2020 (COM(2014)0332),
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman epävarmassa asemassa olevista naistyöntekijöistä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman epätyypillisistä työsuhteista, turvatusta työurasta, joustoturvasta ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun uusista muodoista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. syyskuuta 2001 antamansa päätöslauselman työpaikoilla tapahtuvasta häirinnästä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) vuonna 2013 laatiman raportin ”Women, men and working conditions in Europe”,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön vuonna 2008 laatiman raportin ”Measures to tackle undeclared work in the European Union” ja vuonna 2013 laatiman raportin ”Tackling undeclared work in 27 EU Member States and Norway: Approaches and measures since 2008”,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoista työtä kaikille – Yhteisön osallistuminen ihmisarvoisen työn toimintaohjelman maailmanlaajuiseen täytäntöönpanoon” (COM(2006)0249),
- ottaa huomioon perusoikeusviraston (FRA) vuonna 2015 laatiman raportin ”Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union. States’ obligations and victims’ rights”,

⁽¹⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 39.

⁽³⁾ EYVL C 77 E, 28.3.2002, s. 138.

⁽⁴⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon perusoikeusviraston vuonna 2011 laatiman raportin "Migrants in an irregular situation employed in domestic work: Fundamental rights challenges for the European Union and its Member States",
- ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 16. lokakuuta 2014 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon "Perheille suunnattujen palvelujen kehittäminen työllisyysasteen nostamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi työelämässä",
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvon edistymisestä Euroopan unionissa vuonna 2013 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätön vuonna 2007 laatiman raportin "Working conditions in the European Union: The gender perspective",
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätön vuonna 2014 laatiman raportin "Residential care sector: Working conditions and job quality",
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman paperittomista maahanmuuttajanaيسista Euroopan unionissa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1990 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelemisesta,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 1977 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen siirtotyöläisten oikeudellisesta asemasta,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 1961 tehdyn Wienin yleissopimuksen diplomaattisista suhteista,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2006 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätön vuonna 2011 laatiman raportin "Company initiatives for workers with care responsibilities for disabled children or adults",
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman eläkeikää lähestyvien naisten tilanteesta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2014 annetun sosiaalisen suojelun komitean ja komission yhteisen kertomuksen "Riittävä sosiaalinen suojelu pitkäaikaishoidon tarpeisiin vastaamiseksi ikääntyvässä yhteiskunnassa",
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätön vuonna 2015 laatiman raportin "Working and caring: Reconciliation measures in times of demographic change",

⁽¹⁾ EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0218.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0050.

⁽⁴⁾ EUVL C 16 E, 22.1.2010, s. 21.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0068.

⁽⁶⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 9.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean työllisyys-, sosiaali- ja kansalaisuusasioita käsittelevän osaston 26. toukokuuta 2010 antaman lausunnon kodinhoitotyön ammattimaistumisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen nro 189 ja suosituksen nro 201, jotka ILO:n kansainvälinen työkonferenssi hyväksyi 16. kesäkuuta 2011,
 - ottaa huomioon neuvoston päätöksen 2014/51/EU jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan unionin edun vuoksi, kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2011 yleissopimus (yleissopimus nro 189) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman ehdotetusta kotitaloustyöntekijöitä koskevasta ILO:n yleissopimuksesta ja suosituksesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon ILO:n raportit IV(1) ja IV(2) kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoisesta työstä ("Decent work for domestic workers"), jotka hyväksyttiin kansainvälisen työkonferenssin kesäkuussa 2010 kokoontuneessa 99. istunnossa, ja raportit IV(1) ja IV(2) (julkaistu kahtena painoksena) kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoisesta työstä ("Decent work for domestic workers"), jotka hyväksyttiin kansainvälisen työkonferenssin kesäkuussa 2011 kokoontuneessa 100. istunnossa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0053/2016),
- A. toteaa, että ILO:n yleissopimuksen nro 189 mukaan "kotitaloustyöntekijällä" tarkoitetaan henkilöä, joka tekee kotitaloustyötä työsuhteessa yhdelle tai useammalle kotitaloudelle, mutta henkilö, joka tekee kotitaloustyötä ainoastaan tilapäisesti tai satunnaisesti eikä tee sitä ammatikseen, ei ole kotitaloustyöntekijä;
- B. toteaa, että "hoivalla" tarkoitetaan työtä, jota tehdään julkisissa tai yksityisissä laitoksissa tai yhdessä tai useammassa yksityisessä kotitaloudessa hoivan antamiseksi lapsille, ikääntyneille, sairaille tai vammaisille henkilöille; toteaa, että hoivatyötä voivat tehdä ammattihoitajat, jotka voivat työskennellä julkisissa tai yksityisissä laitoksissa tai perheissä tai toimia itsenäisinä ammatinharjoittajina, tai sitä voivat tehdä myös muut kuin ammattihoitajat, jotka ovat yleensä perheenjäseniä;
- C. ottaa huomioon, että kotitalous- ja hoivatyöntekijän määritelmä kattaa monia erilaisia työntekijäryhmiä, joista voidaan mainita esimerkkeinä perheessä asuvat kotitalous- ja hoivatyöntekijät, ulkopuoliset työntekijät, useissa kotitalouksissa työskentelevät kotitalous- ja hoivatyöntekijät, joille maksetaan palkkaa tunneittain, perhetyöntekijät, päivä- tai yöhoitajat, lastenhoitajat, au pair -työntekijät sekä puutarhurit, ja toteaa, että todellisuus ja olosuhteet näiden ryhmien välillä saattavat vaihdella merkittävästi;
- D. ottaa huomioon, että kotitaloustyö työllisti ILO:n lukujen mukaan vuonna 2010 maailmanlaajuisesti yli 52 miljoonaa ihmistä ja lisäksi alle 15-vuotiaita kotitaloustyöntekijöitä oli 7,4 miljoonaa, ja panee merkille, että teollisuusmaissa kotitaloustyöpaikkojen osuus kaikista työpaikoista on 5–9 prosenttia; ottaa huomioon, että ILO:n mukaan valtaosa tämän alan työntekijöistä on naisia ja vuonna 2010 yli 83 prosenttia maailman kotitaloustyöntekijöistä oli naisia, ja toteaa, että EU:n 2,5 miljoonasta kotitaloustyöntekijästä 88 prosenttia on naisia; toteaa, että ala on selvästi naisvoittoinen; toteaa, että kotitalous- ja hoivatyöntekijät edistävät osaltaan suuresti sukupuolten tasa-arvoa koskevia Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita luomalla tehokkaan infrastruktuurin työ- ja perhe-elämän yhdistämiseksi monille perheille EU:ssa;

⁽¹⁾ SOC/372 – CESE 336/2010 fin.

⁽²⁾ EUVL L 32, 1.2.2014, s. 32.

⁽³⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 128.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- E. toteaa, että ammattilaistuminen tarkoittaa sitä, että tietyn alan työntekijöille annetaan työsuhde- ja sosiaaliturvaoikeudet ja pääsy koulutukseen; toteaa, että kotitalous- ja hoivatyön ammatillistaminen on mahdollista vain siten, että lisätään julkista varainkäyttöä (verokannustimet), sosiaalista tukea (perhe-etuudet, yritystuet, sairausvakuutukset, yritysneuvostot jne.) ja yksityistä varainkäyttöä (yksityishenkilöiden maksamat palvelut);
- F. toteaa, että pimeä työ ja hyväksikäyttö ovat levinneet laajalle molemmilla aloilla;
- G. toteaa, että kotitalous- ja hoivatyötä kuvaavat ensisijaisesti seuraavat seikat: työpaikkojen epävarmuus, maantieteellinen liikkuvuus, vaihtelevat työajat, kausityö, vuorotyö, puutteellinen työsuhdeturva, tilapäistyö ja pääosin pimeä työ;
- H. ottaa huomioon, että ILO:n mukaan 29,9 prosenttia kotitaloustyöntekijöistä on suljettu täysin pois kansallisen työlainsäädännön piiristä ja että vielä nykyäänkin kotitalous- ja hoivatyö EU:ssa on hyvin heikosti ja epätasaisesti säänneltyä jäsenvaltioissa, minkä vuoksi kotitaloustyöntekijöitä ei usein pidetä tyypillisinä tai vakinaisina työntekijöinä, ja siksi heidän työoikeutensa sekä sosiaaliturvansa ovat perin rajalliset ⁽¹⁾;
- I. toteaa, että kotitaloustyöntekijöille ja hoivatyöntekijöille, jotka eivät kuulu työlainsäädännön piiriin, ei voida taata turvallista ja terveellistä työympäristöä ja he kokevat merkittävää syrjintää, joka liittyy heihin sovellettavien oikeuksien ja suojelun tasoon verrattuna tietyn maan yleiseen tasoon; toteaa lisäksi, että heillä ei ole oikeutta osallistua liittoihin tai keskitettyihin sopimusneuvotteluihin muilla keinoin tai he eivät tiedä, miten osallistua niihin, tai heillä on hankaluuksia siinä, mikä tekee heistä erityisen haavoittuvia, koska heidän sosiaaliturvansa on puutteellinen (mikä koskee erityisesti työttömyyskorvauksia, sairaus- ja tapaturma-ajan palkkaa sekä äitiys- ja vanhempainlomaa ja muita hoitovapaita) ja heillä ei useinkaan ole irtisanomissuojaa;
- J. toteaa, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole vielä huolehtineet kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden työelämäoikeuksien suojelemista koskevien voimassa olevien kansallisten lakien seurannasta ja soveltamisesta;
- K. katsoo, että tämän alan asianmukainen sääntely auttaisi osaltaan torjumaan pimeää työntekeä;
- L. ottaa huomioon, että joillakin alakohtaisilla tukitoimenpiteillä, joista voidaan mainita esimerkkeinä Ruotsin kotitalousvähenhys sekä Ranskan ja Belgian palveluseteli, ovat osoittautuneet tehokkaiksi laittoman työnteon vähentämisessä, työolojen parantamisessa ja lakisääteisten työoikeuksien takaamisessa kotitalous- ja hoivatyöntekijöille;
- M. toteaa, että EU:ssa hoitoa antavat usein omaishoitajat, jotka eivät saa työstään palkkaa ja joita voidaan pitää heikossa asemassa olevana ryhmänä, koska paineet entistä kehittyneemmän ja teknisemmän hoidon antamiseksi ovat lisääntyneet; toteaa, että 80 prosenttia kaikista hoivatyön tekijöistä on naisia, mikä vaikuttaa naisten työllisyyteen, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen, sukupuolten tasa-arvoon ja terveeseen ikääntymiseen;
- N. toteaa, että enimmäkseen naisia työllistävä kotitaloustyöala on otollinen työntekijöiden hyväksikäytölle; toteaa, että hyväksikäyttö on vakava perusoikeusloukkaus, jolta sekä laittomia että EU:sta lähtöisin olevia työntekijöitä olisi suojeltava;
- O. toteaa, että perusoikeusviraston mukaan kotitalous- ja hoivatyö kuuluu aloihin, joilla on suurin työvoiman vakavan hyväksikäytön riski EU:ssa; toteaa, että hyväksikäyttö näkyy usein virallisen työ sopimuksen puuttumisena tai siinä, että tehty sopimus ei vastaa todellisia suoritettuja tehtäviä, palkka on matala eikä sitä makseta ajallaan tai lainkaan, työajat ovat kohtuuttoman pitkät, lomaa ei ole ja työntekijät kärsivät seksuaalisesta, rodullisesta ja/tai seksistisestä hyväksikäytöstä;

⁽¹⁾ Domestic workers across the world: global and regional statistics and the extent of legal protection, International Labour Office, Geneve: ILO, 2013.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- P. ottaa huomioon, että kotitaloustyöntekijöitä pyydetään usein työskentelemään kohtuuttomia tuntimääriä ja että 45 prosenttia heistä ei ole oikeutettu viikoittaiseen lepoaikaan tai palkalliseen vuosilomaan ⁽¹⁾; ottaa huomioon, että erityisesti kotitalouksissa asuvilla kotitalous- ja hoivatyöntekijöillä on vastuita ja tehtäviä, jotka eivät mahdollista heille riittävän pitkää lepoaikaa;
- Q. ottaa huomioon, että yli kolmasosa naispuolisista kotitaloustyöntekijöistä ei ole oikeutettu äitiyslomaan ja siihen liittyviin oikeuksiin ja avustuksiin ⁽²⁾ ja joissakin maissa kotitalous- ja hoivatyöntekijöillä ei ole oikeutta työttömyyskorvaukseen;
- R. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa terveydenhoitoalan työ on edelleen huonosti palkattua, usein siihen ei liity muodollisia sopimuksia tai muita työntekijän perusoikeuksia ja sen suosio on alhaista epävarmojen työolojen, fyysisen ja psyykkisen stressin korkean riskin, loppuun palamisen uhan sekä uranäkymien puutteen vuoksi; ottaa huomioon, että alan tarjoamat koulutusmahdollisuudet ovat vähäiset ja että alalla työskentelevät ovat etupäässä ikääntyviä ihmisiä, naisia ja maahanmuuttajia;
- S. toteaa, että kotitaloustyöntekijät työskentelevät usein huonoissa tai vaarallisissa olosuhteissa tai heillä ei ole asianmukaista koulutusta erityisten tehtävien suorittamiseen, mikä saattaa johtaa työssä tapahtuviin loukkaantumiin; katsoo, että samat työterveys- ja työturvallisuusmääräykset olisi taattava kaikille kotitalous- ja hoivatyöntekijöille riippumatta työsuhteen tyypistä, eli sekä virallisesti palkatuille työntekijöille että suoraan yksityiseen kotitalouteen palkatuille työntekijöille;
- T. toteaa, että näiden ihmisten työpaikan erityispiirteet eivät vapauta työnantajaa noudattamasta terveyttä, turvallisuutta ja riskien ehkäisyä koskevia vaatimuksia tai kunnioittamasta työpaikallaan yöpyvien henkilöiden yksityisyyttä;
- U. toteaa, että au pair -työntekijät muodostavat sellaisten kotityöntekijöiden ryhmän, joita ei usein mielletä vakinaisiksi työntekijöiksi; toteaa useiden raporttien osoittavan, että tämä saattaa johtaa väärinkäytöksiin, kuten au pair -työntekijöiden pakottamiseen tekemään ylimääräisiä työtunteja; toteaa, että au pair -työntekijöitä on suojeltava samalla tavalla kuin muita kotityöntekijöitä;
- V. ottaa huomioon, että suurin osa kotitalous- ja hoivatyöntekijöistä on maahanmuuttajanaisia, joista huomattava osa on maassa laittomasti, joista monet ovat alaikäisiä tai tilapäisiä työntekijöitä tai työntekijöitä, joiden oikeuksia ja ammattipätevyyttä ei tunnusteta, jotka ovat usein oikeuksistaan tietämättömiä ja joilla on rajoitettu oikeus julkisiin palveluihin ja joilla on vaikeuksia saada näitä palveluja, jotka osaavat vain vähän paikallista kieltä ja jotka eivät ole sosiaalisesti osallisia;
- W. toteaa, että muun muassa kotitaloustyöntekijöinä työskentelevät maahanmuuttajatyöntekijät voivat joutua moniperustaisen syrjinnän kohteeksi ja he ovat erityisen alttiita sukupuoleen perustuvan väkivallan ja syrjinnän muodoille, koska he työskentelevät usein heikoissa ja sääntöjenvastaisissa olosuhteissa; katsoo, että olisi toteutettava konkreettisia toimia näiden työntekijöiden huonon kohtelun, epäsäännöllisen palkanmaksun, laittomien irtisanomisten sekä väkivallan tai seksuaalisen hyväksikäytön uhreiksi joutumisen estämiseksi;
- X. toteaa, että erityisesti kotitaloustyötä hakevat laittomat maahanmuuttajat ovat suuressa vaarassa joutua syrjityiksi ja hyväksikäytetyiksi; toteaa, että laittoman asemansa vuoksi he eivät uskalla puolustautua eivätkä pyytää apua, koska pelkäävät, että heidät havaitaan ja karkotetaan maasta; toteaa, että häikäilemättömät työnantajat käyttävät tätä tilannetta hyväkseen;
- Y. toteaa, että paperittomat naispuoliset maahanmuuttajatyöntekijät joutuvat kohtaamaan huolestuttavan suurta syrjintää ja että he eivät ilmoita hyväksikäytöstä, epäoikeudenmukaisista irtisanomisista, palkkojen maksamatta jättämisestä ja väkivallasta, koska he eivät ole tietoisia oikeuksistaan, heillä on kielellisiä esteitä tai he pelkäävät tulevaisuuden pidätetyiksi tai karkotetuiksi tai menettävänsä työpaikkansa;
- Z. toteaa, että maahanmuuttajanaiset päättävät usein etsiä töitä tai heidät tuodaan etsimään töitä kotitalous- tai hoivatyöntekijöinä, koska näitä työpaikkoja pidetään väliaikaisina ja niissä vaaditaan vähäistä ammatillista pätevyyttä;

⁽¹⁾ Kuten edellä.

⁽²⁾ Kuten edellä.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- AA. katsoo, että kotitalousavun ja lasten, vammaisten henkilöiden sekä ikääntyneiden hoitotarjonnan kasvava kysyntä on johtanut naisten osuuden lisääntymiseen Eurooppaan suuntautuvassa maahanmuutossa;
- AB. toteaa, että maahanmuuttajanaisten on usein pakko turvautua pimeään työhön;
- AC. ottaa huomioon, että yksityiset työnvälitystoimistot ovat toisinaan sidoksissa naiskauppa- ja pakkotyöverkostoihin tai muihin rikollisiin toimintoihin, joihin kuuluu naisten laiton palkkaaminen ja heidän riistämisenä eri tavoin; ottaa huomioon Eurostatin tiedot, joiden mukaan ihmiskaupan rekisteröidyistä uhreista 80 prosenttia on naisia ja että 19 prosenttia heistä joutuu työntekijöiden hyväksikäytön uhreiksi, hyväksikäyttö kotitaloustyön tekemiseksi mukaan luettuna;
- AD. toteaa, että on kiinnitettävä huomiota lapsityövoiman käyttöön, häirintään ja laajaan työntekijöiden oikeuksien rikkomiseen kotitaloustyön alalla;
- AE. katsoo, että maahanmuuttajien integroiminen työmarkkinoille on tärkeä askel kohti sosiaalista ja kulttuurista osallistamista;
- AF. katsoo, että naisten vastuu kotitaloustyöstä on paljon suurempi kuin miesten ja että sitä ei arvioida rahallisesti tai sen arvon tunnustamisen kannalta; ottaa huomioon, että naisten työllisyysaste korreloi sen kanssa, kuinka paljon heillä on perheeseen liittyviä velvollisuuksia; ottaa huomioon, että yli 20 miljoonalla eurooppalaisella (joista kaksi kolmasosaa on naisia) on hoitovastuu aikuisesta huollettavasta henkilöstä, mikä estää heitä käymästä kokoaikatyössä ja lisää näin sukupuolten välistä palkkakuilua ja kasvattaa eläkkeelle jäämässä olevien naisten köyhyysriskiä vanhuudessa;
- AG. ottaa huomioon, että vaikka lähes 20 prosenttia Euroopan väestöstä on yli 65-vuotiaita ja heidän osuutensa arvioidaan nousevan 25 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä, ajassa mitattuna 80 prosenttia ikäihmisten ja vammaisten henkilöiden päivittäin tai useita kertoja viikossa tapahtuvasta hoidosta on edelleen omaishoitajien ja/tai läheishoitajien vastuulla ja hoivatyöntekijöiden kasvavasta määrästä huolimatta omaishoito on EU:ssa useimmiten 45–70-vuotiaiden naisten (yleensä puolison, keski-ikäisten tytärten ja miniöiden) vastuulla;
- AH. toteaa, että kriisi on vähentänyt julkisia investointeja hoiva-alalla, mikä on pakottanut monet ihmiset, pääasiassa naiset, vähentämään työaikaansa tai jäämään kotiin, jotta he voivat hoitaa heidän apuaan tarvitsevia ikääntyneitä, sairaita tai lapsia;
- AI. toteaa, että ikääntyneiden yhä suurempi määrä, työikäisten vähenevä määrä ja julkisen sektorin budjettirajoitteet vaikuttavat merkittävästi sosiaalipalveluihin ja että tämä vaikuttaa myös ihmisiin, joiden on yhdistettävä työelämä ja hoitovastuut usein vaikeissa olosuhteissa;
- AJ. ottaa huomioon, että talous- ja sosiaalikriisi ovat vaikuttaneet huomattavasti sen kansalaisiin ja asukkaisiin, lisänneet työpaikkojen epävarmuutta, köyhyyttä, työttömyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä johtaneet siihen, että ihmisillä on rajallinen mahdollisuus tai ei lainkaan mahdollisuuksia käyttää julkisia palveluja ja sosiaalipalveluja;
- AK. panee merkille, että useimmissa jäsenvaltioissa pitkäaikaishoitoa koskevat nykyiset toimintamallit eivät ole sopivia vastaamaan ikääntyvien yhteiskuntien tarpeisiin ja useimmat jäsenvaltiot eivät vielä ole ottaneet väestörakenteen muutosta huomioon toimintapoliittisissa aloitteissaan;
- AL. katsoo, että perheiden tavat, tottumukset ja muodot ovat kaikki kehittyneet huomattavasti, jolloin kotitaloustyöntekijöiden tarve kasvaa ja syntyy väistämättä uusia hoito- ja tukitarpeita nykyaikaisissa kotitalouksissa ja varsinkin niissä, joissa naiset työskentelevät kodin ulkopuolella tai jotka ovat yksihuoltajaperheitä;
- AM. toteaa, että monet hoivaa tarvitsevat asuvat myös alueilla, joilla on niukasti julkisia palveluja tai joilla heidän on eristyneisyyden tai muiden olosuhteiden vuoksi vaikea saada ammattihoitajien apua tai päästä julkisiin tai yksityisiin hoivalaitoksiin, ja huomauttaa, että heitä saattavat hoivata ainoastaan muut kuin ammattihoitajat, jotka ovat hyvin usein, vaikkakaan eivät aina, perheenjäseniä;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- AN. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa ei ole laadukasta terveydenhuoltopalvelua, joka olisi kaikkien saatavilla tuloista riippumatta, eli katsoo, että palvelujen olisi oltava kaikkien käyttäjien ja heidän perheidensä saatavilla ja kohtuuhintaisia;
- AO. ottaa huomioon, että tuki- ja hoivapalvelujen jonotuslistojen piteneminen lisää kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden käyttöä, mikä johtaa usein näistä palveluista riippuvaisten henkilöiden köyhtymiseen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen;
- AP. toteaa, että riittävän suojelun tarjoaminen vammaisille henkilöille, ikääntyneille, sairaille, hoivaa tarvitseville ja alaikäisille on yksi EU:n perusperiaatteista ja että kotitalous- ja hoivatyö on ala, joka on olennaisen tärkeä tämän suojelun säilyttämisen kannalta;
- AQ. ottaa huomioon, että oikeus erilaisiin kotona tarjottaviin palveluihin sekä asumis- ja laitospalveluihin ja muihin yhteiskunnan tukipalveluihin, mukaan luettuna henkilökohtainen apu, vahvistetaan vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen 19 ja 26 artiklassa;
- AR. ottaa huomioon, että kohtuuhintaan käytettävissä olevilla naispuolisilla kotitalous- ja hoivatyöntekijöillä on merkittävä rooli sekä taloudellisesti että yhteiskunnallisesti, sillä he mahdollistavat, että pääasiassa muut naiset voivat edetä urallaan ja nauttia sosiaalisesta elämästään vapaasti, ja heidän työnantajansa voivat heidän avullaan sovittaa työ- ja perhe-elämänsä paremmin yhteen ja samalla moni saa mahdollisuuden työnteekoon;
- AS. toteaa, että ala on taloudellisesti merkittävä ja se tarjoaa työmahdollisuuksia suurelle osalle työvoimaa, etenkin niille työntekijöille, joiden ammattipätevyys on heikko;
- AT. toteaa, että kotitalous- ja hoivatyö on uusia työpaikkoja luova ala; katsoo, että näiden työpaikkojen on oltava laadukkaita, koska tämän alan työntekijöiden tekemän työn ansiosta monet ihmiset voivat olla taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti aktiivisia kodin ulkopuolella;
- AU. toteaa, että joissakin EU:n jäsenvaltioissa laajalle levinnyt käytäntö kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden palkkaamisessa ovat työnantajan ja kotitalouden omistajan tai huollettavana olevan henkilön kahdenväliset sopimukset pikemminkin kuin viralliset välineet, kuten valtion organisaatiot tai yritykset ja yhtiöt;
- AV. katsoo, että kotitalous- ja hoivatyöntekijöillä on oikeus ihmisarvoiseen elämään ottaen huomioon heidän työn ja perhe- ja yksityiselämän yhdistämistä koskevat tarpeensa erityisesti perheessä asuvien kotitaloustyöntekijöiden tapauksessa, ja että heillä on oltava samat sosiaaliset ja työoikeudet kuin muillakin työntekijöillä;
- AW. toteaa, että kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskeva ILO:n yleissopimus nro 189 ja suositus nro 201 ovat historiallisesti merkittäviä kansainvälisiä normeja, joilla pyrittiin parantamaan kymmenien miljoonien kotitaloustyöntekijöiden oloja maailmanlaajuisesti; toteaa, että suurin osa kotitaloustyöntekijöistä on naisia ja että ILO:n yleissopimuksessa määrättyt uudet normit ovat tärkeä askel sukupuolten tasa-arvon edistämässä työelämässä ja naisten tasavertaisten oikeuksien ja oikeussuojan varmistamisessa; panee merkille, että sopimuksen ratifioineiden 22 valtion joukossa on ainoastaan kuusi jäsenvaltiota (Belgia, Suomi, Saksa, Irlanti, Italia ja Portugali);
- AX. toteaa, että ILO:n yleissopimuksella nro 189 pyritään kotitaloustyön lailliseen tunnustamiseen niin, että oikeudet ulotetaan kaikkiin kotitaloustyöntekijöihin ja estetään väkivalta ja väärinkäytökset;
- AY. ottaa huomioon, että 48 valtiota on jo ratifioinut vuoden 1990 kansainvälisen yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista ja 18 muuta on allekirjoittanut sen, mutta yksikään EU:n jäsenvaltio ei ole tähän päivään mennessä allekirjoittanut tai ratifioinut sitä;
- AZ. toteaa, että kotitalous- ja hoivatyöntekijät ovat sosiaaliturvajärjestelmien merkittäviä maksajia, mutta heidän osuutensa on usein aliarvostettu, väärinymmärretty tai se jätetään vaille huomiota tätä alaa koskevista uudistuksista käytävissä keskusteluissa;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- BA. toteaa, että kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden työsuhteet ovat hyvin erilaisia eri jäsenvaltioissa ja että he ovat voivat olla alipalkkattuja, pimeän työn tekijöitä, paperittomia työntekijöitä tai ilman työsopimusta työskenteleviä maahanmuuttajia ja tietyissä maissa kotitalous- ja hoivatyö voi olla myös julkista sosiaalipalvelua tai yksityisiä sosiaalipalveluja, joita tarjoavat yritykset, välitystoimistot, yhdistykset ja osuuskunnat, tai se voi olla yksityisten toimijoiden suoraa työllistämistä;
- BB. toteaa, että EU:ssa myös miehiä toimii kotitaloustyöntekijöinä etenkin hoivatyössä ja että heidän osaltaan edellytetään samaa suojelun ja tuen tasoa, jotta ehkäistään mahdollinen sukupuoleen perustuva syrjintä ja varmistetaan, että sukupuolilla on yhtäläiset mahdollisuudet työmarkkinoilla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 19 ja 153 artiklan mukaisesti;
- BC. katsoo, että useimmilla kotitaloustyöntekijöiden työnantajilla ei ole käsitystä työntekijöiden velvoitteista ja oikeuksista;
- BD. toteaa, että työsuojelutarkastukset eivät usein ulotu kotitaloustyöhön, koska seuranta alalla on puutteellista useimmissa jäsenvaltioissa;
- BE. ottaa huomioon, että oikeusjärjestelyt ovat usein vaikeasti työlaainsäädännön rikkomisen sekä hyväksikäytön tai riiston uhrien saatavilla; toteaa, että pelko eristämisestä työpaikalla sekä vaikeudet saada oikeudellista tukea saattavat muodostaa ratkaisevia esteitä laittomasti maassa oleville maahanmuuttajataustaisille kotitalous- ja hoivatyöntekijöille;
- BF. toteaa, että nykyinen toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä annettu direktiivi (89/391/ETY) kattaa virallisesti palkatut kotitalous- ja hoivatyöntekijät mutta ei työntekijöitä, jotka on suoraan palkattu yksityisiin kotitalouksiin;
1. katsoo, että EU:n on yleisesti tunnustettava kotitalous- ja hoivatyö ammatiksi sekä sen arvo todellisena työnä, sillä tämän ammattialan tunnustaminen todennäköisesti vähentää laitonta työntekeä ja edistää sosiaalista osallisuutta, ja kehottaaakin jäsenvaltioita vahvistamaan yhteisiä sääntöjä kotitalous- ja hoivatyöstä;
 2. kehottaa komissiota esittämään kotitalous- ja hoivatyötä koskevia toimintapoliittisia välineitä ja määrittelemään näin kotitalous- ja hoivatyön laatua koskevat suuntaviivat; katsoo, että tällaisissa aloitteissa olisi keskityttävä
 - a) ottamaan käyttöön yleinen kehys kotitalous- ja hoivatyön ammattimaistamiseksi niin, että se johtaa asiaankuuluvien ammattien ja taitojen ja urakehityksen tunnustamiseen ja standardointiin, mihin kuuluu myös kertyneet oikeudet jäsenvaltioiden erityispiirteiden mukaisesti;
 - b) ehdottamaan kiireellisesti hoivatyöntekijöiden lomaa koskevaa direktiiviä ja muiden kuin ammattihoitajien aseman tunnustamiseksi kehystä, joka tarjoaisi heille palkkauksen ja sosiaalisen suojelun vähimmäistason sinä aikana, kun he tekevät hoivatyötä, sekä koulutustukea ja erityistoimia, jotka auttaisivat heitä parantamaan elin- ja työolojaan;
 3. pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut aloitteeseen, joka koskee "uutta alkua" työssäkäyville vanhemmille ja hoivatyön tekijöille;
 4. kehottaa jäsenvaltioita vaatimaan asianomaista ammatillista pätevyyttä sellaiseen kotitaloustyöhön (vanhusten, lasten ja vammaisten henkilöiden avustaminen), jossa edellytetään erityistä osaamista ja pätevyyttä;
 5. katsoo, että kotitalous- ja hoivatyöala sekä sen ammattimaistaminen voi luoda työpaikkoja ja kasvua, ja katsoo tämän vuoksi, että työstä on maksettava kohtuullinen korvaus; katsoo, että ratkaisut voisivat kuulua sosiaalisen innovoinnin malliin;
 6. on sitä mieltä, että kotitaloustyöntekijöiden ammattimaistuminen parantaa alan houkuttavuutta ja tarjottujen palvelujen laatua ja edistää ihmisarvoista ja tunnustettua työtä;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

7. korostaa, että alalla on edistettävä kotitalous- ja hoivatyötä tekevien valmiuksien ja tutkintojen tunnustamista, jotta voidaan edistää heidän ammatillista kehittymistään; korostaa, että ikääntyvien ja lasten parissa työskenteleville on järjestettävä erityiskoulutusta, jolla pyritään edistämään laadukkaita työpaikkoja, laadukasta työtä ja parempia työoloja, mihin kuuluu virallisten sopimusten tekeminen, koulutuksen pääsyn edistäminen sekä yhteiskunnan antaman tunnustuksen parantaminen; toteaa, että on tärkeää varmistaa hankittujen taitojen ja tutkintojen sekä työkokemuksen todentaminen ja varmentaminen sekä edistää urakehitystä; katsoo, että tätä varten on ehdottomasti järjestettävä koulutus- ja uudelleenkoulutuskursseja;
8. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita luomaan järjestelmiä, jotka koskevat kotitalous- ja hoivatyötä tekevien naisten työn ammatillistamista sekä heidän koulutustaan, heidän ammattitaitonsa jatkuvaa kehittämistä ja heidän pätevytensä tunnustamista sekä tarvittaessa luku- ja kirjoitustaidon hankkimista, jotta heillä olisi paremmat mahdollisuudet henkilökohtaisen, ammatillisen ja uran kehityksen kannalta;
9. pyytää tällä välin jäsenvaltioita sääntelemään kaikkia työsuhteita työantajina toimivien kotitalouksien ja työnantajan kotitaloudessa tekemistään palveluista palkkaa saavien työntekijöiden välillä;
10. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään selkeän sääntelykehyksen, jossa annetaan kotitalous- ja hoivatyöntekijöille mahdollisuus laillisiin ja järjestäytyneisiin työsuhteisiin ja jossa määritellään osapuolten oikeudet ja velvollisuudet, jotta taataan oikeusvarmuus sekä alan työntekijöille että heidän mahdollisille työnantajilleen; pyytää, että otetaan huomioon tällaisen työsopimuksen erityispiirteet ja se, että moni työnantaja on yksityishenkilö, joka ei välttämättä tunne kaikkia asiaan liittyviä juridisia muodollisuuksia;
11. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan päättäväisiä toimia kotitalous- ja hoivatyön aloilla, jotka tuottavat suurta lisäarvoa talouteen; kehottaa niitä sen vuoksi tunnustamaan alalla tehtävän työn ammatiksi ja varmistamaan työlaissäädännön tai työehtosopimusten avulla, että kotitalous- ja hoivatyötä tekevillä on työntekijöille kuuluvat oikeudet ja sosiaaliturva;
12. tukee kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskevaa ILO:n yleissopimusta nro 189, jota täydentää suositus nro 201, sillä siinä käsitellään yleisesti työntekijöiden tarpeita tulla turvatuksi työoikeudella ja pyydetään sosiaalisia oikeuksia, syrjinnän torjuntaa ja yhdenvertaista kohtelua;
13. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan kiireellisesti ILO:n yleissopimuksen nro 189 ja varmistamaan, että sitä sovelletaan tiukasti, jotta voidaan kohentaa työoloja ja varmistaa, että noudatetaan kyseisen yleissopimuksen artikloja ja ILO:n vuonna 2011 antamaa suositusta nro 201; muistuttaa, että ILO:n peruskirjan mukaisesti hallitusten on saatettava yleissopimus ja suositus lainsäädäntöelintensä käsiteltäväksi, jotta edistetään toimia niiden täytäntöönpanemiseksi, ja että yleissopimuksen lainsäädäntöelinten käsiteltäväksi saattamisella pyritään myös edistämään sen ratifioimista;
14. katsoo, että yleissopimuksen ratifiointi kaikissa jäsenvaltioissa olisi tärkeä askel kohti ihmisoikeuksien edistämistä ja suojelua ja voimakas poliittinen signaali kaikkiin työntekijöihin ja etenkin naispuolisiin kotitaloustyöntekijöihin kohdistuvaa kaikenlaista hyväksikäyttöä, häirintää ja väkivaltaa vastaan;
15. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään kotitalous- ja hoivatyöntekijät kaikkiin työtä, terveydenhuoltoa, sosiaaliturvaa, vakuutuksia ja syrjinnän torjuntaa koskeviin kansallisiin säädöksiin ja tunnustamaan näin heidän panoksensa taloudessa ja yhteiskunnassa; kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisten unionin direktiivien tarkistamista, jotka mahdollisesti jättävät kotitalous- ja hoivatyöntekijät muiden alojen työntekijöillä olevien oikeuksien ulkopuolelle;
16. panee merkille eräiden jäsenvaltioiden vastahakoisuuden antaa säännöksiä yksityisyyden alaan kuuluvasta asiasta; katsoo kuitenkin, että jos mitään ei tehdä, hinta muodostuu korkeaksi sekä yhteiskunnan että asianomaisten työntekijöiden kannalta; painottaa, että hoivatyöntekijöiden kysynnän ennustettu kasvu etenkin kotitalouksissa tekee tällaisista säännöksistä välttämättömiä, jotta näitä työntekijöitä voidaan täysipainoisesti suojella; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia toteuttamaan ILO:n yleissopimuksen nro 189 17 artiklan mukaisesti toimenpiteitä asianmukaisen ja riittävän tarkastusjärjestelmän käyttöön ottamiseksi ja asianmukaisten seuraamusten langettamiseksi tapauksissa, joissa on rikottu työsuojelulainsäädäntöä ja -säännöksiä;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

17. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan riittävän työsuojelun tason esimerkiksi äitiyssuojelun yhteydessä ja toteuttamaan toimia työperäisten tapaturmien sekä loukkaantumisvaaran ja ammattitautien ehkäisemiseksi; painottaa tarvetta parantaa tällä alalla jo työskentelevien henkilöiden tietämystä käytännönläheisten koulutus- ja uudelleenkoulutussuunnitelmien avulla; toteaa, että tällaiseen koulutukseen olisi kuuluttava sellaisten riskien hallinta, jotka koskevat tehtäviä, jotka on suoritettava tietyssä asennossa tai tietyin liikkein, sekä biologisten ja kemiallisten riskien hallinta ja apuvälineiden käyttö;

18. pitää tärkeänä torjua epävarmoja työsuhteita ja pimeää työtä, koska ne vaikuttavat vakavasti kotitaloustyöntekijöihin, myös erityisesti naispuolisiin maahanmuuttajatyöntekijöihin, ja heikentävät heidän jo ennestään heikkoa asemaansa; korostaa, että tällaiset käytännöt, lapsityövoiman käyttö mukaan luettuna, on tärkeää kitkeä ja tekijät on asetettava syytteeseen; kannattaa tässä yhteydessä, että kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden epävarmaan tilanteeseen puututaan pimeän työn vastaisen eurooppalaisen foorumin yhteydessä; muistuttaa, että pimeä työ vie heiltä sosiaaliturvan ja sillä on kielteinen vaikutus heidän työoloihinsa terveyden ja turvallisuuden kannalta; toivoo, että eurooppalainen pimeän työn vastainen foorumi ehkäisee ja torjuu pimeää työtä, sillä harmaa talous on uhka työsuhdeturvalle, vaikuttaa useiden pimeästi työskentelevien hoivatyöntekijöiden antaman hoivan laatuun ja työoloihin, vaarantaa sosiaaliturvajärjestelmän kestävyys ja vähentää valtion verotulojen määrää;

19. kehottaa jäsenvaltioita etsimään uusia entistä parempia tapoja, joilla ehkäistään, paljastetaan ja torjutaan kotitalous- ja hoivatyöalalla yleistä pimeää työtä, ja puuttumaan erityisesti ihmiskauppaa ja työvoiman hyväksikäyttöä koskeviin tapauksiin sekä tapauksiin, joissa yritykset tarjoavat kotitaloustyö- ja hoiva-alan palveluja hyödyntämällä pimeää työvoimaa ja näennäistä itsenäisenä yrittäjänä toimimista, jotta voidaan suojella työntekijöitä ja edistää siirtymistä pimeästä työstä laillisiin työsuhteisiin parantamalla suojelua sekä tehostamalla ja sujuvoittamalla valvonta- ja tarkastusmekanismeja;

20. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että EU:hun on mahdollista muuttaa laillista tietä, ja ottamaan käyttöön kohdennettuja laillisen maahanmuuton ohjelmia; korostaa, että jäsenvaltioiden on tehtävä kahdenvälisiä sopimuksia niiden valtioiden kanssa, jotka tilastojen mukaan ovat kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden lähettäjämaita, jotta voidaan säännellä lähetys- ja vastaanottovirtaa ja auttaa tällä tavalla torjumaan ihmiskauppa- ja pakkotyöverkostoja ehkäisten samalla sosiaalista polkumyyntiä; kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta, jonka Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous hyväksyi 18. joulukuuta 1999;

21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään laillistamista koskevia järjestelmiä aiempien kokemusten perusteella, sillä näin voitaisiin vähentää laittomien maahanmuuttajatyöntekijöiden altistumista riistolle ja hyväksikäytölle; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan ja suojelemaan kotitalous- tai hoivatyötä laittomasti tekeviä työntekijöitä, kun he päättävät irrottautua pimeän työn noidankehästä;

22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sellaisten ihmiskauppatapausten tutkintaa, jotka on tehty riistotarkoituksessa ja etenkin kotitaloustyöntekijän riistämiseksi sekä parantamaan mekanismeja riiston uhrien havaitsemiseksi ja suojelemiseksi ja osallistamaan ihmiskaupan ja vakavan riiston havaitsemiseen kansalaisjärjestöt, ammattiliitot, viranomaiset ja kaikki kansalaiset;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laajentamaan ihmiskaupan torjumiseksi käyttöön otettuja välineitä ja mekanismeja, joista voidaan mainita vireillepanomekanismit ja tilapäiset oleskeluluvat, ja tarkistamaan niitä niiden soveltamisalan laajentamiseksi sellaisiin vakaviin riistotapauksiin, joihin ei sisälly ihmiskauppaa;

24. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan ILO:n yleissopimuksen nro 189 17 artiklan mukaisesti käyttöön vaikuttavia ja helposti käytettävissä olevia muutoksenhakumekanismeja ja -keinoja, joilla varmistetaan kansallisten lakien ja säännösten noudattaminen kotitaloustyöntekijöiden suojelemiseksi; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita laatimaan ja toteuttamaan kansallisten lakien ja säännösten mukaisesti työsuojelutarkastuksia, toimeenpanoa ja seuraamuksia koskevia toimenpiteitä siten, että kotitaloustyön erityispiirteet otetaan asianmukaisesti huomioon; katsoo, että kyseisissä toimenpiteissä on, sikäli kuin se sopii yhteen kansallisten lakien ja säännösten kanssa, määriteltävä edellytykset, joilla voidaan myöntää pääsy kotitalouden tiloihin ottamalla yksityisyys samalla asianmukaisesti huomioon; pyytää jäsenvaltioita harkitsemaan kansallisten säännösten mukaisesti mekanismeja, joilla puututaan tehokkaasti hyväksikäyttöön, kuten kotitarkastuksia silloin, kun on perustetta epäillä hyväksikäyttöä;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

25. on huolestunut siitä, että välitystoimistojen ja -yritysten kautta kotitalous- ja hoivatyötä tekevien naisten palvelukseen ottamisen valvontaa ja seuranta koskevia tarkastuksia ei tehdä riittävästi, ja painottaa, että on lisättävä viranomaistarkastajien ja -tarkastusten määrää, jotta lakien noudattaminen varmistetaan;

26. vaatii jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tarkastusten lisäämiseksi ja löytämään innovatiivisia yksityisyyttä kunnioittavia tarkastusmenetelmiä erityisesti yksityiskoteja varten, sillä tarkastajilla ei ole pääsyä näihin ilman oikeuden päätöstä, ja opastamaan tarkastajia ja kouluttamaan heidät asianmukaisesti, jotta poistetaan kotitaloustyöntekijöihin kohdistuva huono kohtelu, hyväksikäyttö, mukaan lukien taloudellinen hyväksikäyttö, ja väkivaltaiset teot tai seksuaalinen hyväksikäyttö;

27. kehottaa jäsenvaltioita järjestämään kampanjoita näkyvyyden parantamiseksi ja ymmärtämyksen lisäämiseksi kotitalous- ja hoivatyön laillistamisesta koituvista hyödyistä suuren yleisön ja yksityisten elinten keskuudessa, jotta kotitalous- ja hoivatyölle annetaan sen ansaitsema arvo ja tunnustetaan kotitalous- ja hoivatyötä tekevien naisten työn tärkeys ja merkitys yhteiskunnan toimivuuden kannalta; kehottaa jäsenvaltioita samaan aikaan lisäämään tietoisuutta siitä, että yksityisissä kotitalouksissa tapahtuu vakavaa riistoa, ja vahvistamaan, että näiden työntekijöiden riistoon sovelletaan nollatoleranssia;

28. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään kampanjoita, joilla pyritään lisäämään tietoisuutta kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden sekä työnantajien oikeuksista ja velvollisuuksista sekä hyväksikäytön vaikutuksista ja riskeistä kotitaloustyöalalla, sekä edistämään kotitalous- ja hoivatyön tunnustamista; suosittaa jäsenvaltioille, että ne laativat toimintasuunnitelmia;

29. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan ja parantamaan yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa tiedotusta kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden oikeuksista ja varmistamaan, että tiedot ovat mahdollisimman hyvin kaikkien työntekijöiden saatavilla; suosittaa eräiden jäsenvaltioiden soveltamien parhaiden käytänteiden perusteella, että alueellisella ja paikallisella tasolla perustetaan tiedotuspisteitä, puhelinpalveluja ja verkkosivustoja, joilla annetaan myös erilaisten kampanjoiden avulla neuvoja ja tietoja kotityö- ja hoiva-alan työntekijöiden oikeuksista kunkin jäsenvaltion kansallisella kielellä ja muilla soveltuvilla kielillä; korostaa, että myös kansalaisyhteiskuntaa edustavien järjestöjen, kuten naisten ja maahanmuuttajien hyväksi toimivien järjestöjen, olisi voitava antaa kyseisiä tietoja; korostaa, että näitä välineitä on kehitettävä siten, että mahdollistetaan parhaiden käytäntöjen soveltaminen sekä neuvojen ja ohjeiden antaminen mahdollisille työnantajille, mukaan luettuina perheet ja välitystoimistot, ja että olisi tarjottava työ sopimusmalleja, joilla varmistetaan, että työnantajat huolehtivat vastuustaan;

30. vaatii, että kaikilla aloilla suhtaudutaan ankarasti yrityksiin, joiden liiketoimintamalli perustuu laittomien työntekijöiden hyväksikäyttöön toimintakulujen minimoimiseksi, voittojen maksimoimiseksi ja laillisten yritysten saamiseksi pois alalta;

31. korostaa tärkeää roolia, joka ammattiliitoilla voi olla työntekijöiden järjestäytymisessä ja tiedottamisessa heitä koskevista oikeuksista ja velvoitteista; panee merkille, että tällä tavoin kotitaloustyöntekijät voivat olla edustettuina yhtenäisesti, neuvotella kollektiivisesti sopimuksistaan sekä puolustaa oikeuksiaan ja etujaan;

32. vaatii työmarkkinaosapuolten ja erityisesti ammattiliittojen vankkaa edustusta EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla, jotta voidaan tehostaa kansallisten käytänteiden mukaisesti alakohtaisia työehtosopimusneuvotteluja asianmukaisten työolojen edistämiseksi ja tukemiseksi tehokkaasti näillä aloilla; edellyttää myös ammattijärjestöjen sekä kotitalousalan työntekijöiden kanssa ja puolesta toimivien järjestöjen ja muiden kansalaisyhteiskuntaa edustavien järjestöjen vankkaa edustusta; edellyttää sen varmistamista, että ne ovat täysin perillä haasteista, joita kotitalous- ja hoivatyötä tekevien naisten oikeuksien turvaamiseen liittyy;

33. pitää valittavana, että kotitalous- ja hoivatyötä tekevät naiset ovat edelleen heikosti edustettuina ammattiliitoissa eri jäsenvaltioissa, ja painottaa tarvetta kannustaa näitä naispuolisia työntekijöitä liittymään ammattiliittoihin;

34. korostaa myös, että on tärkeää ryhmittää työnantajat liittoihin tai muunlaisiin organisaatioihin kansallisella tasolla, sillä ilman työnantajaorganisaatioita toimet kotitalous- ja hoivatyön laillistamiseksi sekä työolojen parantamiseksi ja näiden työpaikkojen houkuttelevuuden lisäämiseksi ovat turhia;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

35. panee merkille, että yksityistalouksien työnantajilla on keskeinen rooli oikeudenmukaisten työehtojen ja -oikeuksien noudattamisessa; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että työnantajille ja työntekijöille on saatavilla relevanttia tietoa;
36. kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan paremmin seurata kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden suojatonta ja aliarvostettua ammattia ja kerätä tietoja siitä sekä ehdottaa toimia tämän ilmiön torjumiseksi;
37. pyytää komissiota ja toimivaltaisia EU:n virastoja tekemään tutkimuksen, jossa vertaillaan erilaisia säännellyn kotitaloustyön järjestelmiä ja kerätään tietoja jäsenvaltioiden tilanteesta; katsoo, että näitä tietoja olisi hyödynnettävä jäsenvaltioiden välisessä hyvien käytänteiden vaihdossa, jotta kotitaloustyöntekijöiden hyväksikäyttöä voitaisiin torjua parhain mahdollisin keinoin; pyytää komissiota teettämään tutkimuksen EU:ssa työskentelevien kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden maksuosuuksista jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiin ja talouksiin;
38. kannustaa parhaiden käytäntöjen vaihtoon jäsenvaltioiden välillä toimien ja vaikutusten parantamiseksi;
39. uskoo, että tiettyjen jäsenvaltioiden parhaiden käytäntöjen omaksuminen ja niiden mukauttaminen voisi johtaa kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden laillisiin työmuotoihin;
40. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keräämään, analysoimaan ja julkaisemaan luotettavia iän, sukupuolen ja kansalaisuuden mukaan jaoteltuja tilastotietoja, jotta mahdollistetaan tietoon perustuvat keskustelut etsittäessä parhaita ratkaisuja kotitaloustyöalan ammatillistamiseen; pyytää, että Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiölle ja Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirastolle annetaan tehtäväksi suunnitella menetelmiä suojelua, valitusten tekemistä ja valistustyötä varten;
41. kehottaa komissiota sisällyttämään kotitalous- ja hoivatyöalan tilannetta koskevat keskustelut työllisyyskomitean (EMCO) esityslistalle;
42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan asiaa koskevaa lainsäädäntöä ja kansallisia lakeja arvioitaessa ja ehdotettaessa siitä, että kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden edut otetaan huomioon ja että samalla kunnioitetaan kansallisen tason toimivaltaa;
43. tunnustaa omaishoitajina toimivien perheenjäsenten ja vapaaehtoisten (epävirallinen hoito) valtavan sosiaalisen ja taloudellisen merkityksen ja on tietoinen siitä, että heidän vastuunsa lisääntyy palvelujen tarjonnan supistamisen tai palvelujen kustannusten kasvun myötä;
44. panee merkille pitkäaikaista laitoshoidoa tarvitsevien henkilöiden määrän lisääntymisen ja vammaisten henkilöiden entistä pahemman sosiaalisen syrjäytymisen EU:ssa, mikä on selkeästi vastoin vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaan YK:n yleissopimukseen ja Euroopan vammaisstrategiaan 2010–2020 perustuvia EU:n sitoumuksia;
45. katsoo, että olisi edistettävä tuettujen kotihoitopalvelujen kehittämistä sellaisen itsenäisen elämänmuodon mahdollistamiseksi, jossa esimerkiksi vammaisella henkilöllä, varsinkin vakavasti vammaisella henkilöllä, on mahdollisuus valita ja käyttää pätevien ammattilaisten palveluita omassa kodissaan;
46. korostaa, että jäsenvaltioiden on varmistettava helposti saatavilla olevien, kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja osallistavien lasten-, vammais- ja vanhustenhoitopalvelujen saatavuus ja varmistettava niiden asianmukainen rahoitus, jotta voidaan minimoida syyt näiden tehtävien hoitamiseen epäviralliselta tai epävarmalta pohjalta ja parantaa hoitoalan ammattilaisten tekemän työn arvon tunnustamista; korostaa, että jäsenvaltioiden on kehitettävä perheille sekä virallisille ja epävirallisille hoitajille tarkoitettuja tukipalveluja;
47. kehottaa jäsenvaltioita edistämään työhönottoa sosiaalihuoltopalveluissa ja lisäämään alan kiinnostavuutta mahdollisena uravaihtoehtona;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

48. vaatii jäsenvaltioita investoimaan pysyvien laadukkaiden työpaikkojen luomiseen kotitalous- ja hoivatyön alalla myös käyttämällä unionin rahastoja, kuten Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) ja työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevaa Euroopan unionin ohjelmaa;

49. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ja edistämään innovatiivisia ratkaisuja ja investointeja sosiaali- ja terveydenhuoltopalveluihin, joilla on suuri potentiaali luoda työpaikkoja, ja katsoo, että näillä palveluilla on keskeinen merkitys ikääntyvien yhteiskuntien tarpeisiin ja yleensäkin väestörakenteen muutokseen vastaamiseksi ja ne ovat tarpeen kriisin kielteisten sosiaalisten seurausten käsittelemiseksi;

50. kehottaa komissiota vaihtamaan tietoja ja kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden yhdistysten ja osuuskuntien hyviä käytäntöjä, jotka on sisällytetty EU:n yhteisötalouden malleihin;

51. kehottaa jäsenvaltioita edistämään kotitalous- ja hoivapalvelualojen työntekijöiden osuuskuntien perustamista kiinnittäen erityistä huomiota maaseutualueisiin, sillä tällä on myönteisiä vaikutuksia laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen luomiselle erityisesti niille työntekijöille, joilla on vaikeuksia päästä työmarkkinoille;

52. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että nuoret kotitaloustyöntekijät eivät keskeytä koulunkäyntiään työntöön vuoksi;

53. kehottaa komissiota tarkistamaan miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa annettua direktiiviä 2006/54/EY; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita panemaan tämän direktiivin johdonmukaisesti täytäntöön;

54. pyytää jäsenvaltioita harkitsemaan kannustimia, joilla rohkaistaan käyttämään laillisia kotitalous- ja hoivatyöntekijöitä; kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan yksinkertaisia ilmoitusjärjestelmiä, joiden avulla ehkäistään ja torjutaan laitonta työntekoa, kuten Euroopan talous- ja sosiaalikomitea suosittelee lausunnossaan perheille suunnattujen palvelujen kehittämisestä työllisyysasteen nostamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi työelämässä (SOC/508); suosittelee, että komissio edistää parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja ottaa mallia onnistuneista esimerkeistä, joilla on ollut myönteinen vaikutus alaan sosiaali- ja työmarkkinapoliittisesti ja joita ovat muun muassa palvelusetelijärjestelmä Belgiassa ja vastaava järjestelmä Ranskassa (le chèque emploi service universel, CESU);

55. pitää hyödyllisenä mukauttaa lainsäädäntöä joustavien sopimusjärjestelyjen luomiseksi kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden ja kotitalouksien työnantajien välillä, jotta autetaan molempia osapuolia kotitalouspalvelujen käyttämisessä tai tarjoamisessa sopivimmalla tavalla samalla kun varmistetaan työntekijöiden suojele;

56. ohjeistaa jäsenvaltioita, että selkeää sääntelyä kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden työsuhteiden laillistamiseksi olisi tuettava kannustimilla, jotka saisivat kotitaloustyöntekijät ja mahdolliset työnantajat valitsemaan laillisen työntöön; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi poistamaan lainsäädännölliset esteet, jotka nykyään vähentävät merkittävästi työntekijöiden laillista palkkaamista suoraan perheisiin;

57. toistaa vaatimuksensa siitä, että hoivatyön alalla tarvitaan jäsennettyä alakohtaista vuoropuhelua ⁽¹⁾;

58. kehottaa jäsenvaltioita kohtelevaan EU:sta ja EU:n ulkopuolelta tulevia au pair -työntekijöitä yhdenvertaisesti ja myöntämään näille yhdistetyn oleskelu-/työluvan, jossa määritellään työaika, sopimustyyppi ja palkanmaksuehdot; kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan au pair -sijoitusta koskevan eurooppalaisen sopimuksen; pyytää jäsenvaltioita parantamaan au pair -sijoituksia hoitavien toimistojen akkreditointijärjestelmää ja valvontamekanismeja;

59. muistuttaa, että au pair -työntekijöiden asema on tunnustettava virallisesti ja asiasta tehdyn eurooppalaisen sopimuksen mukaisesti; muistuttaa myös, että tarkastuksia on lisättävä, jotta näistä työntekijöistä ei tulisi kotitalous- ja hoivatyötä tekevien epävirallisia ja halpoja korvaajia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. heinäkuuta 2013 (EUVL C 75, 26.2.2016, s. 130).

Torstai 28. huhtikuuta 2016

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kotitalous- ja hoivatyöntekijöitä arvostetaan unionissa ihmisinä, että heillä on mahdollisuus työ- ja perhe-elämän yhdistämiseen ja että heihin sovelletaan työaikadirektiiviä (2003/88/EY), jotta työntekijöillä on olennaisen tärkeitä lepoaikoja ja jotta heitä ei pakoteta tekemään kohtuuttomasti työtunteja;
 61. pyytää jäsenvaltioita hyväksymään toimia työn ja perhe-elämän yhteensovittamiseksi, sillä tästä on se hyöty, että tuetaan naisia pysymään palkkatyössä ja kavennetaan myöhempää eläke-eroa;
 62. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden osalta maksetaan eläkemaksut kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 63. kehottaa jäsenvaltioita, joissa on voimassa kansallinen vähimmäispalkka, varmistamaan, että kaikille kotitalous- ja hoivatyöntekijöille maksetaan vähintään tämantasoista palkkaa;
 64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja ILOlle.
-

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0204

Sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen digitaalisella ajalla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä digitaalisella aikakaudella (2015/2007(INI))

(2018/C 066/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 23 artiklan,
- ottaa huomioon Pekingissä vuonna 1995 pidetyssä YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyn julistuksen ja toimintaohjelman ja erityisesti osa-alueen ”Naiset ja tiedotusvälineet”,
- ottaa huomioon vuonna 2000 pidetyn YK:n yleiskokouksen 23. erityisistunnon päätöslauselman, jonka mukaan tieto- ja viestintätekniikka on naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiselle uusia mahdollisuuksia tarjoava saavutus mutta luo myös mahdollisia riskejä,
- ottaa huomioon Genevessä vuonna 2003 pidetyn tietoyhteiskuntahuippukokouksen (WSIS) ensimmäisessä vaiheessa hyväksytyn periaatejulistuksen ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Tunisissa 16.–18. marraskuuta 2005 pidetyssä tietoyhteiskuntahuippukokouksen toisessa vaiheessa hyväksytyt Tunisin sitoumuksen ja tietoyhteiskuntaa koskevan toimintaohjelman, jossa luetellaan huippukokouksen ohjelman toteuttamiseksi tarvittavat kansainväliset ja rahoitusmekanismit,
- ottaa huomioon tietoyhteiskuntahuippukokouksen päätöslauselman täytäntöönpanoa koskevaan lausumaan sisältyvät maininnat naisten oikeuksista ja sukupuolten tasa-arvosta ja lausumaan liittyvän, vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevan WSIS+10-vision,
- ottaa huomioon Genevessä 25.–29. toukokuuta 2015 pidetyn WSIS-foorumin tulokset yhteistyöstä innovoinnin alalla ja tieto- ja viestintätekniikan mahdollisuuksista kestävä kehityksen alalla otsikolla ”Innovating Together: Enabling ICTs for Sustainable Development” ja toteaa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan osallistuneen foorumiin,
- ottaa huomioon tietoyhteiskuntahuippukokouksen suuntaviivat vuodeksi 2014, jotka yhdistettiin kestävä kehityksen tavoitteisiin yhteisvaikutuksen luomiseksi näiden maailmanlaajusten strategioiden välillä, mukaan lukien toimet, joilla lisätään vuoteen 2030 mennessä kaikkien vaikutusmahdollisuuksia sekä edistetään kaikkien sosiaalista, taloudellista ja poliittista osallistamista riippumatta iästä, vammaisuudesta, geneettisistä ominaisuuksista, sukupuolesta, seksuaalisesta suuntautumisesta, sukupuoli-identiteetistä, rodusta, sosiaalisesta tai etnisestä alkuperästä, uskonnosta tai vakaumuksesta, taloudellisesta tai muusta asemasta,
- ottaa huomioon komission hyväksymän naisten ja miesten tasa-arvostrategian vuosiksi 2010–2015 (SEC(2010)1079), johon sisältyy naisia ja internetiä, erityisesti tieto- ja viestintätekniikan osalta, koskevia toimia, sekä strategian väliarvioinnin,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman tyttöjen mahdollisuuksien parantamisesta EU:ssa koulutuksen avulla ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0218.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0312.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon kesäkuussa 2014 pidetyn työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston päätelmät aiheesta ”Naiset ja talous: Taloudellinen riippumattomuus osa-aikatyön ja itsenäisen ammatinharjoittamisen näkökulmasta” ja panee merkille, että päätelmissä todetaan seuraavasti: ”Eurooppa 2020 -strategiassa määritellään joukko ensisijaisia kasvualoja, mukaan lukien valkoinen sektori sekä tiede- ja teknologia-ala. Jotta näillä aloilla voitaisiin hyödyntää täysin Euroopan kasvupotentiaalia, on tärkeää luopua sukupuolistereotyyppioista ja torjua koulutuksen ja työmarkkinoiden segregatiota”,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY soveltamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle sen periaatteen soveltamisesta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sukupuolistereotyyppioiden poistamisesta EU:ssa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman kasvun, liikkuvuuden ja työllisyyden digitaalisesta strategiasta ⁽⁴⁾ ja erityisesti digitaalisten taitojen ja työpaikkojen laajan liittouman,
- ottaa huomioon digitaalistrategian toiminnon 60, joka koskee naisten kannustamista siirtymään tieto- ja viestintätekniikan alalle ja heidän suhteellisen osuutensa lisäämistä tieto- ja viestintätekniikan alalla,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015)0192),
- ottaa huomioon digitaalisia sisämarkkinoita koskevan komission strategian toisen pilarin, jonka tavoitteena on luoda suotuisat olosuhteet ja tasapuoliset toimintaedellytykset ja puitteet digitaaliverkkojen ja innovatiivisten palvelujen kehittämiselle, sekä kolmannen pilarin, jolla tuetaan osallistavaa digitaalista yhteiskuntaa, jossa kansalaisilla on sopivat taidot internetin tarjoamien mahdollisuuksien käyttämiseksi ja työnsaantimahdollisuuksiensa parantamiseksi,
- ottaa huomioon parlamentin politiikkayksikkö C:n vuonna 2015 julkaiseman tutkimuksen ”Study on Empowering women on the Internet”,
- ottaa huomioon naisten ja miesten tasa-arvon edistämistä ja syrjinnän kieltoa koskevan, 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 7 artiklan ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus),
- ottaa huomioon Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä erityisesti sen tavoitteet, jotka koskevat naisia ja tiedotusvälineitä ja joissa vaaditaan lisäämään naisten osallistumista viestimissä ja uuden viestintätekniikan kehityksessä sekä niissä ja niiden kautta tapahtuvaan ilmaisuun ja päätöksentekoon sekä edistämään tasapainoista ja stereotyyppitöntä kuvaa naisista tiedotusvälineissä,
- ottaa huomioon komission vuonna 2013 laatimat ”Naisia tieto- ja viestintäalalla koskevat käytännönsäännöt”,
- ottaa huomioon vuonna 2012 laatimansa selvityksen ”Naiset tieto- ja viestintätekniikan alalla”,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0351.

⁽²⁾ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 75.

⁽³⁾ EUVL C 36, 29.1.2016, s. 18.

⁽⁴⁾ EUVL C 93, 9.3.2016, s. 120.

⁽⁵⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon maaliskuussa 2014 julkaistun naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan Euroopan unionin perusoikeusviraston selvityksen "Violence against women: an EU-wide survey – Main results",
 - ottaa huomioon ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäättöksen 2002/629/YOS korvaamisesta 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission hyväksymän ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän EU:n strategian (2012–2016) ja sen täytäntöönpanoa koskevan väliraportin,
 - ottaa huomioon vuonna 2014 käynnistyneen järjestäytyneitä ja vakavaa rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin ja sen ihmiskauppaa koskevan painopistealueen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0048/2016),
- A. toteaa, että digitalisaatio on mullistanut tavan, jolla ihmiset saavat ja jakavat tietoa, kommunikoivat, pitävät yhteyttä, opiskelevat ja työskentelevät, että se luo uusia mahdollisuuksia osallistua julkiseen ja poliittiseen keskusteluun, koulutukseen ja työmarkkinoille, avaa uusia väyliä omaehtoiseen elämään ja että sillä on valtavat taloudelliset mahdollisuudet Euroopan unionille ja muulle maailmalle; toteaa, että digitalisaatio ei vaikuta vain markkinoihin vaan koko yhteiskuntaan;
- B. katsoo, että tieto- ja viestintätekniikkaan perustuva tietoyhteiskunta tuo mukanaan valtavasti mahdollisuuksia luoda ja jakaa vaurautta ja tietoa, kuten on osoittanut esimerkiksi ilmainen avoimen lähdekoodin ohjelmistoala, joka on muuttanut tapoja tuottaa, jaella, tukea ja käyttää ohjelmistoja ja laajentanut näin digitaalista osallistavuutta; katsoo, että digitalisaatio antaa myös mahdollisuuksia monimuotoistaa ja joustavoittaa ajan- ja tilankäyttöä ja pyrkiä kohti tasa-arvoisempia yhteiskuntamalleja; toteaa, että työmarkkinoiden digitalisaatio saattaa synnyttää uudenlaista syrjäytymistä ja aiheuttaa esimerkiksi taloudellista, sosiaalista, kulttuurista ja sukupuolten segregatiota;
- C. toteaa, että Euroopassa vain yhdeksän ohjelmistokehittäjää sadasta on naisia ja että vain 19 prosenttia tieto- ja viestintätekniikka-alan johtajista on naisia (muilla palvelualoilla luku on 45 prosenttia); ottaa lisäksi huomioon, että alan yrittäjistä vain 19 prosenttia on naisia (muilla palvelualoilla luku on 54 prosenttia)⁽²⁾;
- D. toteaa, että kyseiset kehityskulut tarjoavat runsaasti mahdollisuuksia lisätä naisten vaikutusmahdollisuuksia, koska ne mahdollistavat tiedon ja tietämyksen saannin ohi perinteisten kanavien ja tarjoavat ilmaisualustan, joka voi innoittaa muitakin toimimaan; toteaa, että ne luovat uusia tilaisuuksia olla vuorovaikutuksessa ja kampanjoida naisten, tyttöjen ja hlbt-ihmisten sekä vammaisten kaltaisten erityistarpeisten henkilöiden oikeuksien ja vapauksien puolustamiseksi; toteaa, että naisten aktiivinen osallistuminen tietoyhteiskuntaan ei ole pelkästään oikeudenmukaisuus- ja tasa-arvokysymys vaan auttaa myös parantamaan yhteiskunnallisia ja taloudellisia oloja ja EU:n kilpailukykyä;
- E. toteaa, että edelleen on olemassa suuri sukupuolten välinen kuilu, joka vaikuttaa tieto- ja viestintätekniikan ammatillisiin ja koulutusmahdollisuuksiin ja tietotekniseen osaamiseen; toteaa, että digitalisaatio on vaikuttanut merkittävästi tiedotusvälineiden käyttöön ja jakeluun erityisesti nuorten käyttäjien keskuudessa, avannut uusia kanavia ja vähentänyt mediaympäristön hierarkkisuutta; toteaa, että digitalisaatio voi auttaa lisäämään naisten vaikutusmahdollisuuksia mutta asettaa sille myös uusia haasteita, kun naisia esitetään kielteisessä, alentavassa ja stereotyyppisessä vallossa;

⁽¹⁾ EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/women-active-ict-sector>

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- F. toteaa, että digitaalisilla viestintäkanavilla ja sosiaalisilla verkostoilla on erityinen merkitys vanhempainvapaalla oleville äideille ja isille sekä kotoa käsin työskenteleville henkilöille;
- G. toteaa, että digitalisaatiolla on valtava vaikutus työmarkkinoihin, koska se muuttaa arvoketjuja ja luo uusia työmahdollisuuksia ja joustavia työaikamalleja toteaa, että digitalisaation myötä syntyneet joustavat ja etätyöjärjestelyt voivat olla tärkeä väline, jolla varmistetaan niin naisten kuin miesten tapauksessa työ- ja perhe-elämän parempi yhteensovittaminen; katsoo, että tällaisilla joustavilla työjärjestelyillä on mahdollista edistää epäsuotuisassa asemassa olevien naisryhmien osallistumista työelämään; toteaa, asialla on kuitenkin myös kielteisiä vaikutuksia, jotka voivat koskea erityisesti naisia, kuten työntekijöiden oikeuksien heikentyminen, työajan ja ammatillisten ja muiden kuin ammatillisten velvollisuuksien rajojen hämärtyminen, mikä lisää matalapalkkaisia ja vähemmän turvattuja työsuhteita;
- H. katsoo, että digitaalisen osaamisen ja tietotekniikan käyttötaitojen parantaminen on ainutlaatuinen mahdollisuus lisätä naisten ja tyttöjen sekä vammaisten kaltaisten erityistarpeisten henkilöiden osallistumista työelämään; katsoo, että lisäämällä naisten määrää tieto- ja viestintätekniikan alalla, joka on parhaiten palkattuja aloja, voitaisiin parantaa naisten taloudellisia vaikutusmahdollisuuksia ja riippumattomuutta ja kuroa näin umpeen sukupuolten välistä palkkakuilua;
- I. toteaa, että digitaalisilla työmarkkinoilla vastuu siirtyy yhä enemmän yrityksiltä yksilöille, mikä muuttaa itsenäisten ammatinharjoittajien ja freelancereiden sosiaaliturvan ehtoja; toteaa, että poliittiset päätökset vaikuttavat selvästi näiden muutosten lopputulokseen;
- J. toteaa, että tapauksissa, joissa eri yrityksissä ja laitoksissa on tehty lukuisia yksittäisiä sopimuksia, on vaikeampi seurata, maksetaanko samasta työstä samalla työpaikalla sama palkka, mikä on erittäin tärkeä periaate aidosti tasa-arvoisessa yhteiskunnassa;
- K. toteaa, että naisten määrän kasvu tieto- ja viestintätekniikan alalla vauhdittaisi näitä markkinoita, joille on ennustettu työvoimapulaa, ja naisten tasavertainen osallistuminen auttaisi tuottamaan EU:n BKT:hen vuosittain noin yhdeksän miljardia euroa; toteaa, että naiset ovat edelleen suuresti aliedustettuina tieto- ja viestintätekniikan alan tutkinto-ohjelmissa, joissa naisten osuus valmistuneista on noin 20 prosenttia, ja vain kolmella prosentilla kaikista naispuolisista korkeakoulututkinnon suorittaneista on tieto- ja viestintätekniikan alan loppututkinto; panee merkille, että naiset kohtaavat monia erilaisia vaikeuksia tieto- ja viestintätekniikan alalle sijoittumisessa ja alan töissä pysymisessä; toteaa, että nykyinen miesvaltainen työvoima alalla, jolla vain 30 prosenttia työvoimasta on naisia, vaikuttaa monien naisten päätökseen lähteä tieto- ja viestintätekniikan alalta muutaman vuoden kuluttua siitä kun he ovat suorittaneet korkeakoulututkinnon;
- L. ottaa huomioon, että ”Tieto- ja viestintätekniikan alalla toimivat naiset” -tutkimuksen mukaan vuoteen 2020 mennessä Euroopan tieto- ja viestintätekniikan alalla on 900 000 avointa työpaikkaa; toteaa, että tieto- ja viestintätekniikan ala kasvaa nopeasti ja luo vuosittain noin 120 000 uutta työpaikkaa;
- M. toteaa, että tieto- ja viestintätekniikan alalle on ominaista erityisen voimakas vertikaalinen ja horisontaalinen eriytyminen, samoin kuin se, että naisten suorittamat tutkinnot eivät korreloi heidän asemaansa tieto- ja viestintätekniikan alalla; panee merkille, että alle 20 prosenttia tieto- ja viestintätekniikan alan yrittäjistä on naisia; toteaa, että enemmistö (54 prosenttia) tieto- ja viestintätekniikan työpaikoissa työskentelevistä naisista työskentelee alempipalkkaisissa ja vähemmän koulutusta edellyttävissä tehtävissä ja että ainoastaan pieni vähemmistö (8 prosenttia) työskentelee korkeasti koulutettuina ohjelmistoinsinöörinä; toteaa, että naiset ovat aliedustettuina myös tämän alan päätöksenteossa, koska ainoastaan 19,2 prosentilla tieto- ja viestintätekniikan alan työntekijöistä on naispuolinen esimies, kun vastaava luku muiden alojen työntekijöillä on 45,2 prosenttia;
- N. toteaa, että 55 vuotta täyttäneet naiset ovat erityisen alttiita joutumaan työttömiksi ja jäämään työmarkkinoiden ulkopuolelle, sillä 55–64-vuotiaiden naisten työllisyysaste on EU:ssa keskimäärin vain 42 prosenttia, kun miesten vastaava luku on 58 prosenttia; ottaa huomioon, että digitaalisen lukutaidon puute ja tietoteknisten taitojen vähäisyys lisäävät riskiä entisestään; toteaa, että 55 vuotta täyttäneiden naisten digitaalisten taitojen parantaminen ja niihin investoiminen parantaisivat heidän työllistymismahdollisuuksiaan ja suojaisivat heitä työmarkkinoilta syrjäytymiseltä;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- O. pitää seksismiä ja sukupuolistereotypioita miesten ja naisten tasa-arvon esteenä ja EU:n talouskehityksen ja kilpailukyvyyn rasitteena ja toteaa niiden kasvattavan tieto- ja viestintätekniikan, tiedotusvälineiden ja niihin liittyvien alojen jo ennestään suurta sukupuolten välistä digitaalista kuilua; toteaa, että nykyiset sukupuolistereotypiat estävät naisia kehittämästä kaikkia valmiuksiaan käyttäjinä, innovoijina ja luovina toimijoina; katsoo, että asiantilan muuttamiseksi tarvitaan poliittista tahtoa, konkreettisia toimia ja kansalaisyhteiskunnan osallistamista;
- P. toteaa, että koulutus on avain naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen digitaalisella aikakaudella ja siten yhteiskunnan elinkelpoisuuteen tulevaisuudessa; panee merkille, että 60 prosenttia EU:n koululaisista ei koskaan käytä digitaalisia laitteita oppitunneillaan; panee merkille, että tieto- ja viestintätekniikan alalta valmistuneiden naisten ennestään vähäinen osuus on edelleen pienentynyt; panee merkille, että naiset ovat selvästi aliedustettuina ns. STEM-aineissa (Science – luonnontieteet, Technology – teknologia, Engineering – insinööritieteet ja Mathematics – matematiikka) ja että noin puolet alan tutkinnon suorittaneista naisista ei jatka työskentelyä niihin liittyvissä tehtävissä; panee merkille, että naiset ovat edelleen pitkälti aliedustettuina aloitteissa, joilla pyritään edistämään verkko-opiskelua ja digitaalisia taitoja, kuten EU Code Week (koodausviikko), ICT for Better Education, the Leaders Club ja suuri koalitio digitaalialan työllisyyden edistämiseksi;
- Q. toteaa, että digitaalitekniikan ja tieto- ja viestintätekniikan edistämisellä on tärkeä rooli EU:n kehitysyhteistyöpolitiikassa kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti ja erityisesti, kun pyritään parantamaan naisten ja tyttöjen sosiaalisia ja taloudellisia vaikutusmahdollisuuksia sekä auttamaan heidät pois köyhyydestä;
- R. katsoo, että digitalisaatio edistää suoraa demokratiaa verkon kautta siten, että yhä useampi nainen voi osallistua politiikkaan ja saada helpommin tietoa;
- S. toteaa, että digitalisaation ja suoran demokratian yhdistelmän ansiosta naisilla on entistä paremmat välittömät osallistumismahdollisuudet perinteisten politiikan mallien ulkopuolella ja että naiset voivat osallistua eri aloitteisiin täyspainoisesti ja kattavasti;
- T. katsoo, että kaiken tekniikan tapaan tieto- ja viestintätekniikkaa voidaan käyttää väärin uhkaamaan naisia, heidän oikeuksiaan ja vapauksiaan ja viime kädessä heidän vaikutusmahdollisuuksiaan, mistä voidaan mainita esimerkkeinä nettikiusaaminen ja -vainoaminen, ihmiskauppa, vihapuhe, vihaan yllyttäminen, syrjintä ja perusoikeusloukkaukset; katsoo, että internetissä vallitseva anonymiteetti edistää näiden naisiin kohdistuvan väkivallan muotojen leviämistä; katsoo, että tällaiset uudet haasteet ja riskit on tunnistettava ja poliittisten päättäjien sekä yritysten, yhtiöiden ja kansalaisyjärjestöjen on puututtava niihin asianmukaisesti ja huolehtien siitä, että tietojen vaihto internetissä on mahdollista;
- U. toteaa, että uutta tieto- ja viestintätekniikkaa käytetään myös sellaisten kanavien ja foorumien luomiseen, jotka helpottavat naisten ja alaikäisten seksuaalisen hyväksikäytön tiettyjen muotojen levittämistä; panee merkille, että digitaalisia foorumeita hyödynnetään myös naisvartalon kaupallistamisessa; toteaa, että lainvalvontaviranomaisten on tunnustettava, että digitalisaatio muuttaa näiden rikosten muotoja; katsoo, että on lisättävä opetusalan ammattilaisten tietoisuutta näistä digitaalisten uhkien uusista muodoista ja että tarvitaan unionin ja jäsenvaltioiden rahoitusta, jotta voidaan antaa valistusta internetin turvallisesta ja asiallisesta käytöstä sekä sukupuoleen perustuvan verkkoväkivallan riskeistä pojille ja tytöille ja saada miehet ja pojat osallistumaan naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjuntaan;
- V. toteaa, että digitaaliset viestintämuodot ovat tuoneet mukaan paljon vihapuhetta ja naisiin kohdistuvia uhkauksia; toteaa, että 18 prosenttia Euroopan naisista on joutunut jo nuoruusiässään jonkinasteisen häirinnän kohteeksi internetissä solmittujen tuttavuuksien seurauksena ja että Euroopassa on yhdeksän miljoonaa verkkoväkivallan uhria; toteaa, että naisiin kohdistuva uhkailu, tappouhkaukset mukaan lukien, on lisääntynyt; katsoo, että sekä suuren yleisön että asianomaisten ammattilaisten, kuten lainvalvontaviranomaisten ja opettajien, yhteiskunnallinen tietoisuus digitaalisen väkivallan muodoista on edelleen riittämätöntä ennaltaehkäisyyn, seurannan ja uhrien auttamisen varmistamisen kannalta; katsoo, että verkkoväkivallan eri muotoja ei ole kaikissa jäsenvaltioissa vielä sisällytetty

Torstai 28. huhtikuuta 2016

asianmukaisesti rikoslainsäädäntöön eikä myöskään syytymenettelyihin; katsoo, että oikeusjärjestelmä ei ole ottanut asiaa riittävän vakavasti; toteaa, että väärinkäytöksiin ja vihapuheeseen syyllistyneitä ilmiannetaan, tutkitaan, asetetaan syytteeseen ja tuomitaan hyvin harvoin; toteaa, että unionin tasolla on tunnustettava internetissä tapahtuvan hyväksikäytön ja väkivallan mahdollisesti rajat ylittävä luonne;

- W. katsoo, että sukupuolinäkökulman huomioon ottavaa talousarvion laadintaa ja sukupuolinäkökulman valtavirtaistamista voidaan käyttää sukupuolten tasa-arvon edistämisen välineinä; katsoo, että sukupuolinäkökulma olisi otettava huomioon kaikissa komission toimissa, jotka liittyvät Euroopan digitalisaatioon, jotta varmistetaan, että naisia ei pelkästään osallisteta vaan että he ovat digitaalisen kehityksen eturintamassa;
- X. toteaa, että naisten ja tyttöjen vähäinen osallistuminen tieto- ja viestintätekniiseen koulutukseen ja myöhemmin alan työelämään johtuu sukupuolistereotyyppien monimutkaisesta vuorovaikutuksesta, joka alkaa jo varhaisessa ikä- ja koulutusvaiheessa ja jatkuu työurilla; toteaa, että tekijöitä, jotka rajoittavat naisten ja tyttöjen osallistumista tieto- ja viestintätekniiseen koulutukseen ja alalle työllistymiseen, ovat elinikäiset stereotyyppit, jaottelu tyypillisiin naisten ja miesten ammatteihin, harrastuksiin ja leluihin jo varhaiskasvatuksen yhteydessä, suhteellinen naispuolisten roolimallien puute tieto- ja viestintätekniikan alalla sekä naisten rajallinen näkyvyys alalla ja erityisesti johtavissa asemissa;

Yleiset suositukset

1. kehottaa komissiota ja neuvostoa käyttämään täysin hyväkseen tietoyhteiskunnan, tieto- ja viestintätekniikan ja internetin mahdollisuuksia edistää naisten vaikutusmahdollisuuksia, oikeuksia ja vapauksia sekä sukupuolten tasa-arvoa, riippumatta iästä, vammaisuudesta, geneettisistä ominaisuuksista, sukupuolesta, seksuaalisesta suuntautumisesta, sukupuoli-identiteetistä, rodusta, sosiaalisesta tai etnisestä alkuperästä, uskonnosta tai vakaumuksesta tai taloudellisesta asemasta;
2. korostaa, että internet-yhteys on uusi välttämätön peruspalvelu koko maailman miehille, naisille, pojille ja tytöille ja että internet on nykyään tärkeä väline ihmisten elämässä niin kotona kuin työpaikoilla ja opiskelu- ja oppimistarkoituksissa, yritysten hallinnossa, julkisissa hallinnoissa, laitoksissa ja järjestöissä sekä sosiaalisten verkostojen toiminnassa ja yhtäläisten mahdollisuuksien edistämiseksi;
3. kehottaa komissiota hyödyntämään paremmin digitaalistrategiaa ja digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaa ja tekemään niistä kohdennetummat, jotta voidaan puuttua tieto- ja viestintätekniikan alalla vallitseviin huomattaviin sukupuolieroihin, edistämään naisten sijoittumista alalle ja erityisesti teknisiin ja televiestinnän ammatteihin, edistämään naisten ja tyttöjen tieto- ja viestintätekniistä ja STEM-alojen koulutusta, lisäämään naisten näkyvyyttä digitaali-alalla, lisäämään sukupuolten tasa-arvoa ja naisten osallisuutta parantamalla rahoituksen saantia, arvioimaan järjestelmällisesti sukupuolivaikutusta ja ottamaan sukupuolinäkökulman huomioon, kun se laatii talousarvioita digitaalistrategiaa ja digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaa koskevia toimia varten, jotta EU:n perusperiaate sukupuolten tasa-arvosta saadaan sisällytettyä strategioihin asianmukaisesti, sekä tukemaan kansalaisyhteiskuntaa ja naisjärjestöjä pyrittäessä toteuttamaan osallistava internet;
4. kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita sisällyttämään sukupuolinäkökohdat kaikkiin digitaalialan aloitteisiin sekä tunnustamaan, että digitaalinen valta edistää uutta ja suurempaa tietoisuutta sukupuolinäkökohdista ja sukupuolten tasa-arvosta; korostaa komissiolle internetin tehokkuutta sellaisissa käyttötarkoituksissa kuin kampanjat, foorumit ja naispuolisten roolimallien näkyvyyden lisääminen, jotka kaikki nopeuttavat osaltaan sukupuolten tasa-arvon saavuttamista; pyytää siksi komissiota harkitsemaan naisten asettamista EU:n digitaalistrategian eturintamaan, jotta uusi digitaalinen aika voi osaltaan edistää sukupuolten tasa-arvoa;
5. kehottaa komissiota sisällyttämään tulevaan sukupuolten tasa-arvoa koskevaan strategiaan vuosiksi 2016–2020 erityistoimia, joilla tuetaan naisten integroitumista ja osallistumista tietoyhteiskuntaan ja edistetään painokkaasti internetissä toimivia naisverkostoja, koska ne ovat osoitus omaehtoisesta alhaalta ylöspäin suuntautuvasta tavasta lisätä naisten vaikutusmahdollisuuksia ja niille olisi myönnettävä kaikki tarvittava tuki, jotta niistä tulisi pitkäikäisiä;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

6. panee merkille komission tiedonannon "Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle" mutta pitää valitettavana sen kapea-alaisuutta, sillä siinä aliarvioidaan digitalisaation huomattavat mahdollisuudet kattavan, tasa-arvoisen ja osallistavan yhteiskunnan kannalta eikä tunnusteta riittävällä tavalla tilaisuuksia, joita voi tarjoutua naisen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen kohdennetun tuen ja rahoitusinfrastruktuurin avulla;

7. kehottaa painottamaan voimakkaammin ilmaisia ja avoimen lähdekoodin ohjelmistoja tieto- ja viestintätekniikan alalla sekä digitaalisilla markkinoilla; katsoo, että ilmaiset ja avoimen lähdekoodin ohjelmistot ovat erittäin tärkeitä, kun halutaan edistää sukupuolten tasa-arvoa ja demokratisoitumista digitaalisilla markkinoilla ja tieto- ja viestintätekniikassa; pitää erittäin tärkeänä, että tiedostetaan sukupuolinäkökohdat myös avoimen lähdekoodin asioissa;

8. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita kehittämään, tukemaan ja toteuttamaan toimia, joita YK ja sen elimet edistävät erityisesti Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman ja tietoyhteiskuntahuippukokouksen puitteissa, jotta voidaan lisätä naisten vaikutusmahdollisuuksia digitaalisella aikakaudella niin Euroopassa kuin koko maailmassa; kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan parhaista käytännöistä ja jakamaan niitä keskenään, jotta voidaan edistää naisten yhdenvertaista osallistumista digitaalialan kehitykseen kaikkialla unionissa;

9. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan tasa-arvoisen tietoyhteiskunnan ja tieto- ja viestintätekniikka-alan saavuttamiseksi monivuotisia toimintasuunnitelmia, joiden tavoitteina on lisätä naisten pääsyä osaksi tietoyhteiskuntaa, edistää ja lisätä naisten tieto- ja viestintätekniisiä valmiuksia, lisätä naisten osuutta tieto- ja viestintätekniikan aloilla, edistää naisten tieto- ja viestintätekniisen tietämyksen parantamista koulutuksella, edistää naisten työllisyyttä ja yrittäjyyttä internetin ja digitaalipalvelujen käytön avulla, kehittää sukupuolten tasa-arvoa edistäviä verkkosisältöjä, edistää tasa-arvoon liittyvien arvojen vaihtoa ja levittämistä ja jatkuvaa viestintää niistä sekä edistää tieto- ja viestintätekniikan saatavuutta ja käyttöä sukupuoleen perustuvan syrjinnän ja väkivallan torjumisen, kansainvälisen yhteistyön, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen ja tasa-arvoa koskevien politiikkojen ja suunnitelmien laatimisen, täytäntöönpanon, levittämisen ja arvioinnin välineinä;

Osallistuminen

10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita esimerkiksi sähköisen äänestämisen avulla hyödyntämään paremmin digitalisaation tarjoamia huomattavia mahdollisuuksia kaikilla poliittisen päätöksenteon tasoilla ja naisten osallistamisessa päätöksentekoon; korostaa digitalisaation ja sähköisen hallinnon suuria mahdollisuuksia tiedonsaannin, päätöksentekoprosessien, avoimuuden ja vastuuvellvollisuuden yhteydessä; korostaa lisäksi, että tieto- ja viestintätekniikka voi lisätä naisten valmiuksia osallistua kyselyihin ja keskustelufoorumeihin sekä tehdä valituksia ja kanteluita nimettömästi;

11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään digitalisaatiota politiikassa, jotta voidaan edistää todellista suoraa demokratiaa, jonka ansiosta kaikki kansalaiset voivat osallistua aktiivisesti yhteiskuntaelämään ja päästään eroon vanhoista malleista ja esteistä, jotka vaikeuttavat naisten ja muiden aliedustettujen ryhmien osallistumista vaaleihin ja instituutioiden toimintaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään verkkoäänestysmalleja ja poistamaan näin esteitä, joita kohtaavat usein erityisesti naiset;

12. kehottaa komissiota käyttämään Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaa kattavasti nimenomaan digitalisaation ja tieto- ja viestintätekniikan parissa toimivien kansalais- ja naisjärjestöjen hyväksi, jotta voidaan parantaa naisten edellytyksiä osallistua kansalaistoimintaan ja demokratiaan ja kiinnittää erityistä huomiota sukupuolikohtaisiin tavoitteisiin strategian täytäntöönpanon tulevaisuuden arvioinneissa;

13. korostaa uusmedian merkitystä vahvistettaessa naisten osallistumista demokraattisiin prosesseihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään naisten täysipainoista osallistumista mediamaailmaan ja myös median hallinto-, sääntely- ja valvontaelimiin, jotta voidaan tehostaa sukupuolinäkökulman huomioon ottamista tiedotusvälineissä ja torjua näin sukupuolistereotyyppioita ja vääristynyttä naiskuvaa; kehottaa komissiota myös edistämään verkostojen luomista kansalaisyhteiskunnan ja ammattimaisten mediaorganisaatioiden keskuudessa, jotta naiset saavat mahdollisuuden aktiiviseen osallistumiseen ja jotta voidaan tunnistaa naisten erityistarpeet mediassa;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

14. painottaa kansainvälisen kansalaisyhteiskunnan keskeistä roolia internetin hallinnossa esimerkiksi internetin hallintofoorumin välityksellä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan foorumin toimintaan ja tukemaan digitaalisen kansalaisyhteiskunnan organisaatioita ruohonjuuritasolla ja kansainvälisesti sekä edistämään naisten ja tyttöjen osallistumista ja edustusta kaikilla foorumeilla ja kaikissa verkoissa;

15. katsoo, että maksuttoman laajakaistan tarjoaminen kaikille ainakin julkisissa tiloissa antaisi naisille paremmat mahdollisuudet hyödyntää digitaalitekniikkaa ja sijoittua työmarkkinoille ja että näin voitaisiin myös edistää sosiaalista osallisuutta ja saada ympäristö- ja talousasioihin liittyviä etuja; kehottaa komissiota tunnustamaan, että on tärkeää ulottaa sen digitaalistrategia kattamaan myös maaseutualueet, jotta yksikään kansalainen ja varsinkaan nainen ei syrjäydy ja eristäydy ja että digitalisaation mahdollisuudet ovat kaikkien ulottuvilla;

Työmarkkinat

16. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia edistämään sukupuolten tasa-arvoa tieto- ja viestintätekniikayrityksissä ja muilla tärkeillä aloilla, edustuselimissä ja oppilaitoksissa, myös esimiestehtävissä, sekä valvomaan ja seuraamaan saavutettua edistystä tarkasti ja jakamaan alan parhaita käytäntöjä;

17. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan naisten pahaan aliedustukseen tieto- ja viestintätekniikan alalla ja varsinkin alan johtavissa asemissa ja yritysten hallituksissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan, että julkisesti noteerattujen yhtiöiden toimivaan johtoon kuulumattomien johtokunnan jäsenten sukupuolijakauman tasapainottamisen parantamista koskeva direktiiviehdotus antaa todellisen mahdollisuuden muuttaa yhtiöiden sisäisiä toimintamalleja, millä olisi vaikutusta kaikilla hierarkian tasoilla, ja kehottaa tästä syystä jatkamaan direktiivin käsittelyä neuvostossa; muistuttaa komissiota sen velvollisuudesta ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin, joilla voitaisiin laukaista umpikujan neuvostossa lainsäädäntöasiassa, joka koskee päättävissä asemissa työskentelevien henkilöiden rekrytoinnin avoimuutta ja tasavertaisempaa edustusta;

18. kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan tieto- ja viestintätekniikalla aloilla vallitsevaan sukupuolten väliseen kuiluun painottamalla moninaisuuden kaupallisia näkökohtia ja luomalla naisille ja yrityksille enemmän ja parempia kannustimia naisten näkyvyyden lisäämiseksi, kuten roolimalleja ja uramahdollisuuksia;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita turvaamaan työntekijöiden perusoikeudet ja sosiaalisen suojelun sekä torjumaan epävarmoja työsuhteita; kehottaa komissiota ehdottamaan ja jäsenvaltioita kehittämään edelleen uusia suojamekanismeja, jotka on mukautettu digitalisaation muovaamiin työ- ja urajärjestelyihin, ja kiinnittämään erityishuomiota naisten tilanteeseen; korostaa työehtosopimusneuvottelujen merkitystä kaikilla tasoilla ja erityisesti aloilla, joihin digitalisointi vaikuttaa voimakkaasti, jotta voidaan varmistaa periaate, jonka mukaan samasta työstä maksetaan sama palkka, ja turvata työtilojen laadukkuus ja työturvallisuus digitaalisella aikakaudella; huomauttaa, että on luotava tarvittavat yleiset puite-edellytykset työntekijöiden henkilötietojen suojan varmistamiseksi;

20. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan digitalisaation tuoman joustavuuden koko potentiaalın työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa ja korostaa samalla, että työmarkkinoiden digitalisaation vuoksi on mukautettava sekä työmarkkinapolitiikkoja että sosiaaliturvajärjestelmiä; ottaa huomioon komission etenemissuunnitelman, joka koskee uutta alkua työssä käyvien perheiden kohtaamien työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen liittyvien haasteiden käsittelyssä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan, mitä mahdollisuuksia ja haasteita digitalisaatio tuo hoitovelvoitteita omaavien työntekijöiden työoloihin ja työpaikkojen mukauttamistarpeisiin, taitojen kehittämiseen ja elinikäisen oppimisen mahdollisuuksiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kohdennettuja panostuksia digitaalisiin työskentelykäytäntöihin, jotta voidaan edistää kaikkien työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista;

21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan elinikäistä oppimista sekä koulutusta ja suunnitelmia, jotka auttavat sopeutumaan paremmin uudenlaiseen työelämään tai ehkä vaihtamaan uraa monilla aloilla tapahtuvan digitaalisten taitojen kasvavan kysynnän mukaisesti, ja ottamaan tässä yhteydessä erityisesti huomioon 55 vuotta täyttäneet naiset, jotta voidaan turvata heidän pysymisensä työelämässä;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

22. vaatii, että yrityksille aiheutuvan hallinnollisen taakan on pysyttävä mahdollisimman pienenä kaikissa tämän alan toimenpiteissä; muistuttaa, että liiallinen byrokratia voi heikentää hyväksyntää ja johtaa työpaikkojen menetyksiin tai siirtymiseen muualle; pitää myönteisinä työmarkkinaosapuolten saavuttamia toimivia, konsensukseen perustuvia kompromisseja niissä jäsenvaltioissa, joissa on vahva yhteistoimintaperinne; pitää yhteistoimintaa parhaiden käytäntöjen mallina eurooppalaisille talouksille;

23. toteaa, että sukupuolten väliset palkkaerot ovat edelleen tärkeä kysymys tieto- ja viestintätekniikan alan liittyvissä sukupuolieroissa, ja pyytää siksi, että jäsenvaltiot ryhtyisivät lopulta panemaan aktiivisesti täytäntöön komission suositusta miesten ja naisten samapalkkaisuusperiaatteen vahvistamisesta käyttäen hyväksi avoimuutta ja jatkuvia positiivisia toimia mieluiten lainsäädännön keinoin ja ottamaan käyttöön palkkojen avoimuutta koskevia toimia ja sukupuolineutraaleja työnarviointoja; kehottaa komissiota puuttumaan samapalkkaisuuteen vuoden 2016 työohjelmaan sisältyvässä aloitteessaan ”Uusi alkua työssäkäyville vanhemmille”, koska palkkaerot kasvavat entisestään, kun ihmiset saavat lapsia;

24. huomauttaa, että sukupuolten välisen palkkakuilun seurauksena syntyy vielä suurempi eläkekuilu; toteaa painokkaasti, että palkkojen oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden varmistamiseksi määritelty periaate, jonka mukaan samasta työstä maksetaan samalla työpaikalla sama palkka, on taattava, kuten komission puheenjohtaja Juncker on todennut;

25. kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön sellaisia vero- ja etuusjärjestelmiä, joilla kannustetaan talouden toisia tulonsaajia työntekoon tai lisäämään työntekoa, koska toinen tulonsaaja on usein nainen, mikä on hyvin yleistä tieto- ja viestintätekniikan alalla;

26. huomauttaa, että sukupuolten välinen palkkakuilu ja urakehitykseen liittyvä kuilu ovat edelleen todellisuutta tieto- ja viestintätekniikan alalla työskenteleville naisille; korostaa, että palkkojen oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden varmistamiseksi määritelty periaate, jonka mukaan samasta työstä maksetaan samalla työpaikalla sama palkka, on koetteilla, vaikka se on yksi työmarkkinoiden sosiaalisen oikeudenmukaisuuden peruspilareista ja sitä olisi suojattava ensisijaisesti; muistuttaa, että samapalkkaisuuteen ja urakehitykseen liittyvien eriarvoisuuksien ei saa antaa juurtua digitaaliseen talouteen; korostaa, että naisten lisääntynyt osallistuminen työelämään ja siihen liittyvät investoinnit sosiaalista osallisuutta koskeviin toimintapolitiikkoihin auttavat kaventamaan sukupuolten välistä palkkakuilua; korostaa työehtosopimusneuvottelujen merkitystä myös digitaalisessa markkinataloudessa työpaikkojen laadun ja työsuhteturvan takaamiseksi digitalisointiaikoina;

27. pitää myönteisenä digitaalijan työntekijöille ja itsenäisille ammatinharjoittajille tarjoamia monia tilaisuuksia ja suurempaa joustavuutta, kuten mahdollisuutta työ- ja perhe-elämän parempaan yhteensovittamiseen, erityisesti pienten lasten vanhempien ja vammaisten henkilöiden työmarkkinatilanteen kannalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan tieto- ja viestintätekniikan alalla vallitsevaan joustavaa työtä ja työsuhteturvaa koskevaan tilanteeseen; korostaa kuitenkin samalla tähän kehitykseen liittyviä haasteita ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden sosiaaliturvasäännökset ovat riittävät; kannattaa työntekijöiden ”oikeutta kirjautua ulos” sovitun työajan ulkopuolella;

28. kiinnittää huomiota siihen, että digitalisaation mukanaan tuoma suuntaus kohti joustavampia työjärjestelyjä voi synnyttää myös epävarmoja työsuhteita; korostaa, että työhön liittyvät mielenterveysongelmat, kuten jatkuvan tavoitettavuuden aiheuttama työuupumus, ovat vakava uhka; kannattaa siksi sitä, että työntekijät noudattavat täysimääräisesti määritettyjä lepoaikoja, ja korostaa tarvetta noudattaa työaikajärjestelyjä työajan joustavuuteen perustuvissa työsuhteissa, jotta voidaan säilyttää yksittäisten jäsenvaltioiden työlaeissa säädetty työaika koskevat rajat;

Koulutus

29. pitää tärkeänä, että sukupuolten tasa-arvon vahvistaminen varmistetaan koulutuslalla edistämällä digitaalista lukutaitoa sekä naisten ja tyttöjen osallistumista tieto- ja viestintätekniikan koulutukseen siten, että koodaus, uusmedia ja uudet tekniikat sisällytetään kaikilla tasoilla – mukaan lukien opetussuunnitelman ulkopuolinen opetus, arkioppiminen ja epävirallinen oppiminen – opetusohjelmiin ja kaikkeen koulutukseen, myös opetushenkilöstön koulutukseen, jotta voidaan pienentää digitaalisten taitojen eroja ja poistaa ne ja kannustaa tyttöjä ja nuoria naisia luomaan uraa tieteen ja tieto- ja viestintätekniikan aloilla; korostaa tässä yhteydessä avoimen oppimisresurssien merkitystä, koska niillä varmistetaan kaikkien mahdollisuus koulutukseen, ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista sukupuolinäkökohtien sisällyttämiseksi tieto- ja viestintätekniikan koulutukseen;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

30. kannustaa jäsenvaltioita sisällyttämään eri ikätasoille sopivaa tieto- ja viestintätekniistä koulutusta jo alaluokkien opetusohjelmiin ja keskittymään erityisesti tyttöjen innostamiseen hankkimaan digitaalialan taitoja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään jo aivan nuorille tytöille annettavaa STEM-aineiden opetusta, sillä tytöt vetäytyvät poikia aiemmin luonnontieteiden, teknologian, insinööritaidon ja matematiikan opetuksesta, koska näitä aineita ympäröivät tietyt sukupuolistereotyyptit, tytöiltä puuttuu roolimalleja ja tyttöjen ja poikien leikit ja leikkikalut ovat sukupuolittypillisiä; katsoo, että siksi naiset ovat aliedustettuina näissä aineissa korkeakouluissa ja myöhemmin työelämässä; korostaa siksi, että sekä sukupuolistereotyyppiä että digitaalialan opetusta olisi tarjottava läpi koko koulutusjärjestelmän jo alemmasta perusopetuksesta alkaen aina aikuisopetukseen sekä työelämästä pois joutuneiden henkilöiden koulutukseen;

31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan erityisesti iäkkäämmille naisille tarkoitettua koulutusta ja elinikäistä oppimista koko heidän työuransa ajan ja vielä senkin jälkeen; toteaa lisäksi, että kohteena ovat erityisesti naiset, joilla on hoitovelvoitteita, ja naiset, jotka ovat keskeyttäneet työuransa ja ovat palaamassa työelämään, sillä näin voidaan varmistaa, etteivät he jää muista jälkeen yhä kiihtyvämässä digitalisointumiskytyksessä;

32. katsoo, että digitaalitekniikan, tieto- ja viestintätekniikan sekä koodauksen opiskelu varhaisessa vaiheessa on erityisen tärkeää tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämisessä, sillä näin heitä kannustetaan alalle ja torjutaan sukupuolistereotyyppiä; painottaa, että on olennaisen tärkeää lisätä naisten edustusta STEM-aineiden korkeakouluopinnoissa, jotta voidaan lisätä naisten määrää digitaalialalla;

33. kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan tieto- ja viestintätekniikan alalla vallitsevaan sukupuolten väliseen kuiluun ja luomaan naisille enemmän roolimallien, mentorointiohjelmien ja urapolkujen kaltaisia kannustimia ja tukirakenteita naisten näkyvyyden lisäämiseksi; kehottaa siksi jäsenvaltioita mukauttamaan tarvittaessa koulutusjärjestelmiä, jotta voidaan edistää STEM-aineiden opetusta ja lisätä kiinnostusta niitä kohtaan yleisesti ja erityisesti naisopiskelijoiden keskuudessa;

34. korostaa tieto- ja viestintätekniikan ja erityisesti verkkokoulutuksen arvoa tytöille ja naisille sekä erityistarpeisille henkilöille, kuten vammaisille henkilöille ja maaseutualueiden ja syrjäisten alueiden asukkailla, sekä etätyömahdollisuuksia, jotta voidaan nostaa näiden ryhmien koulutustasoa ja parantaa heidän mahdollisuuksiaan elää taloudellisesti riippumattomana elämää;

35. katsoo, että taide- ja taideteollisuusopetuksella, virallisella oppimisella, arkioppimisella ja epävirallisella oppimisella sekä luovilla aloilla ja kulttuurialalla on merkittävä rooli ja paljon potentiaalia, kun halutaan lisätä naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksia ja kannustaa heitä digitaalialalle; pitää siksi tärkeänä, että luodaan yhteys STEM-aineiden, talousalan ja taideaineiden välille ja muutetaan STEM-aineet STEAM-aineiksi (STEM + Arts, taideaineet);

36. kehottaa komissiota edistämään digitaalitekniikkaa elinikäisen oppimisen yhteydessä välineenä, jolla voidaan purkaa työmarkkinoille pääsyn esteitä, ja asettamaan taitoihin tehtäville julkisille ja yksityisille investoinneille EU:n vertailuarvoja prosenttiosuutena BKT:stä;

37. kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään erityisesti tiedotus- ja valistuskampanjoiden avulla naisten osallistumista liiketoiminta-aloilla, jotka ovat stereotyyppisen käsityksen mukaan ”miesten aloja”, kuten digitalisaatio; korostaa tarvetta järjestää tiedotus- ja koulutuskampanjoita ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiskampanjoita kaikille digitalisaatiopolitiikan parissa toimiville;

38. suhtautuu myönteisesti naisia tieto- ja viestintätekniikan alalla koskeviin EU:n käytännönsäätöihin ja kehottaa panemaan ne kattavasti ja aktiivisesti täytäntöön; suhtautuu myönteisesti EU:n laajuisen digitaalialan työllisyyttä edistävän suuren koalition perustamiseen ja kannustaa siihen osallistuvia yrityksiä painottamaan erityisesti naisten rekrytointia ja yhtäläisiä uramahdollisuuksia;

39. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön vanhemmille suunnatut ohjelmat, jotta he voivat tutustua lastensa käyttämään tieto- ja viestintätekniikkaan, sillä siten aikuiset ovat paremmin tietoisia verkossa mahdollisesti vastaan tulevista tuttavuuksista ja suhteista ja voidaan vähentää tietotekniikan maailmaan liittyvää sukupuolten välistä kuilua;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

40. korostaa digitaalisen osaamisen ja lukutaidon parantamisen tärkeyttä, jotta voidaan helpottaa sellaisten naisten pääsyä tieto- ja viestintätekniikan alan yrityksiin, joilla ei syystä tai toisesta ole kyseisiä erityistaitoja; huomauttaa, että tämän laiminlyöminen heikentäisi entisestään naisten mahdollisuuksia päästä alalle; muistuttaa, että Euroopan sosiaalirahasto voi osallistua tällaisen koulutuksen rahoittamiseen;

41. korostaa, että on tärkeää sisällyttää koodaus, verkkomedia ja uusi teknologia opetussuunnitelmiin kaikilla tasoilla; huomauttaa, että digitaalisten taitojen avulla on mahdollista vähentää esteitä, jotka vaikeuttavat pääsyä työmarkkinoille; korostaa yhteiskunnallisten toimijoiden kanssa käytävän pysyvän vuoropuhelun merkitystä sukupuolten välisen kuilun kaventamiseksi tällä alalla;

42. kehottaa komissiota digitaalisten sisämarkkinoiden strategian soveltamisessa ja erityisesti osallistavan sähköisen yhteiskunnan luomisessa lisäämään naisten näkyvyyttä, käynnistämällä erityisesti tieto- ja viestintätekniikkaan ja teknisiin tieteesiin keskittyvää verkkoyliopistoa koskeva pilottihanke ja ottamalla käyttöön naisille tarkoitettu räätälöity stipendi-ohjelma tieto- ja viestintätekniikan ja uusmedian alalla;

43. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä yrityksiä edistämään sukupuolten tasa-arvoa tieto- ja viestintätekniikan alalla ja keräämään sukupuolen mukaan eriteltyä tietoa tieto- ja viestintätekniikan käytöstä, laatimaan tavoitteita, indikaattoreita ja vertailuarvoja, joilla tarkastellaan naisten tieto- ja viestintätekniikan käytön edistymistä, ja edistämään tieto- ja viestintätekniikan alan yrityksissä havaittuja parhaita käytäntöjä koskevia esimerkitapauksia;

44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia, joilla tuetaan naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä digitaalisella ja tieto- ja viestintätekniikan alalla kehitysyhteistyön ja EU:n ulkosuhteiden kehityksessä, edistämään digitaalialan koulutusta ja mahdollistamaan naisyrityksien mikrorahoitusjärjestelmien ja tukiverkkojen kaltaisten eri välineiden avulla;

Investoinnit yrittäjyyteen

45. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota asettamaan käyttöön varoja, parantamaan nykyisen rahoituksen saantia ja luomaan tarvittaessa uutta rahoitusta naisyrityksille, jotta nämä voisivat perustaa tieto- ja viestintätekniikan alan yrityksiä ja digitaalialan uusyrittäjiä sekä naisten mentorointiverkostoja ja vertaisvaihdon mahdollistavia verkostoja, sillä näin voidaan edistää innovointia ja investointeja EU:ssa; kannustaa jäsenvaltioita tarjoamaan asianmukaista rahoitustukea ja koulutusta naisille, jotka aikovat luoda uran digitaalisella alalla, jotta voidaan edistää myös alan naisyritystä;

46. ottaa huomioon digitaalisten sisämarkkinoiden strategian tavoitteen luoda suotuisat edellytykset innovatiiviselle ja kilpailua edistävälle tieto- ja viestintätekniikan ympäristölle ja parantaa pk-yritysten ja uusyritysten rahoitusmahdollisuuksia; katsoo näin ollen, että erityistä huomiota on kiinnitettävä naisten mahdollisuuksiin saada rahoitusta ja rahoituspalveluja; toteaa, että naisyrityksien kannalta on tärkeää, että naiset voivat saada mikrorahoitusta;

47. kehottaa komissiota seuraamaan ja arvioimaan digitaalistrategian yhteydessä tarkasti sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista ja sukupuolienäkökohdat huomioon ottavaa budjetointia EU:n varojen yhteydessä unionin rahastoja koskevista yhteisistä säännöksistä annetun asetuksen (17. joulukuuta 2013 annettu asetus (EU) N:o 1303/2013) 7 artiklan mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan naisjärjestöjen osallistumisen rahoitusohjelmien valvonnasta vastaaviin komiteoihin, jotta voidaan taata, että toteutetaan kohdennettuja toimia naisten roolin lujittamiseksi tieto- ja viestintätekniikan alalla; muistuttaa komission sitoutuneen sukupuolienäkökohdat huomioon ottavaan budjetointiin;

48. kehottaa komissiota ottamaan sukupuoliulottuvuuden huomioon, kun se analysoi kumppanien osallistumista digitaalistrategian yhteydessä ja raportoi siitä;

49. kehottaa komissiota perustamaan yhteistyössä Euroopan investointipankin kanssa tukiohjelmia, jotka koskevat tieto- ja viestintätekniikkaan tehtäviä investointeja unionin rakenne- ja investointirahastojen kautta, mukaan lukien suotuisat luottoehdot ja lainat sellaisille tieto- ja viestintätekniikan alan yrityksille, kansalaisjärjestöille ja uusyrityksille, joiden työvoimasta vähintään 40 prosenttia on naisia;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

50. kehottaa komissiota tukemaan ja edistämään digitaalista yrittäjyyskulttuuria naisten keskuudessa, edistämään ja tukemaan taloudellisesti naisten Euroopan laajuista verkostoitumis- ja mentorointifoorumia ja lujittamaan edelleen naisten roolia nykyisissä ohjelmissa; kannustaa jäsenvaltioita ja myös yrityksiä ottamaan käyttöön monimuotoisuutta edistäviä toimintamalleja, joissa keskitytään tarkastelemaan naisten rekrytoinnin lisäksi muita kysymyksiä, joilla voidaan edistää kestävää talouskehitystä ja johtajuutta;

51. korostaa yhteiskunnallisten yritysten sekä keskinäisten yhtiöiden ja osuuskuntien kaltaisten vaihtoehtoisten liiketoimintamallien merkitystä, kun halutaan parantaa naisten vaikutusmahdollisuuksia digitaalisen yrittäjyyden alalla ja lisättäessä naisten edustusta digitaali-alalla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään yhteiskunnallisia yrityksiä koskevia aloitteita, joilla edistetään naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksia tieto- ja viestintätekniikan alalla;

52. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kaikkia sidosryhmätoimijoita hyödyntämään paremmin digitaalialan työllisyyden edistämiseksi luotua suurta koalitiota sellaisten toimenpiteiden tukemisessa, joiden tarkoituksena on parantaa naisten ja tyttöjen digitaalista osaamista, edistää naisten työllistymistä tieto- ja viestintätekniikan aloille ja edistää erilaisten tarjolla olevien koulutukseen ja ammattikoulutukseen liittyvien vaihtoehtojen tunnetuksi tekemistä;

Naisiin digitaalisessa maailmassa kohdistuvan väkivallan torjunta

53. kehottaa määrittämään haasteet, joita aiheuttaa tieto- ja viestintätekniikan ja internetin käyttö rikostarkoituksiin, kuten naisiin kohdistuva uhkailu, häirintä tai väkivalta naisvihan, homofobian tai transfobian taikka muunlaisen syrjinnän perusteella; kehottaa poliittisia päättäjiä käsittelemään näitä kysymyksiä perusteellisesti, ottamaan huomioon monin tavoin heikossa asemassa olevat erityiset naisryhmät ja varmistamaan, että on olemassa keinoja varmistaa lainvalvontaviranomaisten kyky käsitellä digitaali-rikoksia tehokkaasti; kehottaa ottamaan huomioon myös haasteet, jotka liittyvät verkossa vallitsevaan anonyymiteettiin ja verkkorikollisuuden ja väärinkäytösten mahdollisesti rajat ylittävään luonteeseen; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan riittävästi varoja lainvalvontaan, jotta voidaan panna täytäntöön nykyiset säännökset verkossa tapahtuvan väkivallan, kiusaamisen, häirinnän ja vainoamisen sekä seksistisen vihapuheen torjunnasta;

54. kehottaa komissiota vaatimaan jäsenvaltioilta suurempia ponnisteluja verkossa tehtyjen homo- ja transfobisten rikosten rankaisemiseksi ja asiasta annetun voimassa olevan unionin lainsäädännön sekä uhrien oikeuksien täytäntöönpanemiseksi oikeaoppisella tavalla;

55. kehottaa komissiota puuttumaan seksismiin ja sukupuolistereotypioihin koulutuksessa ja tiedotusvälineissä osana uudelleenlaadittua direktiiviä yhdenvertaisesta kohtelusta;

56. kehottaa komissiota laatimaan käytännesäännöt sen omaa viestintää ja EU:n virastojen viestintää varten, jotta voidaan edistää naisten vaikutusmahdollisuuksia ja torjua stereotyyppioita ja seksismia sekä päästä eroon naisten aliedustuksesta ja vääristyneestä naiskuvasta;

57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan EU:n tulevan tietosuojalainsäädännön täytäntöönpanon yhteydessä huomioon, että naisten ja tyttöjen todellisuus on muuttunut digitalisaation vuoksi; korostaa, että tietojen käsittelystä vastaavat tahot saavat käsitellä arkaluonteisia tietoja vain tiettyihin tarkoituksiin eivätkä ne saa missään tapauksessa jakaa tällaisia tietoja;

58. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan käyttöön tarvittavat resurssit sen varmistamiseksi, että verkkoviestintään sisältyvien arkaluonteisten tietojen suojaamista koskevia sääntöjä noudatetaan;

59. kehottaa komissiota lisäämään rahoitustukea turvallisempaa digitaalipalvelujen infrastruktuuria koskevalle aloitteelle, jota rahoitetaan Verkkojen Eurooppa -välineellä; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään rahoitustukea, jota myönnetään verkkoahdistelun uhreiksi joutuneille henkilöille; korostaa, että tytöillä on kaksi kertaa poikia suurempi riski joutua verkkoahdistelun uhreiksi;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään toimenpiteitä, joilla suojellaan tyttöjä digitaalisessa ympäristössä ilmiöiltä, jotka saattavat saada heidät käyttäytymään tavalla, josta aiheutuu haittaa heidän fyysiselle tai psyykkiselle terveydelleen; kehottaa komissiota uudistamaan ja laajentamaan Safer Internet -ohjelmaansa ja kiinnittämään erityistä huomiota sukupuolinäkökohtiin yhtenä tarpeellisenä toimenpiteenä tyttöjen turvallisuuden parantamiseksi digitaalisessa maailmassa;

Torstai 28. huhtikuuta 2016

61. kehottaa komissiota käynnistämään ja tukemaan digitaalista lukutaitoa koskevia ohjelmia ja koulutusohjelmia sekä tiedotuskampanjoita ja lisäämään siten tietoisuutta digitaalisen maailman mahdollisista riskeistä ja niiden torjunnasta kaikkien asianosaisten eli eri koulutusasteilla olevien opiskelijoiden, opettajien ja opetus- ja lainvalvontaviranomaisten keskuudessa; kehottaa komissiota edistämään sosiaalisessa ja digitaalisessa mediassa seksismin ja sukupuolistereotyyppien torjuntakampanjoita ja hyödyntämään digitaalisen median potentiaalia stereotyyppien poistamiseksi;
62. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen sisällyttää vuoden 2016 jälkeistä aikaa koskevaan ihmiskaupan torjuntastrategiaan säännöksiä ennaltaehkäisystä, uhrien tukemisesta, turvallisesta paluusta ja uudelleenintegroinnista sekä internetin roolista; korostaa, että olisi puututtava myös verkossa tapahtuvaan häirintään ja nettivainoamiseen;
63. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita asettamaan Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) käyttöön riittävästi resursseja ja rahoitusta, jotta se voi toteuttaa tutkimuksia ja kerätä tietoja siitä, miten digitaalisia palveluja voidaan paremmin käyttää ja hyödyntää naisten aseman ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi;
64. kehottaa EU:n toimielimiä, elimiä ja laitoksia sekä jäsenvaltioita ja niiden lainvalvontaviranomaisia tekemään yhteistyötä ja koordinoimaan konkreettisesti toimiaan, joilla torjutaan tieto- ja viestintätekniikan käyttöä ihmiskaupaan, verkossa tapahtuvaan häirintään ja nettivainoamiseen liittyvien rikosten tekemisessä, koska ne ovat usein luonteeltaan rajat ylittäviä ja on erittäin tärkeää koordinoida toimintaa unionissa, jotta voidaan varmistaa näistä rikoksista syytteeseen joutuminen; kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan ja mahdollisesti muuttamaan rikoslakejaan sen varmistamiseksi, että uudet digitaalisen väkivallan muodot on selvästi määritetty ja että on säädetty asianmukaisista syytmenettelyistä; kehottaa jäsenvaltioita luomaan portaaleja, joissa kansalaiset voivat turvallisesti ja luottamuksellisesti raportoida häirintään syyllistyneistä internetin käyttäjistä; kehottaa käsittelemään näitä asioita EU:n kyberturvallisuusstrategiassa ja Europolin verkkorikostorjuntakeskuksessa; kehottaa komissiota lisäämään poliisille ja oikeusviranomaisille digitaalirikosten uhrien auttamisesta annettavaa koulutusta ja valmiuksien luomista sekä näihin asioihin liittyvissä oikeudenkäynneissä annettavaa psykologista tukea;
65. kehottaa komissiota valmistelemaan mahdollisimman pian tarvittavia toimia, jotta Euroopan unioni voi ratifioida Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta; toteaa, että tämä ei vaikuta EU:n velvollisuuteen harkita kaikkien tarvittavien toimien toteuttamista, jotta saadaan lopetettua ja estettyä naisiin kohdistuva väkivalta kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan Istanbulin yleissopimuksen, joka on tärkeä väline naisiin kohdistuvan väkivallan, myös verkkoväkivallan, torjunnassa, sillä siihen sisältyy yhdenmukaistetut oikeudelliset määritelmät sellaisista rikoksista syyttämiseksi, joiden tekemisessä käytetään uutta viestintätekniikkaa ja joita ovat muun muassa ihmiskauppa ja vainoaminen;
66. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian sellaisen eurooppalaisen strategian sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi, joka sisältää lainsäädännöllisen välineen ja jossa on otettu huomioon naiset ja tyttäihin kohdistuvan väkivallan uudet muodot, kuten verkkoahdistelu, halventavien kuvien levittäminen verkossa ja yksityisten valokuvien ja videoiden levittäminen sosiaalisessa mediassa ilman niissä esiintyvien henkilöiden lupaa;
67. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita valvomaan entistä tarkemmin terroristien verkossa harjoittamaa propagandaa, jonka avulla he rekrytoivat nuoria naisia ja pakottavat heidät sitten menemään naimisiin tai harjoittamaan prostituutioita kolmansissa maissa;

o

o o

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0141

Bolesław G. Piechan koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 28. huhtikuuta 2016 Bolesław G. Piechan koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2339(IMM))**

(2018/C 066/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Bolesław G. Piechan koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjän 29. lokakuuta 2015 välittämän pyynnön, josta ilmoitettiin täysistunnossa 23. marraskuuta 2015 ja joka liittyy oikeudenkäyntiin, jonka Puolan tieliikenteen päätarkastaja (Główny Inspektor Transportu Drogowego) on pannut vireille (asia n:o CAN-PST-SCW.7421.653220.2014.13.A.0475),
- ottaa huomioon, että Bolesław G. Piecha on luopunut työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesta oikeudestaan tulla kuulluksi,
- ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 ja 17. tammikuuta 2013 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän 2 momentin ja 108 pykälän sekä Puolan parlamentin tai senaatin jäsenen tehtävien hoitamisesta 9. toukokuuta 1996 annetun lain 7 b pykälän 1 momentin ja 7 c pykälän 1 momentin,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0152/2016),

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

- A. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjä on välittänyt Euroopan parlamentin Puolasta valitun jäsenen Bolesław G. Piechan koskemattomuuden pidättämistä koskevan Puolan tieliikenteen päätarkastajan pyynnön, joka liittyy 20. toukokuuta 1971 hallinnollisista rikkomuksista annetun lain 92 a pykälässä ja 20. kesäkuuta 1997 annetun tieliikennelain 20 pykälän 1 momentissa tarkoitettuun rikkomukseen; ottaa huomioon, että väitetyssä rikkomuksessa on kyse nopeusrajoituksen ylittämisestä taajama-alueella;
 - B. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oltava oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
 - C. toteaa, että Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän 2 momentin ja 108 pykälän mukaan parlamentin tai senaatin jäsen ei voi joutua rikosoikeudelliseen vastuuseen ilman Puolan parlamentin alahuoneen tai senaatin suostumusta;
 - D. toteaa, että Euroopan parlamentin velvollisuus on näin ollen päättää, pidätetäänkö Bolesław G. Piechan koskemattomuus;
 - E. ottaa huomioon, että väitetty rikkomus on tapahtunut ennen kuin Bolesław G. Piechasta tuli Euroopan parlamentin jäsen; ottaa huomioon, että väitetty rikkomus on tapahtunut Bolesław G. Piechan ollessa Puolan senaatin jäsen; toteaa, että näin ollen väitetty rikkomus ei liity suoraan tai selvästi Bolesław G. Piechan edustajantoimen hoitamiseen Euroopan parlamentin jäsenenä;
 - F. ottaa huomioon, että vastauksena Puolan tieliikenteen tarkastuslaitoksen päätarkastajan vireille panemaan haasteeseen Bolesław G. Piecha toimitti kyseiselle tarkastuslaitokselle lausuman, jossa hän ilmoitti suostuvansa maksamaan sakon hallinnollisista rikkomuksista annetun lain 92 a pykälän rikkomisesta; toteaa, että näin ollen on vaikeaa löytää todisteita *fumus persecutionis* -tilanteesta eli riittävän vakavia ja täsmällisiä epäilyjä siitä, että pyyntö on esitetty jäsenen poliittisen toiminnan vahingoittamiseksi;
1. päättää pidättää Bolesław G. Piechan koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Puolan tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Bolesław G. Piechalle.
-

Torstai 28. huhtikuuta 2016

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0138

EU:n ja Georgian välistä yhteistä ilmailualuetta koskeva sopimus (Kroatian liittyminen Euroopan unioniin) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Georgian välistä yhteistä ilmailualuetta koskevaa sopimusta muuttavan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (12227/2014 – C8-0035/2015 – 2014/0134(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 066/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12227/2014),
 - ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi (12226/2014),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0035/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen (A8-0128/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Georgian hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0139

EU:n ja Israelin välinen Euro–Välimeri-ilmailusopimus (Kroatian liittyminen Euroopan unioniin) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion hallituksen välistä Euro–Välimeri-ilmailusopimusta muuttavan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (12265/2014 – C8-0102/2015 – 2014/0187(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 066/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12265/2014),
 - ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi (12264/2014),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0102/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen (A8-0129/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Israelin valtion hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0140

Yleissopimus tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä (Kroatian liittyminen Euroopan unioniin) *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 suosituksesta neuvoston päätökseksi Kroatian tasavallan liittymisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella 18 päivänä joulukuuta 1997 tehtyyn yleissopimukseen tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä (COM(2015)0556 – C8-0376/2015 – 2015/0261(NLE))

(Kuuleminen)

(2018/C 066/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission suosituksen neuvostolle (COM(2015)0556),
 - ottaa huomioon Kroatian tasavallan liittymisasiakirjan 3 artiklan 4 ja 5 kohdan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0376/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A8-0054/2016),
1. hyväksyy komission suosituksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0143

Euroopan unionin rautatievirasto *II**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta (10578/1/2015 – C8-0415/2015 – 2013/0014(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2018/C 066/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (10578/1/2015 – C8-0415/2015),
 - ottaa huomioon Liettuan parlamentin, Romanian senaatin ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 8. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0027) ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 76 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A8-0073/2016),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausumat;
 3. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 4. ehdottaa, että säädöksestä käytetään nimitystä ”Zilen ja Matïssin asetukset Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta” ⁽⁴⁾;
 5. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 6. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen, kun on tarkistettu, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 7. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, 26.2.2014, P7_TA(2014)0151.

⁽⁴⁾ Roberts Zile johti parlamentin ja Anrijs Matïss neuvoston neuvotteluryhmää säädöstä koskeissa neuvotteluissa.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Komission lausuma Euroopan unionin rautatieviraston hallintoneuvostosta sekä pääjohtajan valinta- ja erottamismenettelystä

Komissio pitää valitettavana, että sen esittämään alkuperäiseen ehdotukseen verrattuna uuden ERA-asetuksen hyväksytty teksti poikkeaa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission vuonna 2012 sopiman EU:n erillisvirastoihin sovellettavan yhteisen lähestymistavan keskeisistä säännöksistä. Tämä koskee komission edustajien lukumäärää hallintoneuvostossa sekä pääjohtajan valinta- ja erottamismenettelyä. Komissio korostaa erityisesti, että tarkkailijan nimittämisen hallintoneuvoston jäsenten joukkoon seuraamaan valintamenettelyä, jota komissio soveltaa pääjohtajan nimittämiseksi, ei tulisi johtaa päällekkäisiin tehtäviin valinta- ja nimitysmenettelyissä (51 artiklan 1 kohta).

Komission lausuma tarvittavista talousarviovaroista

Neljännessä rautatiepaketissa annetaan Euroopan unionin rautatievirastolle uusia toimivaltuuksia, erityisesti valta myöntää kalustoyksikköä koskevia lupia ja turvallisuustodistuksia suoraan toimialalle. Ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että siirtymäkauden aikana rautatievirastolla ei ole vielä käytössään maksuja, vaikka henkilöstöä on palkattava ja koulutettava. Jottei rautatiemarkkinoille aiheutuisi häiriöitä, komissio pyrkii varaamaan tarvittavat talousarviovarat asianomaisesta henkilöstöstä aiheutuvien kustannusten kattamiseksi.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0144

Rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus Euroopan unionissa ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta Euroopan unionissa (uudelleenlaadittu) (10579/1/2015 – C8-0416/2015 – 2013/0015(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyksikkö: toinen käsittely)

(2018/C 066/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (10579/1/2015 – C8-0416/2015),
- ottaa huomioon Liettuan parlamentin ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon alueiden komitean 7. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽³⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0030),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 76 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A8-0071/2016),
- 1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
- 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
- 3. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
- 4. ehdottaa, että säädöksestä käytetään nimitystä ”Bilbao Barandican ja Matïssin direktiivi rautatiejärjestelmän yhteensopivuudesta Euroopan unionissa (uudelleenlaadittu)” ⁽⁴⁾;
- 5. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 6. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen, kun on tarkistettu, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
- 7. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, 26.2.2014, P7_TA(2014)0149.

⁽⁴⁾ Izaskun Bilbao Barandica johti parlamentin ja Anrijs Matïss neuvoston neuvotteluryhmää säädöstä koskeissa neuvotteluissa.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Komission lausuma selittävistä asiakirjoista

Komissio muistuttaa mieliin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission todenneen selittävistä asiakirjoista 27 päivänä lokakuuta 2011 annetussa yhteisessä poliittisessa lausumassaan, että tietojen, jotka jäsenvaltiot toimittavat komissiolle direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, "on oltava selviä ja täsmällisiä", jotta komissio pystyy helpommin täyttämään tehtävänsä unionin lainsäädännön soveltamisen valvojana. Tässä tapauksessa olisi tätä varten ollut hyötyä selittävistä asiakirjoista. Komissio pitää valitettavana sitä, ettei lopullisessa tekstissä ole asiaa koskevia säännöksiä.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0145

Rautateiden turvallisuus ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rautateiden turvallisuudesta (uudelleenlaadittu) (10580/1/2015 – C8-0417/2015 – 2013/0016(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2018/C 066/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (10580/1/2015 – C8-0417/2015),
 - ottaa huomioon Liettuan parlamentin, Romanian senaatin ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 8. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽³⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0031),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 76 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A8-0056/2016),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
 3. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 4. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 5. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen, kun on tarkistettu, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, 26.2.2014, P7_TA(2014)0150.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Komission lausuma selittävistä asiakirjoista

Komissio muistuttaa mieliin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission todenneen selittävistä asiakirjoista 27 päivänä lokakuuta 2011 annetussa yhteisessä poliittisessa lausumassaan, että tietojen, jotka jäsenvaltiot toimittavat komissiolle direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, "on oltava selviä ja täsmällisiä", jotta komissio pystyy helpommin täyttämään tehtävänsä unionin lainsäädännön soveltamisen valvojana. Tässä tapauksessa olisi tätä varten ollut hyötyä selittävistä asiakirjoista. Komissio pitää valitettavana sitä, ettei lopullisessa tekstissä ole asiaa koskevia säännöksiä.

Torstai 28. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0146

Rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävät indeksit ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävistä indekseistä (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 066/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0641),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0301/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämismenestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 7. tammikuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 21. tammikuuta 2014 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 9. joulukuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan lausunnon (A8-0131/2015),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽³⁾;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2013)0314

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/1011.)

⁽¹⁾ EUVL C 113, 15.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 177, 11.6.2014, s. 42.

⁽³⁾ Tämä kanta korvaa 19. toukokuuta 2015 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0195).

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI